లోపల **శక్తిని** పొదుపు చేద్దాం! 16 పేజీలు ప్రత్యేక అనుబంధం Sponsored by

ఫిబ్రవరి 2005

Rs. 12 /-

చందమామ

జీ-మేన్
సాహసకృత్యాలను
ఈ సంచికలో చదవండి

G-man

THE ADVENTURES OF G-man

MIND RAIDER

PART 1

మైండ్ రెయిడర్

1వ భాగం

సమర్పిస్తున్నది

POWER SUPPLY

Visit: www.parleproducts.com

GOODS CARRIER

गुडस कॅरिअर

शुभ लाभ

HONK! HONK!

MH-04 7979

ఇది అదే శూన్యమైన చూపు ప్రతిచోటా. ప్రపంచమంతటా.

ఈ మైండ్ రెయిడర్ నేననుకున్నదానికంటే మెరుగ్గా పనిచేస్తోంది.

టెర్రోలీన్ యంత్రం, పిల్లల ఆలోచనలని, చైతన్యాన్ని శక్తిగా మారుస్తుంది, అతను అమరుడయ్యేందుకు.

అంతేకాదు, అతనికి న్యూరాల్‌లోని భావానా వహనపు (టెలిపతిక్) శక్తులు ఉన్నాయి. పిల్లల కీలకమైన శక్తిలోని చిన్నిచిన్ని ముత్యాలను దోచుకుంటూ.

గొప్పగా చేశావు
న్యూరాల్!
త్వరలోనే, నేను కోల్పోయిన
యవ్వనాన్ని శాశ్వతంగా
పొందుతాను.

NEURAAL

న్యూరాల్ ఒకప్పుడు డాక్టర్ నారద్ మునాల్ అనే పేరుతో వుండేవాడు. అతను భారత సేనా దళంలో, సంచార (కమ్యూనికేషన్) విభాగంలో ఓ ప్రాముఖ్యత పొందిన వైజ్ఞానికుడిగా వుండేవాడు.

ఆలోచనలని బదిలీ చేయాలనే తన పరిశోధనని మరింత ముందుకు జరపాలనే ఎడతెగని కుతూహలంతో, అతను తన మెదడులోనే ఒక ట్రాన్స్‌మిటర్‌ని స్థాపించుకున్నాడు..... టెలిపతీ శక్తులని పొందాలన్న భావనతో.

అతనికి అమోఘమైన మేధాశక్తులు లభించాయి- ఆలోచనలని దొంగిలించడం, చైతన్యాన్ని మార్చడం, ప్రజలని వశీకరణ శక్తితో సమ్మోహితులని చెయ్యడం- ఇవన్నీ అతనికి మతిభ్రమని కలిగించాయి. భారత సేనా దళం అతన్ని తమలో ఒకరు కాదని తోసిపుచ్చింది, అతను న్యూరోటిక్ సైకోపాత్ (మానసిక వికలోద్వేగ రోగి) అయ్యేంతవరకు.

ఇంతకు ముందొకసారి, జీ-మాన్‌యొక్క జీ-శక్తులు అతన్ని ఓడించాయి. అతను ఓ బ్లాక్ హోల్ (చీకటి రంధ్రానికి) కి బహిష్కరించబడ్డాడు- ఇక్కడి నుంచి కాంతిగాని, ఆలోచనగాని తప్పించుకు పోలేవు.

మరి ఈ బ్లాక్-హోల్ పతనమయ్యిందా? లేక టెర్రోలీన్ అతనికి స్వేచ్ఛనిచ్చాడా? ఏది ఏమయినా మన న్యూరాల్ మళ్ళీ చెలామణిలోకి వచ్చేశాడు. ఈ సారి అతను తన ప్రతీకారాన్ని జీ-మాన్‌పై తీర్చుకుందామని అనుకుంటున్నాడు.

మేజర్ సూర్యరాజ్ చింతాక్రాంతుడై వున్నాడు.

మేజర్ ! టెర్రోలీన్ మళ్ళీ తన కుయుక్తులు ప్రయోగిస్తున్నాడు. అతను ప్రతిచోటా పిల్లల్ని మరమనుషుల్లా (జోంబీల్లా) చేసేస్తున్నాడు. వాళ్ళ ఆలోచనలని దొంగిలించి, తన కొత్త యవ్వనపు యంత్రానికి శక్తిని చేకూరుస్తున్నాడు. ఆఁ,అవును, మీ స్నేహితుడు న్యూరాల్ మళ్ళీ వచ్చాడు. ఈ సారి టెర్రోలీన్‌కి సాయం చేస్తున్నాడు.

ఇలా తిరిగి కలుసుకోవడం అంటే నాకు అసహ్యం

ఇది జి-మాన్ చెయ్యాల్సిన పని

సూర్యరాజ్ తనకిష్టమైన ఎనర్జీ
ఫుడ్ తింటున్నాడు,
ఓ ప్యాక్ పార్లే–జి.

ఇతిహాసకథ ఏమిటంటే,
జి–మాన్ అయ్యేముందు,
సూర్యరాజ్, సూర్య కాంతిని ఓ
సెకన్లో కొంతభాగంలో లీనం
చేసుకుంటాడు.
అందుచేతనేమో బహుశా ఓ
సెకను పాటు చీకటి
అవుతుంది.... అందువల్లనే
ఎవరూ ఈ పరివర్తనని
చూడలేకపోవచ్చు.

Visit: www.parleproducts.com

నేను నీ పార్టీలోకి ఇలా దూసుకు రావడం నాకిష్టంలేదు. కానీ నువ్వు పంపిన ఆహ్వానాన్ని నేను పోగొట్టుకున్నాను.

పాపం! లేకపోతే ఏం డ్రస్సు వేసుకురావాలోమర్చిపోయి వుండవు. అవునా?

కాకపోతే. నిన్ను కలుసుకోవడం ఎప్పుడూ సంతోషమే జి-మాన్

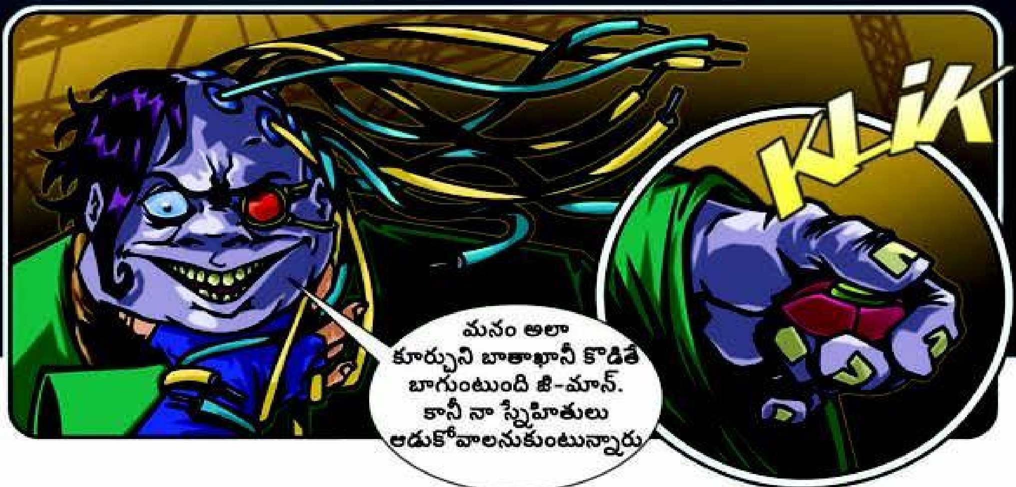

న్యూరాల్, మన అతిధికి సత్కారాలు చెయ్యి.

G-man

కి శక్తినిచ్చేది

Parle-G

ఈ సారి నువ్వు
శాశ్వతంగా
బహిష్కరింపబడేట్లు
చూస్తాను

ఇతను నాలోని బలహీనతని కనిపెట్టినట్లున్నాడు. నేను పిల్లలకి ఎప్పుడూ హాని చెయ్యను.

న్యూరాల్ పిల్లల మేధస్సులను అదుపులో పెడుతున్నాడు. వాళ్లని జి-మాన్‌తో పోటీకి పంపుతూ.

అబ్బా. ఈ పిలలు పిడుగుల్లా వున్నారే.

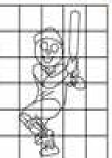
జి-మాన్ న్యూరాల్ చేసిన మరమనుషుల్లా (జోంబీల్లా) ఉన్న పిల్లల సైన్యం నుండి పారిపోగలడా? అతను టెర్రోలీన్ దుష్ట పథకాన్ని ఛేదించగలడా? పిల్లలు మళ్ళీ మునపటిలాగే ఆలోచించగలరా? ఇవన్నీ 'మైండ్ రెయిడర్' ఆఖరి సంచికలో చదవండి

Fun Center™

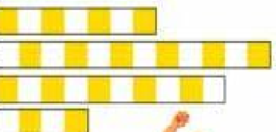
Cream Biscuits

What games are the Fun Center sporty characters playing?

G	N	I	L	C	Y	C	C	O	Y
I	N	G	F	O	L	C	A	B	E
F	O	O	T	B	A	L	L	I	T
L	O	P	E	S	T	M	I	N	Z
Q	U	G	N	I	T	A	K	S	T
L	M	C	N	D	A	G	H	I	B
A	C	R	I	C	K	E	T	L	C
P	Q	E	S	M	O	C	E	T	E
A	S	T	E	R	B	I	N	T	E
B	A	S	K	E	T	B	A	L	L

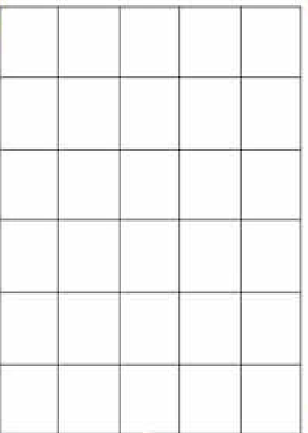

Unscramble these words to find the new exciting flavours of Parle Fun Center

U B O O R B N

H R T T O B T S U C E C

W R R R S A B Y T E

K I M L

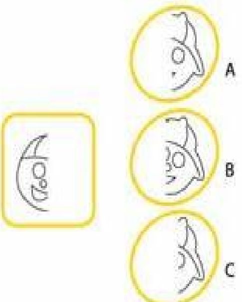
Enlarge the drawing in the space provided below.

Fun Center

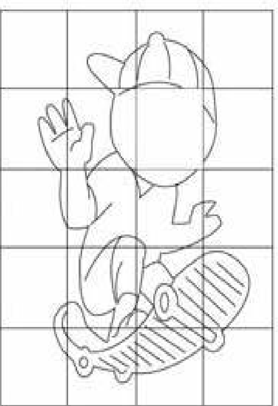
Cream Biscuits

Which of the 3 drawings completes the picture?

Answer A

Which piece will complete the picture?

Answer B

Join the dots and complete the picture.

మనసారా ప్రార్థిద్దాం!

రెండు వేల సంవత్సరాలకు పూర్వం రచింపబడిన 'సిలప్పదిగారం' అనే తమిళ కావ్యంలో, ''నల్లటి మేఘాలను తాకిన కొండలంతటి ఎత్తున్న సాగర తరంగాలు!'' అని వర్ణించారు ఇళంగో అడిగళ్. సుసంపన్నమైన పూంపుహార్ నగరాన్ని కడలి కబళించిన దృశ్యాన్ని వర్ణిస్తూ ఆయన అలా అన్నారు. ఇవాళ సునామీ అలలు సృష్టించిన బీభత్సం ఆయన మాటలను గుర్తుకు తెస్తున్నాయి. సునామీ అంటే జపానీ భాషలో 'హార్బర్ అల' అని అర్థం. డిసెంబర్ 26వ తేదీ లేచిన సునామీ అలలు ఇండొనేషియా, మలేషియా, థాయ్‌లాండ్, మియాన్మార్, మాలే, శ్రీలంక, అండమాన నికోబార్, ఇండియాలోని ఆంధ్ర, తమిళనాడు, పాండిచ్చేరి, కేరళ సముద్ర తీరాలను అతలాకుతలం చేసి లక్షా యాభైవేల మందికిపైగా పొట్టన పెట్టుకున్నాయి. లక్షలాది మందిని నిలువ నీడలేని నిరాశ్రయులుగా చేశాయి.

ఇండొనేషియా, సుమత్రా దీవి వద్ద రిక్టర్‌స్కేలు 8.9 పరిమాణంలో సంభవించిన సముద్ర గర్భ భూకంప ప్రకంపనలు సునామీ అలలను సృష్టించాయి. గంటకు 1000 కి.మీ. వేగంతో మెరుపుల్లా పరుగులు తీసిన సునామీ అలలు 1800-2800 కి.మీ. దూరం వెళ్ళి తాకిన తీరప్రాంతాలలో విలయతాండవం చేశాయి. అంతకు ముందు రోజే క్రిస్మస్ వేడుకలు జరుపుకున్న చాలామంది, చాలా చోట్ల 26వ తేదీ ఉదయం సరదాగా గడపడానికి సముద్ర తీరాలకు వెళ్ళారు. అక్కడక్కడ పిల్లలు అడుకుంటున్నారు. కొన్ని నిమిషాలలో, వారిలో ఏ కొందరో తప్ప తక్కిన వారందరూ రాకాసి అలల తాకిడికి కడలి పాలయ్యారు. ఇక బతుకు తెరువుకు సముద్రాన్నే నమ్ముకున్న మత్స్యకారుల దుస్థితి చెప్పనవసరం లేదు. తటిలో వేలాది మంది జలసమాధి అయ్యారు. మరెందరో నివాసాలు, పడవలు, వలలు సర్వం పోగొట్టుకున్నారు.

సునామీ సృష్టించిన అపార ప్రాణనష్టం, ఆస్తినష్టం, ఉపాధినష్టం, వేదన మాటలకందని మహావిషాదం. మరణించిన వారిలో మూడో వంతు మంది పసిపిల్లలే కావడం మరో దారుణం. అయినా, జరిగిపోయిన దాన్ని తలుచుకుని కలత చెందడం వల్ల ప్రయోజనం లేదు. నిలువనీడలేని అనాథలుగా, క్షతగాత్రులుగా, అభాగ్యులుగా మిగిలిపోయిన సోదరులను మనవంతు సాయం చేద్దాం. సత్వర సహాయక చర్యలు చేపట్టాలనీ, సాయం అందే వరకు బాధితులందరూ మనోస్థైర్యం కోల్పోకుండా, ఆపద సమయంలో మానవజాతి యావత్తూ తమకు దన్నుగా ఉందన్న ప్రగాఢ విశ్వాసంతో నిలబడాలనీ మనసారా ప్రార్థిద్దాం!

– ప్రచురణకర్త

చందమామ సంపుటి: 112 ఫిబ్రవరి 2005 సంచిక: 2

ఈ సంచికలో...

ఈ నెల విశేషాలు

SUBSCRIPTION

For USA and Canada
Single copy $2
Annual subscription $20

Remittances in favour of Chandmama India Ltd.
to
Subscription Division
CHANDAMAMA INDIA LIMITED
No. 82, Defence Officers Colony
Ekkatuthangal,
Chennai - 600 097
E-mail :
subscription@chandamama.org

చందా

ఎయిర్ మెయిల్ ద్వారా అన్నిదేశాలకు పన్నెండు సంచికలు రూ: 900
ఇండియాలో బుక్‌పోస్ట్ ద్వారా రూ. 144.00
చందా డబ్బు డిమాండ్ డ్రాఫ్టు ద్వారాగానీ, మనిఆర్డర్ ద్వారాగానీ
'చందమామ ఇండియా లిమిటెడ్'పేరిట పంపండి.

వ్యవస్థాపకులు
బి. నాగిరెడ్డి - చక్రపాణి

బాలల హక్కులు!

ప్రపంచ బాలలందరికీ 1989 నవంబర్ 20వ తేదీ మహోజ్వల దినం. ఆరోజే ఐక్యరాజ్య సమితి జనరల్ అసెంబ్లీ బాలల హక్కుల తీర్మానాన్ని ఆమోదించింది. ఉత్తరోత్తరా 192 దేశాలు ఆ తీర్మానాన్ని ఆమోదించాయి.

అసలు బాలలహక్కులు ఏవేవి? మొట్టమొదటిది ఆరోగ్యం. ఆరోగ్యంగా జీవించే హక్కు పిల్లలందరికీ ఉన్నది. తమతో ఉన్నంతకాలం పిల్లలకు ఆరోగ్యరక్షణ కల్పించే బాధ్యత తల్లితండ్రులకు ఉంటుంది. పిల్లలకు వ్యాధులు రాకుండా జాగ్రత్తలు తీసుకోవడం; ఒకవేళ వ్యాధిగ్రస్తులయితే, సరైన చికిత్స చేయించి రక్షించే బాధ్యత కన్నవారికి ఉంది.

ఆరోగ్యం తరవాత విద్య. అనేక దేశాలు పిల్లలకు ఒక నిర్ణీత వయసు వచ్చే వరకు ఉచిత విద్యను అందిస్తున్నాయి. విద్యార్జన పట్ల ఆసక్తిని పెంపొందించడానికి అర్హులైన బాలబాలికలకు ఉపకార వేతనాల ద్వారా ప్రోత్సాహకాలు అందజేస్తున్నాయి. విద్యార్థులు సగంలోనే చదు మానివేయకుండా చూసుకోవడం అన్నది తల్లి తండ్రుల, ఉపాధ్యాయుల ఉమ్మడి బాధ్యత!

ఈనాటి పిల్లలకు చుట్టుపక్కల పరిస్థితులను ప్రత్యక్షంగా చూసి, అవగాహన చేసుకునే అవకాశాలు ఎక్కువ. ముఖ్యంగా తల్లిదండ్రులు ఎదుర్కొంటూన్న సమస్యలను కళ్ళారా చూస్తున్నారు. అందువల్ల పెద్దలు కూడా తమ సమస్యలను పిల్లలతో చర్చించి, వారి అభిప్రాయాలను కూడా తీసుకోవచ్చు. ఇది పిల్లలకు తమ అభిప్రాయాలను వెలిబుచ్చే హక్కును కల్పిస్తుంది.

బాలలకు వారి హక్కులను తెలియజేయడంతో పాటు, వారిని బాధ్యతలను గుర్తెరిగి నడుచుకునేలా చేయడం కూడా చాలా అవసరం. తల్లిదండ్రుల పట్ల ఆప్యాయత, ఆదరాభిమానాలు, వారి సంక్షేమం పట్ల శ్రద్ధ, పెద్దల పట్ల గౌరవం చూపేలా చేయాలి. బయటి ప్రపంచంలో బాధ్యతాయుతమైన పౌరులుగా మసలుకునే దిశగా, తొలి అడుగులు వేయడం నేర్చుకునేది విద్యాలయాల్లోనే అన్న విషయం మరిచిపోకూడదు.

సంపాదకుడు : **విశ్వం**

పాఠకులకు కథల పోటీ (ఆగస్టు)

ఉత్తమ బహుమతి పొందిన ముగింపు!

సమయస్ఫూర్తి!

"లైసెన్స్ ఉంది కూడా, మమ్మల్ని చూడగానే ఎందుకలా పరిగెత్తావు?" అని అధికారులు ఆశ్చర్యంగా అడిగిన ప్రశ్నకు విజయ్, "సార్, నేను మిమ్మల్ని చూసి పరిగెత్తలేదు. ఇటువైపుగా ఒక కుందేలు వస్తే దాన్ని వేటాడదామని వచ్చాను," అన్నాడు.

"మరి ఇక్కడెందుకు ఆగిపోయావూ?" అని అడిగారు అధికారులు.

"కుందేలు ఎటో పారిపోయింది. కనిపించడంలేదు. అందుకే ఆగాను. మీరు లైసెన్స్ చూశారు కదా? ఇక నేను వెళ్ళి కుందేలును వెతుకుతాను," అంటూ అక్కడినుంచి బయలుదేరాడు విజయ్.

అధికారులు వెనుదిరిగి వెళ్ళి మనోహర్ కోసం చూశారు గాని, ఆ చుట్టుపక్కల అతడి జాడ కనిపించలేదు.

విజయ్, మనోహర్‌లు ఆ సాయంకాలం ఊరికొలను వద్ద కలుసుకున్నారు. మనోహర్ విజయ్‌ని చూసి సంగతి తెలుసుకుని, "ఆపద సమయంలో సమయస్ఫూర్తితో వ్యవహరించి అధికారుల నుంచి లైసెన్స్ లేని నన్ను కాపాడావు. చాలా సంతోషం," అన్నాడు.

"స్నేహితుడన్నాక ఆమాత్రం సాయం చేయకపోతే ఎలా?" అన్నాడు విజయ్ నవ్వుతూ.

మిత్రులిద్దరూ, ఇకపై లైసెన్స్ లేకుండా వేటకు వెళ్ళకూడదని నిర్ణయించారు. ఆ తరవాత ఎక్కడికి వెళ్ళినా ఇద్దరూ కలిసే వెళ్ళేవారు.

పీ. ఓం ప్రసాద్, S/o. పీ. నారాయణప్ప
ముదరం దొడ్డి పోస్టు, వి. కోట మండలం
చిత్తూరు జిల

కమేరుడి హెచ్చరిక

సింహపురి గ్రామంలో ఉండే శేషావతారానికి ముగ్గురు కొడుకులు, నలుగురు కూతుళ్ళు. అందరికీ పెళ్ళిళ్ళయి, ఆ ఊళ్ళోనే ఉంటున్నారు. శేషావతారానికి తన బొమ్మ గీయించుకోవాలని మహా మనసు. ఆ ఊళ్ళో చిత్రకారులు లేరు. అందుకని, తనకెంతో ఇష్టమైన మనవడు శంకరాన్ని చిత్రకళ అభ్యసించమని చిన్నప్పట్నించీ పోరుతున్నాడాయన.

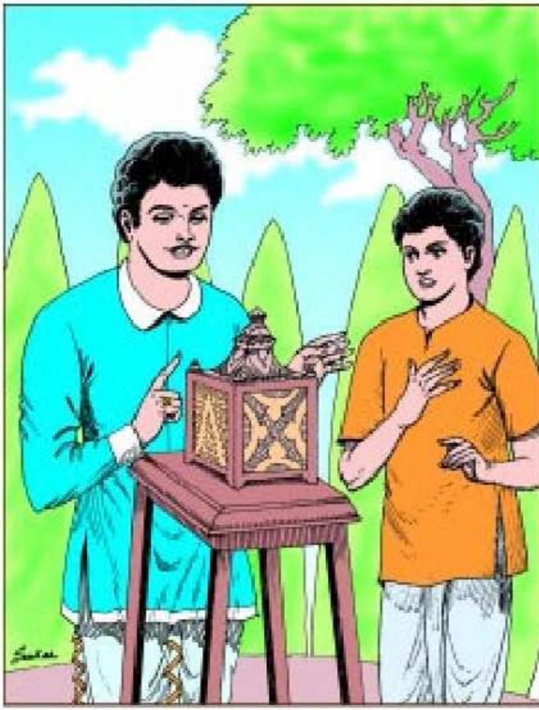
ఏకళకైనా అభిరుచి ఉండాలనీ, తనకు బొమ్మలు గీయడమంటే చిరాకనీ వాడు చిన్నప్పుడే చెప్పేవాడు. ఇప్పుడు శంకరానికి పద్ధెనిమిదేళ్ళు నిండాయి కానీ, వాడికి చిత్రకళంటే ఇంకా ఆసక్తి పుట్టలేదు. ఈలోగా తాతయ్యకు జబ్బు చేస్తు కులవరపడిపోయాడు. జబ్బు నుంచి కోలుకున్నాక శేషావతారం, మనవడితో, "నేనిక ఎంతో కాలం బ్రతకను. బహుశా పోయేలోగా, నా బొమ్మ చూసుకునే అదృష్టం నాకున్నట్లు లేదు," అని ఎంతగానో బాధపడ్డాడు.

శంకరం ఆయన్ను ఓదార్చుతూ, "నీ కోసం నేను పట్నం వెళతాను. ఎలాగైనా అక్కడ నుంచి చిత్రకారుణ్ణి వెదికి తీసుకువస్తాను," అన్నాడు.

శేషావతారం ఎంతో సంబరపడిపోయాడు. ఆయన మనవడితో, "నీ ఆలోచన బాగుంది కానీ, వింటే అంతా నవ్వుతారు. ఈ వయసులో ముసలాడికిదేమి సరదా అని ఎగతాళి చేస్తారు. మన కుటుంబం అంతా కలిసి ముప్పై మందికి పైగానే ఉంటాము. నేను ఉండగానే మన కుటుంబంలో అందరూ కలిసి ఉన్న బొమ్మ గీయించాలని చెప్పు. అందులో ఎలాగూ నా బొమ్మ ఉంటుంది," అన్నాడు.

శంకరం పట్నం వెళ్ళాడు. వాడు తమ కుటుంబం బొమ్మకు వంద వరహాలదాకా ఇద్దామనుకున్నాడు. అయితే, ఒకే బొమ్మలో ముప్పై మందికి పైగా మనుషుల్ని అన్ని ముఖాలూ విడివిడిగా గుర్తుపట్టేలా చిత్రీకరించాలంటే, పది వేల వరహాలు కావాల

శ్రీరామకమల్

న్నారు చిత్రకారులు. ఇది విని శంకరం నిరుత్సాహపడిపోయాడు. తాతయ్య తనను చిత్రకారుడు కమ్మని ఎందుకు కోరేవాడో అప్పటికి అర్థమైంది వాడికి. ఆయన కోర్కె తీర్చడానికి తమ ఆర్థిక స్తోమత చాలదని గ్రహించి, సింహపురికి తిరుగు ప్రయాణమైన శంకరాన్ని కమేరుడనేవాడు కలుసుకున్నాడు.

కమేరుడి వద్ద ఒక యంత్రమున్నది. ఆ యంత్రంలో ధవళ వస్త్రాన్నుంచి మంత్రోచ్చారణ చేసి ఏ దృశ్యాన్ని చూస్తే, అది ఆ వస్త్రం మీద బొమ్మగా పడుతుంది. ఆ బొమ్మ చిత్రకారులు గీసిన బొమ్మకంటే స్పష్టంగానూ, సహజంగానూ ఉంటుంది.

"నాకు నీకోరిక గురించి తెలిసింది. నీ కుటుంబం బొమ్మను చేయడానికి నా యంత్రం ఉపయోగిద్దాం. అందుకు ప్రతిఫలంగా నువ్వు నాకు యాభై వరహాలిస్తే చాలు," అన్నాడు కమేరుడు, శంకరంతో.

శంకరం సంతోషించాడు కానీ, "అసలు నీకిలాంటి యంత్రమెలా వచ్చింది?" అంటూ వాడు కమేరుణ్ణి ప్రశ్నించాడు.

కమేరుడు తడుముకోకుండా, "నా మేనమామకు మంత్ర తంత్రాలు తెలుసు. ఏడాది క్రితం ఈ యంత్రాన్ని నాకోసం తయారు చేసి ఇచ్చాడు. మా బంధువులందర్నీ ఓ చోట చేర్చి బొమ్మ చేశాను, చూడు!" అంటూ తన అంగీలోంచి చిన్న వస్త్రం బయటకుతీశాడు. దానిమీద చాలామంది మనుషులున్నబొమ్మ ఒకటి ఉంది. అందులో ఒక్కడు మాత్రమే చూడగానే నవ్వు పుట్టించేలా అదోలా ఉన్నాడు.

"ఈయనెవరు? ఇంత వికారంగా ఉన్నాడు?" అన్నాడు శంకరం కుతూహలంగా.

కమేరుడు నవ్వుతూ, "ఈయన నా బావ, సురూపి. కానీ నాయంత్రం చేసిన బొమ్మలో ఒక్కరైనా ఇలా వికారంగా కనపడక తప్పదు," అన్నాడు.

శంకరం ఒక క్షణం ఆగి, "నా తాతయ్యకు మా కుటుంబం బొమ్మ గీయించాలని ఉంది. ఆయన కోరిక తీర్చడానికి నేను ఏ త్యాగానికైనా సిద్ధంగా ఉన్నాను. అయితే నా బొమ్మకాక, మా తాతయ్య బొమ్మే పాడైపోతుందేమో అని సంకోచంగా ఉంది," అన్నాడు.

"ముందుగా నువ్వొప్పుకుంటే, నీ బొమ్మ మాత్రమే పాడవుతుంది," అన్నాడు కమేరుడు.

ఇద్దరూ సింహపురి చేరుకున్నాక, శంకరం తన వారందరికీ కమేరుడి యంత్రము గురించి చెప్పాడు. యంత్రంతో బొమ్మ

చేర్పించుకోవాలని, శేషావతారం కుటుంబ సభ్యులందరూ, ఆయన పెద్దకొడుకు తోటలో చేరారు. అందరూ మంచి మంచి దుస్తులు ధరించారు. ఆడవాళ్ళయితే అందమైన దుస్తులతో పాటు నాణ్యమైన రకరకాల నగలు కూడా ధరించారు.

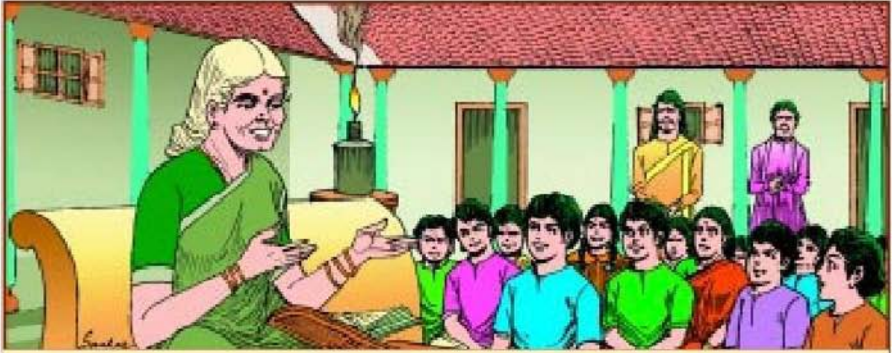
చివరకు కవేరుడు తన యంత్రాన్ని తీసుకుని వారి ముందు నిలబడి, యంత్రంలో ఒక ధవళ వస్త్రాన్ని పెట్టాడు. కళ్ళు మూసుకుని ఏవో మంత్రాలు చదివాడు. తర్వాత కళ్ళు తెరిచి యంత్రంలోంచి వస్త్రాన్ని బయటకు తీసి, శంకరానికి ఇచ్చాడు. శంకరం వెంటనే అందులో తన బొమ్మ చూసుకుని ఖిన్నుడై పోయాడు. కోపంలో వున్నవాడు చూసినా ఫక్కున నవ్వేలా వింతగా వున్నదతడి బొమ్మ. ఈలోగా మిగతావాళ్ళు కుటుంబం బొమ్మ ఎలావుందో చూడాలని ఎగబడ్డారు. దాన్ని వాళ్ళకిచ్చి కాస్త దూరంగా వెళ్ళి నిలబడ్డాడు శంకరం.

కవేరుడు, శంకరం భుజం తట్టి, ''నీ తాతయ్య బొమ్మ చూడాలని మహా మనసు పడ్డావు. ఆయన బొమ్మ బాగా వచ్చిందా?'' అని అడిగాడు. ''నేనాయన బొమ్మ చూడలేదు. నా బొమ్మ పాడైందని, నా మనసు పాడైంది. ఇక అందరూ నన్ను ఎగతాళి చేస్తారు!'' అన్నాడు శంకరం.

దానికి కవేరుడు పెద్దగా నవ్వి, ''నీ తాతయ్య బొమ్మకోసం పెద్ద త్యాగం చేసిన నువ్వే, ఆయన బొమ్మ చూడకుండా, నీ బొమ్మ చూసుకుని ఊరుకున్నావూ అటు చూడు!'' అన్నాడు.

శంకరం తన కుటుంబ సభ్యుల కేసి చూశాడు. వాళ్ళు ఎవరి బొమ్మను వాళ్ళు చూసుకుని మురిసిపోతున్నారు. వాళ్ళల్లో ఏ ఒక్కరూ రెండోవాళ్ళ బొమ్మకేసి చూడడం లేదు. ''చూశావా, వాళ్ళు పక్కవాళ్ళ బొమ్మ కేసి అసలు చూడడం లేదు. అందరూ అంతే. మానవ మనస్తత్వం అలాంటిది. కాబట్టి వాళ్ళు పాడైన నీ బొమ్మను చూసి పరిహసిస్తారన్న విచారం నీకు అనవసరం,'' అన్నాడు కవేరుడు. ఆ మాటతో శంకరం దిగులంతా మాయమైంది. వాడు అనుకున్నదానికంటే కవేరుడికి మరో యాభై వరహాలు అదనంగా ఇచ్చి పంపేశాడు.

శ్రమఫలితం!

ఆరోజు పిల్లలందరూ రాత్రి భోజనాలు పెందలాడే ముగించి, "కథ చెప్పు, బామ్మా!" అంటూ, సావిత్రమ్మ బామ్మ చుట్టూ చేరారు. ఆమె అందరి కేసీ ఆప్యాయంగా ఓమారు చూసి, కథ చెప్పడం ప్రారంభించింది:

పూర్వం కొండపల్లి అనే గ్రామంలో, రంగయ్య అనే రైతువుండేవాడు. రంగయ్యకు నాలుగెకరాల భూమివుందిగాని, అందులో రెండెకరాలు బీడే, నిండారాళ్ళమయం. అతడికి ఇద్దరు కొడుకులు. వాళ్ళు చేతికి అంది వస్తున్న వేళకు, అతడి భార్యకన్నుమూసింది.

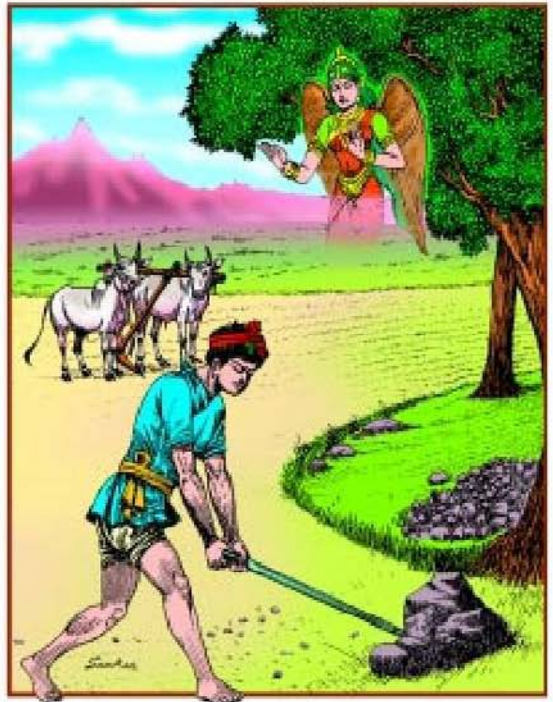
రంగయ్య పెద్ద కొడుకు వీరయ్య మహా బద్ధకస్తుడు. తండ్రి ఎంత చెప్పినా చెవిని పెట్టకుండా, వేళకు భోంచేసి, ఇరుగూ పొరుగూతో ఉబుసుపోని కబుర్లాడేవాడు. చిన్న కొడుకు మల్లయ్య మంచి పనిమంతుడు, కష్టజీవి.

ఇలాఉండగా – రంగయ్యకు హఠాత్తుగా ఏదో జబ్బుచేసి మంచానపడ్డాడు. ఒకనాడు చిన్న కొడుకు మల్లయ్యను చేరబిలిచి, కళ్ళనీళ్ళుపెట్టుకుంటూ, "నాయనా! నేనింకా అట్టే రోజులు బతికేలా లేను. నీ గురించి బెంగలేదు గాని, నీ అన్న గురించే భయంగా ఉంది. నా కోరిక ఒకటి తీర్చగలవా?" అన్నాడు.

"చెప్పు, నాన్నా! నువ్వేం చెప్పినా కాదనను," అన్నాడు మల్లయ్య.

రంగయ్య, "ఒరే, మల్లా! నువ్వు శ్రమజీవివి. శ్రమ చేసే వాడికి దేముడు ఎప్పుడూ సహాయపడతాడు. అంచేత నువ్వా మన పొలంలో బీడుగావున్న రెండెకరాలూ తీసుకో. ఆ పొలం నీచేతికింద మరిరెండేళ్ళు నలిగిందంటే బంగారం పండుతుంది. మంచి భూమి రెండెకరాలూ, నీ అన్నకియ్యి. నీకు వీలైనంత వరకూ వాడికి సాయంచేస్తూ ఉండు. ఇదే నా కోరిక!" అని చెప్పి కన్నుమూశాడు.

ఆ తర్వాత మల్లయ్య, తండ్రి కోరినట్టే మంచి భూమి అన్నకిచ్చి, ఇల్లు కూడా అన్నపరంచేసి, తను బీడు పొలంలోనే ఒక వారగా చిన్న పాక వేసుకుని ఉంటూ అహోరాత్రాలు కష్టపడటం ప్రారంభించాడు.

మల్లయ్య బీడు పొలాన్ని అనుకుని, ఒక పెద్ద ఉసిరిచెట్టు వున్నది. ఆ చెట్టు మీద మాటున్న ఒక దేవత, రాళ్ళమయంగా వున్న బీడులో మల్లయ్య గొడ్డుచాకిరీ చెయ్యటం చూసి జాలి పడింది. అతడి శ్రమ రెండింతలుగా ఫలించాలని దీవించింది. మల్లయ్య ప్రతి అంగుళమూ చక్కగా దున్ని విత్తులు విత్తాడు. ప్రతి విత్తనమూ మొలకెత్తి ఏపుగా ఎదిగి పచ్చగా కళకళ్లాడ సాగింది.

మల్లయ్య పని ఇలా ఉండగా, అన్న వీరయ్య తన పొలం చేయడానికి పనివాళ్ళను పెట్టి, సోమరిగా ఊళ్ళో కబుర్లాడుతూ కాలక్షేపం చేయసాగాడు. అందువల్ల, వీరయ్య పొలం, మల్లయ్య పొలం ముందు తీసికట్టుగా ఉంది. వీరయ్య ఒకనాడు మల్లయ్య పొలం వైపు వెళ్ళాడు. నిండుగా కళకళ్లాడిపోతున్న తమ్ముడి పొలం చూసేసరికి, అతడి కళ్ళు పచ్చబడ్డాయి. వెంటనే మల్లయ్యను పిలిచి లేని ఆప్యాయత నటిస్తూ, "తమ్ముడూ! నాన్న నీకు బీడు భూమి ఇచ్చి అన్యాయం చేశాడు. నేను హాయిగా సుఖపడుతూ ఉంటే, నువ్వు రెక్కలు ముక్కలు చేసుకోవలసి వస్తున్నది. మనం ఈ పొలాలు మార్చుకుందాం!" అన్నాడు.

మల్లయ్యకు, అన్న దురుద్దేశ్యం అర్థమైంది. అయినా, అతడు తండ్రి తుది కోరిక గుర్తు తెచ్చుకుని, పంటతో నిండుగా ఉన్న తన పొలాన్ని అన్నకు స్వాధీనం చేశాడు. మల్లయ్యకు జరిగిన అన్యాయం గురించి ఊరి పెద్ద భూషయ్యకు తెలిసి మండిపడ్డాడు. ఆయన వీరయ్యను నిలుచున్న పళంగా రప్పించి, "వీరయ్యా! నీ తమ్ముడి మంచితనాన్ని అలుసుగా తీసుకుని, అతణ్ణి నువ్విలా అన్యాయం చేయటం ఏమీ బాగులేదు. మరొకసారి నువ్వతడి పొలం జోలికి వెళ్ళావంటే, నిన్ను కఠినంగా శిక్షిస్తాను!" అంటూ కటువుగా హెచ్చరించాడు.

ఆ తర్వాత తనే స్వయంగా మల్లయ్య పాకకు వెళ్ళిన భూషయ్య, "నాయనా, బాగున్నావా?" అంటూ పలకరించి, తన పాలేరు చేత మోయించుకు వచ్చిన బియ్యం మూటను పాకలో పెట్టించి, "మల్లయ్యా! నీకేదో ఉత్తి పుణ్యాన దానం చేస్తున్నాననుకోకు. నా ఒక్కగానొక్క బిడ్డ చంద్రమ్మను, నీకిచ్చి చేయాలన్నది నా కోరిక. చంద్రమ్మ కూడా నువ్వంటే ఇష్టపడుతున్నది. నా కూతుర్ని పెళ్ళాడి, నా ఇల్లే నీ ఇల్లనుకుని వచ్చి ఉండు," అన్నాడు.

భూషయ్య ఆదరణకు మల్లయ్య కళ్ళు చెమర్చాయి. అతడు వినయంగా, "అయ్యా, మీ అమ్మాయిని పెళ్ళాడేందుకు, నాకెలాంటి

అభ్యంతరమూ లేదు. అయితే, ప్రస్తుతం ఆమెకు ఒక మంచిచీర కొనడానికి కూడా వీల్లేని దశలో ఉన్నాను. ఈ ఏడంతా కష్టపడి నాలుగు రూకలు కూడగట్టుకోనివ్వండి. వచ్చేఏడు చిన్నదో చితకదో నగ పెట్టి మరీ ఆమెను పెళ్ళాడతాను," అన్నాడు.

మల్లయ్య ఆత్మాభిమానానికి సంతోషించిన భూషయ్య, మరేమీ మాట్లాడకుండా తిరిగి వెళ్ళాడు. దేవత కూడా మల్లయ్య బుద్ధి కుశలతకు చాలా ఆనందించింది. ఆమర్నాడే తన పొలంలో మామిడి మొక్కనాటేందుకు గుంట తవ్వుతున్న మల్లయ్యకు, నిండుగా బంగారు కాసులున్న చిన్న రాగి బిందె దొరికింది. అతడు వెంటనే దాన్ని తీసుకువెళ్ళి భూషయ్యకిస్తూ, జరిగింది చెప్పాడు.

అంతా విన్న భూషయ్య పరమానంద పడుతూ, "నాయనా! ఇది ఏ వనదేవతో, నీ శ్రమకు మెచ్చియిచ్చిన బహుమతే! ఇప్పుడు నువ్వు నాకంటే ధనికుడివి. ఇక నా కుమార్తెతో, నీ వివాహానికి ముహూర్తం పెట్టిస్తాను, సరా!" అంటూ ప్రశ్నించాడు.

మల్లయ్య, గ్రామపెద్ద మాటలకు ఆనందిస్తూ, తన అంగీకారాన్ని తెలిపాడు. జరిగినదంతా ఆనోటా ఈనోటా విన్న వీరయ్య రెండు రోజుల పాటు పశ్చాత్తాపపడి, తమ్ముణ్ణి కలుసుకుని, "తమ్ముడూ, శ్రమ ఫలితం ఎలాఉంటుందో, నాకిప్పటికి తెలిసి వచ్చింది. నీ శ్రమను దోచుకుని నేను చాలా పాపం చేశాను. నా రెండెకరాలు కూడా నువ్వే తీసుకో. నన్ను నీ దగ్గర పనివాడుగా పెట్టుకుని, సోమరిగా ఇబ్బందుల పాలవడంకాక, తగిన శ్రమ చేస్తూ సుఖంగా బతకటం నేర్పు, చాలు!" అన్నాడు.

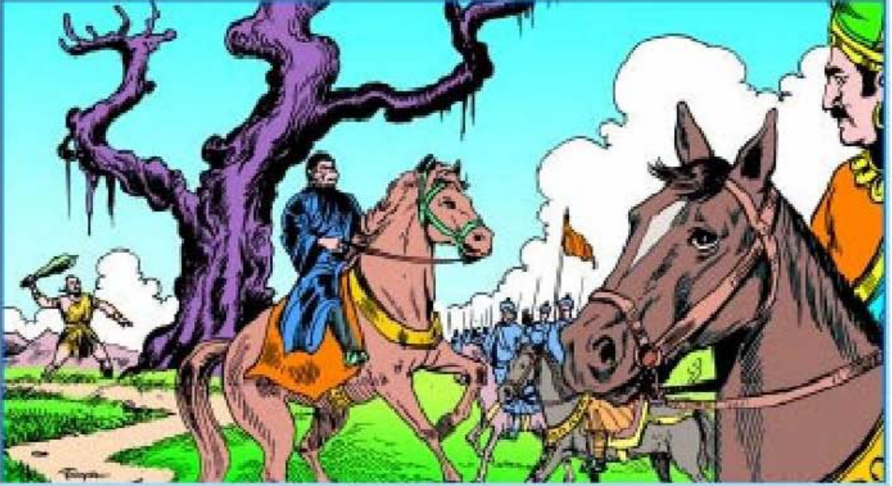
మల్లయ్య అమాంతం అన్నను కౌగలించుకుంటూ, "అన్నయ్యా! ఇద్దరం కలిసి పొలంలో శ్రమ చేద్దాం. నాదీ నీదీ అన్నభేదం లేకుండా కలిసికట్టుగా బతుకుదాం," అన్నాడు.

వీరయ్య, తమ్ముడు చెప్పిందానికి ఆనందంగా అంగీకరించాడు.

కథ ముగించిన బామ్మ, "పిల్లలూ! వీరయ్యకులాగే మీకూ శ్రమ ఫలితం ఎంత ఆనందాన్నిస్తుందో తెలిసివచ్చిందా? శ్రమ అంటే చేసే దానిపట్ల శ్రద్ధ అన్న మాట!" అన్నది నవ్వుతూ.

పిల్లలంతా ఆనందంగా, "ఓ, బాగా తెలిసింది, బామ్మా! మేం ఇంకా శ్రద్ధగా చదువుకోవాలన్న మాట," అన్నారు.

భల్లూక మాంత్రికుడు

16

[భల్లూకమాంత్రికుడు, రాజు దుర్ముఖుణ్ణి చంపించి, మాయామర్కటం కోసం వెతకసాగాడు. అంగరక్షకులు మాయామర్కటం మంత్రి జీవగుప్తుడి దగ్గిర వున్నదని చెప్పారు. కాళీవర్మతో పాటు మాంత్రికుడు అక్కడికి బయలుదేరాడు. ఈలోపల రాక్షసుడు ఉగ్రదండుడు, మాయామర్కటాన్ని రాతిగదతో కొట్టేంతలో, అది ఆ దెబ్బను తప్పించుకుని గుర్రంమీది నుంచి పైకెగిరింది. తరవాత-]

మాయామర్కటుడు రాతిగద దెబ్బ తప్పించుకుని, పైకెగరటం చూస్తూనే రాక్షసుడు ఉగ్రదండుడు కోపం పట్టలేక, గదను చేతికి తీసుకుని మరొకసారి వాణ్ణి కొట్టబోయేంతలో, తల మీద దెబ్బతిన్న గుర్రం పెద్దగా సికిలిస్తూ, పారిపోబోయి మరొక గుర్రాన్ని ఢీకొట్టింది. ఆ తాకిడికి గుర్రం మీది సైనికుడు కింద పడ్డాడు. మాయామర్కటుడు మెరుపువేగంతో ఆ గుర్రం మీద ఎక్కి కూర్చుని, దాని కళ్ళాలు లాగి, నగరం కేసి తిప్పాడు. ఉగ్రదండుడు గద పైకెత్తి మర్కటుడి కేసి బయలుదేరేంతలో, వాడు గుర్రాన్ని దూరంగా పరిగెత్తించి, మంత్రి జీవగుప్తుడితో, "జీవగుప్తా, నీ ఎత్తుగడ ఒక్కటీ పారలేదు. నేను ముందుగా చంద్రశిలానగరం పోయి, రాజు జితకేతుడితో జరిగినదంతా చెప్పి, నగర రక్షణకు తగిన ఏర్పాట్లు చేస్తాను," అన్నాడు.

మంత్రి జీవగుప్తుడు కోటలో నుంచి తన కేసి వస్తున్న భల్లూకమాంత్రికుణ్ణీ, కాళీవర్మనూ చూసి గడగడ వణికి పోతూ, "మాయామర్కటా, కొంచెం ఆగు! మహాబలవంతులైన రాక్షసుడూ, మాంత్రికుడూ

లాంటి వాళ్ళ నుంచి నగరాన్ని ఎవరు మాత్రం కాపాడగలరు ? నా మాట విను, ప్రస్తుతానికి మనం అరణ్యంలోకి పారిపోదాం,'' అన్నాడు.

''మంత్రీ, అది భీరుత్వం చూపిన! నేను మాత్రం ముందు ఆ జితకేతు రాజును కలుసుకోవాలి. తరవాత ఈ భల్లూక మాంత్రికుణ్ణీ, కాళీవర్మనూ హతమార్చే ఉపాయం ఆలోచిస్తాను,'' అంటూ మాయా మర్కటుడు గుర్రాన్ని నగరంకేసీ పరిగెత్తించాడు.

రాక్షసుడు ఉగ్రదండుడు ఒకసారి గట్టిగా పళ్ళుకొరికి, ''ఒరే, మంత్రీ! నీ వెంటవున్న సైనికుల మీదగాని, ఈ సామంత మహారాజు భూపతి మీదగాని, నా కెలాంటి విరోధభావం లేదు. కాళీవర్మను ఉరి తీయించే పథకం వేసీ, ఈ గందరగోళానికంతకూ నువ్వే కారకుడివయ్యావు. నిన్ను తగిన విధంగా శిక్షించాలి, ముందు గుర్రం దిగు!'' అన్నాడు.

ఉగ్రదండుడు మాట ముగించేంతలో మంత్రి జీవగుప్తుడు గుర్రాన్ని గట్టిగా అదిలించి, ''ఈ రాక్షసుడు మనల్ని విరుచుకు తినేస్తాడు. ప్రాణం మీద ఆశవున్న వాళ్ళంతా, నా వెంటరండి,'' అంటూ నగరం కేసీ బయలుదేరాడు.

సామంత మహారాజు భూపతి, సైనికులూ కూడా మంత్రిని అనుసరించి పారిపోతున్నంతలో ఉగ్రదండుడు అందిన ఒక గుర్రం వెనక కాళ్ళు పట్టుకుని గుంజాడు. గుర్రంతోపాటు దానిమీదవున్న సైనికుడు కూడా కింద పడ్డాడు. ఉగ్రదండుడు సైనికుణ్ణి మెడ పట్టుకుని పైకెత్తి, ''ఒరే, నీ కాళ్ళూ, చేతులూ విరిగినట్టు లేదు. నువ్విట్టు అరణ్యం కేసీ పారిపో. నగరం కన్న అదే నీకు క్షేమం,'' అన్నాడు.

అంతలో అక్కడికి భల్లూక మాంత్రికుడూ, కాళీవర్మా వచ్చారు. కాళీవర్మ నగరం కేసీ పారిపోతున్న జితకేతుడి సైనికుల కేసీ చూస్తూ, ''ఉగ్రదండా! మంత్రితోపాటు అంతమందిసైనికులను వదిలి, ఈ చచ్చు సైనికుడొక్కణ్ణి పట్టుకున్నావా? నువ్వా జీవగుప్తుణ్ణి వదలవలసింది కాదు,'' అన్నాడు.

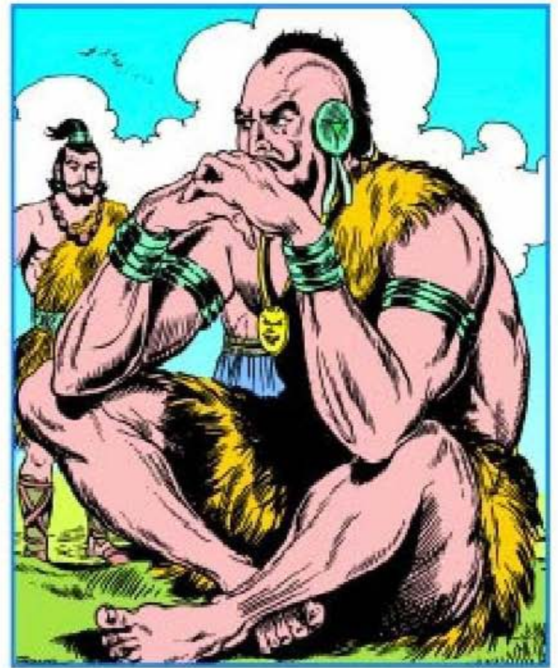
భల్లూక మాంత్రికుడు నిరుత్సాహపడిపోతూ, ''ఆ బుద్ధిమాలిన మంత్రిదేముందిగాని, నా మంత్రదండం దొంగిలించిన ఆ మాయా మర్కటుణ్ణి బంధించి సట్టుల్తే, నేను చాలా సంతోషించేవాణ్ణి,'' అన్నాడు.

రాక్షసుడు ఉగ్రదండుడు కాళ్ళల్లో పట్టు లేనివాడిలా నేల మీద చతికిలబడి, రాతి గదను అంత దూరంగా విసిరివేసీ, ''భల్లూక మాంత్రికా! ఆ మాయా మర్కటుడి ద్వారా

చాలా పేద్ద ధు ర్వార్త విన్నాను . ఆ తాం[త్రిక విథ్యావి [శ్రు ధు , నా అన్నను చంపీవేసీనట్టు, వాడు చెపుతున్నాడు. ఈ మాట నమ్మదగిం దేనా?'' అని అడిగాధ్రు .

''నీ అన్నాబరేవి టి?'' అన్నాధ్రు భల్లూ క వూ ం[త్రికుధ్రు .

''కాలదండ్రు ధ్రు . ఆ పేరేవైనా లోగడ విన్నావా? అతడి నివాసిస్థానం కూడా న్రు వ్వనే భల్లూ కపాద పిర్వత [పాంతాలే,'' అన్నాధ్రు ఉ[గదండ్రు ధ్రు .

భల్లూ క వూ ం[త్రికుధ్రు , తల అడ్డుగా ఊపిత్రూ , ''ఉ[గదండా! ఆ తాం[త్రికుధ్రు నా గు రు వశ్రు హితమార్చేందుకు అడ్డమైన వాళ్లందర్నీ కూడగట్టుకుంటు న్నాధ్రు . కొందర్ని తన తాం[త్రిక శక్తులతో బంధించి ఊడిగం చేర్పు స్తున్నాధ్రు . కాలదండ్రు ధ్రు అన్నాబర్రు గల రాక్షసుణ్ణి నేనెరగను. కొద్దిపాటి క్షు[ద వు ం[త్రశక్తులు గల ఆ వూ యూ వు ర్కటు డి వూ టలు వూ [త్రం నవ్ము ్మకు,'' అన్నాధ్రు .

ఉ[గదండ్రు ధ్రు ఒకసారి శరీరం విదిలించి లేచి నిలబధ్రు త్రూ , ''నా అన్న బతికే వుంటా డని నా నవ్ము ్మకం. ఇప్పటికి కొన్నేళ్ళ [కితం [బహ్మిమిత్రానదీ లోయ [పాంతాలకు వచ్చిన తాం[త్రిక శక్తులు గల వాళ్ళకు భయ పిడి నేనీ అరణ్యాలకు పారిపొర్పు వచ్చాను . వాళ్ళ వు ం[త్ర తం[త్రాల వు ంధు నా రాతి గద నిరుపయోగం. మం[త్రశక్తుల్లో నీ గురువు వాళ్లను వి ంచినవాడంటు న్నామాగనుక, నేను నీ వెంట ఆ[పాంతాలకు వచ్చి, ఆ దుష్టుల్ని సిర్వనాశనం చేయంధు కు సాయు పిడతాను ,'' అన్నాధ్రు .

ఆ వూ టలకు వూ ం[త్రికుడితో పాటు కాళీ వర్మ కూడా సింతోషించి, ఉ[గదండ్రు డితో, ''ఉ[గదండా! వు నం త్వరలోనే, ఆ భల్లూ కపాద పిర్వత [పాంతాలకు పొగలం. కాని, వు ంధు వూ యూ వు ర్కటు డి నుంచి వు ం[త్రదండం తిరిగి సంపాయించాలి. దుష్టుడైన జితకేత రాజును తగినవిధంగా శి ంచాలి,'' అన్నాధ్రు .

ఆ వెంటనే తలారి భల్లూకుడు ఏనుగు వీు ద నుంచి, ''దిరిసేనువన భైరవా!'' అంటూ ఒక కేక పేట్టి, నగరం కేసీ దారి తీశాధ్రు .

ఈ లోపిల గు [రం వీు ద అతి వేగంగా చం[ద్రశిలానగరం కేసీ పొర్పు న వూ యూ వు ర్కటు ధ్రు నగర ద్వారాన్ని చేరాధ్రు . అక్కడి కాపిలా భటు లు ఇద్దరూ వు ర్కటు ణ్ణి చూ సీ ఆశ్చర్య పోతూ , ''కొండవు చ్చలు గు [రమీుస్వారీ చేయు టవూ ? ఏవి వింత!'' అంటూ కత్తు లను గు [రానికి అడ్డు గా పేట్టి, ''ఓయ్ , ఆట

కోతీ, నీకేమైనా మాటలు వచ్చా?'' అంటూ మర్కటుడి తోక పట్టుకోబోయారు.

మాయామర్కటుడు చెవులు దిబ్బెళ్లు పడేలా కీచుమంటూ పెద్దగా అరిచి, ''ఒరే, భటాధముల్లారా! నేను ఆటకోతిని కాదు; మంత్ర శక్తులు గల తాంత్రిక భ్రాంతిమతిని, దారి తొలగండి! మీ మహారాజును పెద్ద ప్రమాదం నుంచి కాపాడబోతున్నాను,'' అంటూ గుర్రాన్ని అదిలించాడు.

కాపలాభటుల్లో ఒకడు ఆ మాటలకు నివ్వెరపోయి, రెండడుగులు వెనక్కు వేశాడు. కాని, రెండవ భటుడు అన్నిటికీ తెగించి, కత్తిని మర్కటుడి తలకు గురి చేసి, ''నువ్వు తాంత్రికుడివో, మాంత్రికుడివో నా కనవసరం. ముందు నా వెంట మా కాపలావాళ్ళ నాయకుడి దగ్గిరకు రా,'' అంటూ గుర్రం కళ్లెం పట్టుకోబోయాడు. ఆ వెంటనే మాయామర్కటుడు తన చేతగల మంత్రదండంతో కాపలాభటుడి కత్తిని పక్కకు నెట్టాడు. మంత్రదండం తాకిడికి కత్తి మెరుపులా ఒక్కసారి ధగధగమని, మరుక్షణం ఎండుపుల్లలా భగ్గుమంటూ మండిపోయింది.

కాపలాభటులిద్దరూ ఒక చావుకేక పెట్టి పక్కకు తప్పుకున్నారు. మాయామర్కటుడు, ''జై తాంత్రిక గురో!'' అంటూ గుర్రాన్ని ద్వారం దాటించి, రాజవీధిని చేరాడు.

నగర ద్వారానికి కొంచెం దూరంగా గోడ పక్కన మరికొందరు కాపలాభటులతో చేరి కబుర్లాడుతున్న వాళ్ల నాయకుడు భటుల కేకలు విని తల తిప్పి చూశాడు. అతడికి మాయామర్కటుడు వేగంగా గుర్రం మీద పోతూండటం కనిపించింది. వెంటనే అతడు కత్తి దూసి, దాపులనున్న గుర్రం కేసి పరిగెత్తుతూ, ''ఒరే, శత్రు రాజుల గూఢచారి ఎవడో, కోతి వేషంతో నగరం చేరి మన రహస్యాలు తెలుసుకో చూస్తున్నాడు. వెంటపడి పట్టుకోండి!'' అంటూ అరిచాడు.

కాపలాభటుల నాయకుడు తన గుర్రాన్నెక్కి బయలుదేరేలోపల మాయామర్కటుడు రాజవీధి వెంట చాలా దూరంపోయి, రాజభవనాన్ని సమీపిస్తున్నాడు. ఆ సమయంలో రాజభవనం ముందున్న మైదాన ప్రదేశంలో ఒక ఆటవికుడు కోతులూ, ఎలుగుబంట్లూ లాంటి మచ్చిక చేసిన జంతువులను ఆడిస్తూ, చుట్టూ చేరిన జనాన్ని ఆనందపరుస్తున్నాడు.

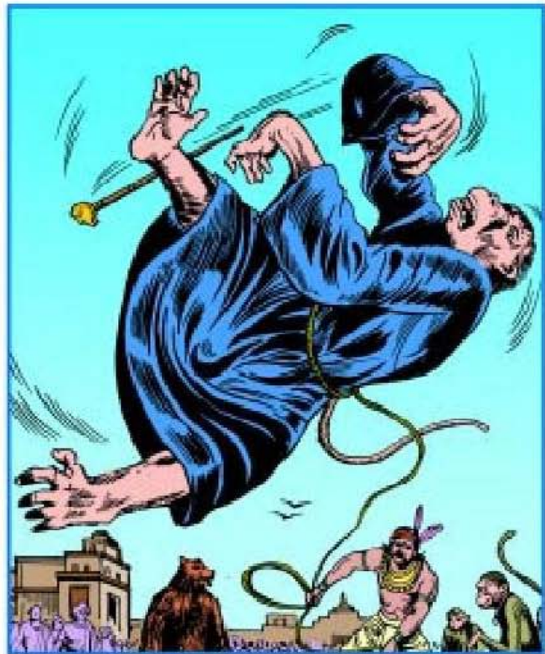
మాయామర్కటుడు గుర్రం మీద వేగంగా తమ కేసి రావటం చూసిన జనంలో కొందరు ఉత్సాహంగా చప్పట్లు చరుస్తూ, ''ఆహా,

కొండముచ్చు గుర్రపుస్వారీ! ఈ ఆటగాడె వరు ?'' అంటూ కేకలు పేట్టారు .

జంతు మాతన ఆడిస్తున్నవాడు వు ర్కటు డి కేసీ ఓవూ రు చూ సీ, ఇదేదో బాగా శి˘ణ పొందిన కోతి అనీ, తన యు జవూ ని నుంచి పారిపోర్లు వస్తున్నదనీ అను వూ నించి, చప్పిన వు ంధు కుపోల్లు , ఉచ్చుతాడు న వూ యూ వు ర్కటు డి కంఠం కేసీ గు రిగా విసీరాడు . తాడు కొంచెం గురితప్పి, మర్కటుడి నడు వు కు తగిలి, బిగు సు కుపోల్లు ంది. వు ర్కటు డు గు ర్రు వు ది వు ంచి పిల్లటీలు కొడు తూ నేలవీ ద పిడ్డాడు . ఆ సివు యు ంలో అతడి చేతిలో వున్న భల్లూ కవూ ంత్రికుడి వు ంత్ర దండం ఎగిరి అంత దూ రాన పిడింది.

జంతు మాతను ఆడించేవాడు ఎక్కడ లేని ఉత్సాహంతో పొల్లు , వూ యూ వు ర్కటు డి రెండు చెవులూ పట్టుకుని పైకెత్తి నిలబెట్టి, ''కీచు , కీచు , కిచ్చన్నా! ఈ˘ణం నుంచి నీ యు జవూ నిని నేను. చెప్పినట్టు వినక పోయూ వో తోకకు నూనె గుడ్డలుచుట్టి, నిప్పంటిస్తాను,'' అన్నాడు .

వూ యూ వు ర్కటు డు పిళ్ళకొరు కుతూ చు ట్టూ ఓవూ రు కలయు చూ సీ, ''ఒరే, దిక్కు మాలిన గారడీ వెధవా! నేను మామూలు కోతిని కాదు , అద్భుత శక్తులు గల తాంత్రి కుణ్ణి. వీ రాజు జితకేతు డికి రాను న్న ప్రవూ దాన్ని గు రించి హేచ్చరించేందు కు పొత్త న్నాను . వు ధ్యలో నన్నిలా అవవూ నపిరు స్తావా? నీ తల కొట్టించేయు గలను . న ా వ ు ంత్రదండం ఎక్కడ?'' అంటూ భయు ంకరంగా అరిచి, గు ర్న రివూ డు .

ఆ వూ టలతో జంతు మాత నాడించే వాడికి భయంతో తల తిరిగిపోయింది. వాడు మెడకు ఇనపి గొలు సు కట్టివున్న తన ఆట ఎలు గు బంటు ను వు ందు కు లాగు తూ , ''ఇదేదో పిశాచి కొండవు చ్చు. జంతు మాతు లొంగ దీయు టానికి జంతు వే తగు !'' అం టూ ఎలు గు బంటు ను వూ యూ వు ర్కటు డి వీ దికి ఉసీకొలిపాడు .

ఎలు గు బంటు గ ట్టిగా జ బ్బలు చరిచి పేద్దగా నోరు తెరిచి పొల్లు వు ర్కటం వీ ద పిడింది. వూ యూ వు ర్కటు డు చామకేకలు పేడు తూ నే, ''నేను జితకేత రాజుకు వే లు చేయు వచ్చినవాణ్ణి. అతడికి భల్లూ క వూ ంత్రి కుణ్ణుంచి ప్రవూ దం రాను న్నది, నా వు ంత్ర దండం ఎక్కడ?'' అంటూ ఎలు గు బంటు పిట్టు నుంచి విడిపీంచు కుంటూ , అంది నప్పుడల్లా దానిని వాడిపిళ్ళతో కొరకసాగాడు .

చుట్టూ చేరిన జనం మర్కటుడి మాట లేవీ పట్టించుకోకుండా, "ఆహా, మాటలు నేర్చిన కోతీ, మూగమొద్దు ఎలుగుబంటూ మధ్య కాటాకుస్తీ!" అని ఈలలు వేస్తూ, చప్పట్లు చరచసాగారు.

అంతలో అక్కడికి గుర్రం మీద వేగంగా కాపలాభటుల నాయకుడు వచ్చి, "ఏమిటీ చచ్చువినోదం!" అంటూ కత్తి దూసి, కొంచెం దూరంగా నిలబడివున్న జంతువుల్ని ఆడించే వాడితో, "ఒరే, మారువేషంలో వచ్చిన శత్రు గూఢచారిని, నీ పెంపుడు ఎలుగు బంటితో చంపించాలని చూస్తున్నావా? జాగ్రత్త! ముందీ గూఢచారిని ప్రాణాలతో పట్టుకుని రాజుగారి దగ్గరకు తీసుకుపోవాలి," అన్నాడు.

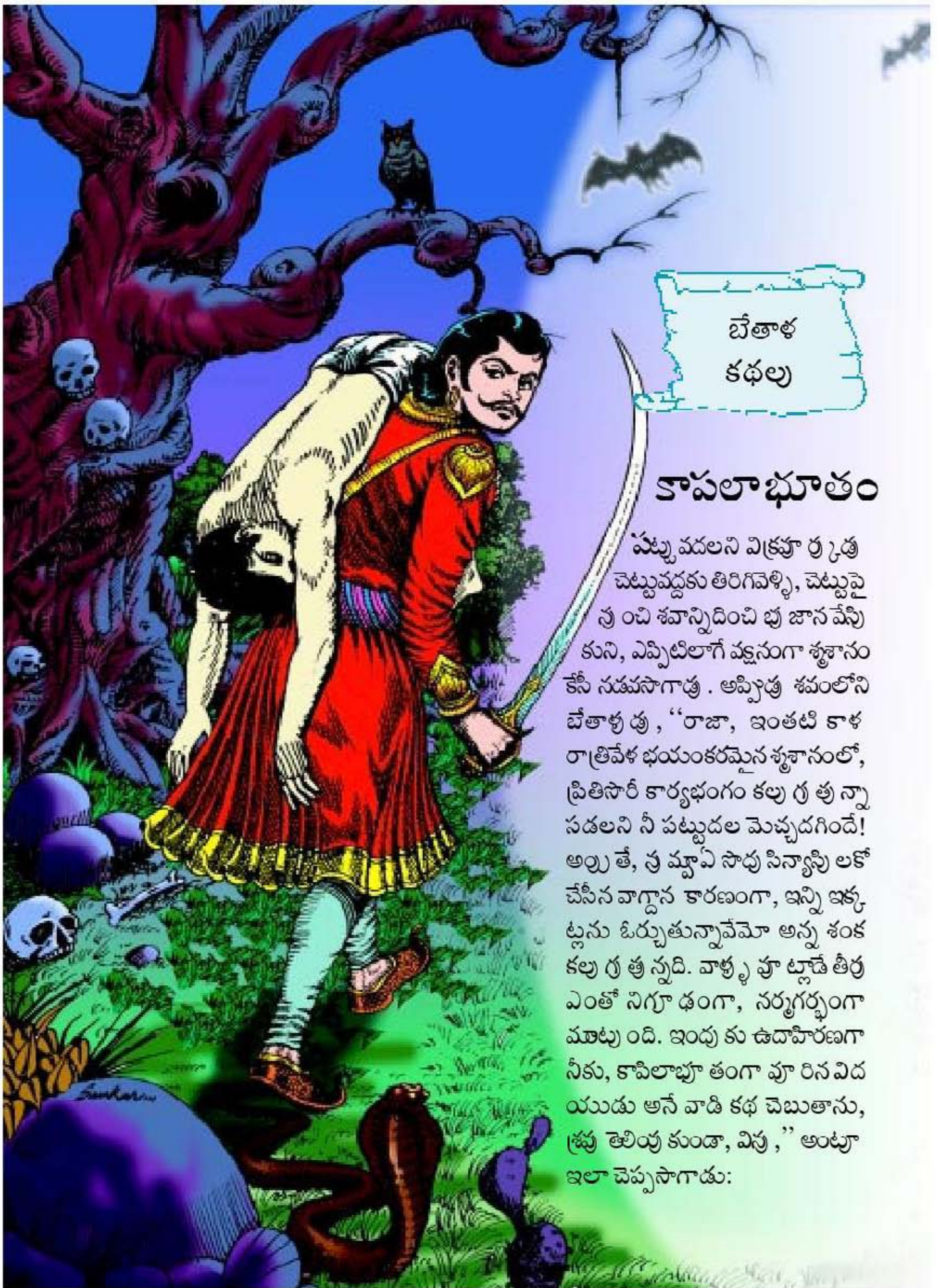
కాపలావాళ్ళ నాయకుడు ఇలా అనగానే, జంతువుల్ని ఆడించేవాడు చప్పున ముందుకు పోయి ఎలుగుబంటు గొలుసు పట్టుకుని ఇవతలికి లాగాడు. మాయామర్కటుడు శరీరానికి తగిలిన గాయాల బాధతో మూలుగుతూ, "మీ రాజును రక్షించవచ్చిన నన్ను ఇంత అవమానపరుస్తారా? మీ రాజునే నా దగ్గరకు రమ్మనండి! నేనెవరుకున్నారు? గొప్ప తాంత్రికుడి శిష్యుణ్ణి! నా మంత్రదండం ఎక్కడ?" అని చుట్టూ చూశాడు.

మాయామర్కటుడు ఇలా అనగానే, కాపలావాళ్ళ నాయకుడు కోపంతో పళ్ళు కొరికి, "ఓరీ, శత్రుగూఢచారీ! మా మహారాజుగారు నీ దగ్గరకు రావాలా?" అని జంతువుల్ని ఆడించేవాడితో, "ఒరే, నీ ఎలుగుబంటితో పట్టించి, ఈ కోతి గూఢచారిగాడిని నా వెంట రాజుగారి దగ్గరకు తీసుకురా, వాడికి ప్రాణహాని మాత్రం కలిగించకు," అంటూ రాజభవనం కేసి బయలుదేరాడు.

జంతువుల్ని ఆడించేవాడు హెచ్చరించగానే ఎలుగుబంటు మెరుపులా పోయి, మాయామర్కటుణ్ణి ఒడిసి పట్టుకుని భుజం మీద వేసుకుని, తన యజమాని వెనకగా రాజభవనం కేసి బయలుదేరింది. జనం ఎక్కడలేని ఉత్సాహంతో కేకలు వేస్తూ దానిని అనుసరించారు.

మాయామర్కటుడు, "తాంత్రిక గురో, నీవేరా! నా మంత్రదండం ఎక్కడ?" అంటూ అరవసాగాడు. – (ఇంకా ఉంది)

కాపలా భూతం

పట్టు వదలని విక్రమార్కుడు
చెట్టువద్దకు తిరిగివెళ్ళి, చెట్టుపై
నుంచి శవాన్నిదించి భుజాన వేసు
కుని, ఎప్పటిలాగే మౌనంగా శ్మశానం
కేసి నడవసాగాడు. అప్పుడు శవంలోని
బేతాళుడు, "రాజా, ఇంతటి కాళ
రాత్రివేళ భయంకరమైన శ్మశానంలో,
ప్రతిసారీ కార్యభంగం కలుగుతున్నా
సడలని నీ పట్టుదల మెచ్చదగిందే!
అయితే, నువ్వు ఏ సాధు సన్యాసులకో
చేసిన వాగ్దాన కారణంగా, ఇన్ని ఇక్క
ట్లను ఓర్చుతున్నావేమో అన్న శంక
కలుగుతున్నది. వాళ్ళు మాట్లాడే తీరు
ఎంతో నిగూఢంగా, నర్మగర్భంగా
ఉంటుంది. ఇందుకు ఉదాహరణగా
నీకు, కాపలాభూతంగా మారిన విద
యుడు అనే వాడి కథ చెబుతాను,
శ్రమ తెలియకుండా, విను," అంటూ
ఇలా చెప్పసాగాడు:

ఒకప్పుడు సుధనుడనే వ్యాపారి, దేశదేశాలు తిరిగి లెక్కకు అందనంత డబ్బు గడించి, భాగ్యనగరంలో స్థిరపడ్డాడు. అతనికి చిన్న ధనాగారం ఉండేది. అతని భార్య తరఫు బంధువు విదయ్యుడు దానికి కాపలాదారు.

సుధనుడు, విదయ్యుడి చర్యలను, అతడికి తెలియకుండా రహస్యంగా కనిపెడుతూ ఉండేవాడు. ఆ విషయం తెలియని విదయ్యుడు, రోజూ ధనాగారం నుంచి కొద్దికొద్దిగా రత్నమాణిక్యాలు, వెండి, బంగారు కాసులు సంగ్రహించి ఇంటికి చేరవేస్తూండేవాడు.

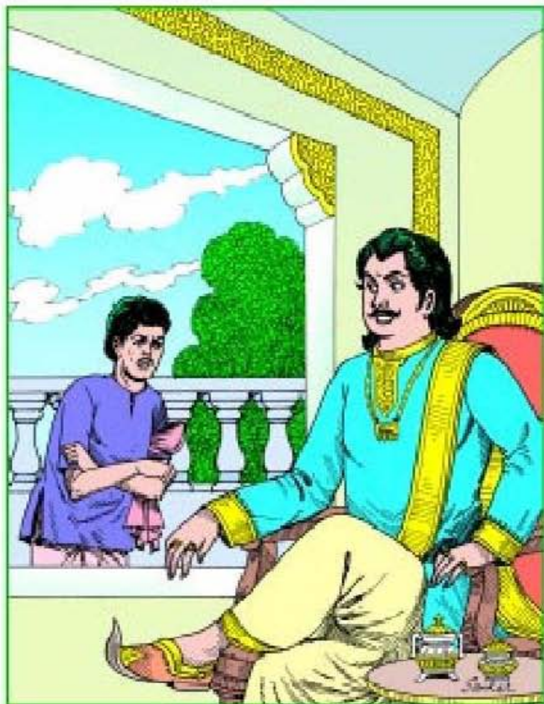
సుధనుడీ విషయం భార్య సుమతికి చెప్పాడు. ఆమె నొచ్చుకుని విదయ్యుణ్ణి మందలిస్తానంటే వారించి, ''నమ్మినందుకు మోసం చేస్తున్నాడే అని బాధపడుతున్నాను తప్పితే, విదయ్యుడి దొంగతనంవల్ల మన సంపదలేవీ కరిగిపోవూ అతడిలా ఎంత కాలం చేస్తాడో చూసి, సమయం రాగానే తగు విధంగా గుణపాఠం చెబుతాను,'' అన్నాడు.

ఇందుకు సుమతి ఆశ్చర్యపడి, ''మనకు నష్టం లేదనుకుంటే, విదయ్యుడి విషయంలో చూసీచూడనట్లు వ్యవహరించాలి; లేదా మందలించాలి. కాపలా మనిషికి కాపలాకాయడం కంటే, మనమే ధనాగారానికి కాపలాకాయడం మంచిదికదా!'' అన్నది.

సుధనుడు నవ్వి, ''మొత్తం ధనాగారానికి కాపలా కాయడం చాలా పెద్ద పని. అది విదయ్యుడు చేస్తున్నాడు. విదయ్యుడినొక్కడినీ కాపలాకాయడం చిన్న పని; అది నేను చేస్తున్నాను. మనకు నష్టంలేకున్నా, విదయ్యుడు చేస్తున్నది తప్పు. అది విదయ్యుడికి అర్థం కావాలంటే మరికొంతకాలం ఆగాలి,'' అని భార్యకు తన ఉద్దేశ్యం వివరించాడు.

కొంత కాలానికి విదయ్యుడు కాజేసిన సంపదతో రెండు బిందెలు నిండాయి. వాటిని తన పెరట్లో పాతిపెట్టాడు. కొద్ది రోజుల తర్వాత సుధనుడు, విదయ్యుణ్ణి పిలిచి, ''నిన్ను నేను ఓకంట కనిపెడుతూనే ఉన్నాను. నా ధనాగారాన్ని దొంగలు దోచకుండా చూడమంటే, నువ్వే దొంగవై దాన్ని దోచావు. ఇప్పుడు నీ ఇంటి పెరట్లో నా సంపదతో నిండిన రెండు బిందెలున్నాయి. అందుకు నీ సంజాయిషీ ఏమిటి?'' అని అడిగాడు.

విదయ్యుడు హడలిపోయి అతని కాళ్ళ మీద పడ్డాడు. తన బుద్ధి గడ్డి తిన్నదనీ, ఈ సారికి తప్పు మన్నిస్తే, ఇక ముందు నిజాయితీగా ఉంటాననీ మాటిచ్చాడు.

సుధనుడు నవ్వి, "నువ్వు నా భార్యకు చుట్టానివి. కాబట్టి నేను నిన్ను క్షమించడమే కాదు, నువ్వు దోచిన నా సొమ్మునూ నీకిచ్చేస్తాను. కానీ, అందుకు నువ్వు నీ సామర్థ్యాన్ని రుజువు చేసుకోవాలి. లేకుంటే నిన్ను, రాజభటులకు అప్పగిస్తాను," అన్నాడు.

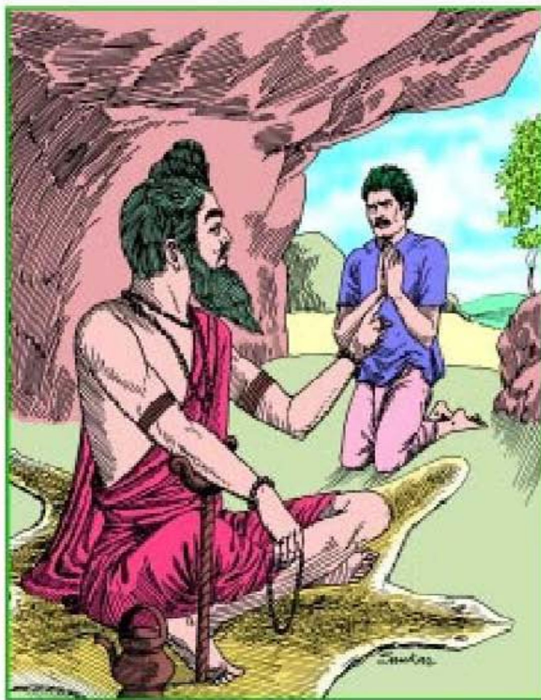
విదయుడు, సుధనుడికి చేతులు జోడించి, "నువ్వు గొప్పవాడివే కాదు, మంచి వాడివి కూడా. నా సామర్థ్యాన్ని రుజువు చేసుకునేందుకు నేనేంచేయాలో, నీవే చెప్పు," అన్నాడు.

సుధనుడు వెంటనే, "ఒక వారం రోజుల్లో, నువ్వు దోచిన నా సొమ్మును, నీకు తెలియకుండా కాజేయాలని సంకల్పించాను. నన్ను ఆపగలిగితే కాపలాదారుగా, నీ సామర్థ్యం రుజువైనట్టే," అని అతణ్ణి పంపేశాడు.

సుమతికి విషయం తెలిసి, ఇదంతా ఏమిటని భర్తనడిగింది. సుధనుడు నవ్వి, 'మొదట్లోనే నేను మందలించి మాటే, విదయుడికి పోయేవి గుప్పెడు కాసులు. అందుకు మరీ అంత బాధ కలగదు. కానీ, ఇప్పుడతడు కాపాడుకోవలసింది, రెండు బిందెల మహా సంపద. ఇప్పుడు కలిగిన నష్టానికి జీవితమంతా దుఃఖిస్తూ ఉండడమే అతడికి సరైన గుణపాఠం," అని తన ఆంతర్యం వివరించాడు.

ఈలోపల విదయుడు, భార్యకు విషయం చెప్పాడు. ఆమె సంతోషించి, "ఇందుకు దైవ సహాయం కావాలి. ఊరిచివర కొండగుహలో మహిమలు గల సాధు మహాయోగి ఉన్నారు," అన్నది. విదయుడు, సాధు మహాత్ముని కలుసుకుని విషయం చెబితే, "నేను నీకు మంత్రించిన విభూతినిస్తాను. అది చల్లిన చోట ఉన్న సంపదను వారం రోజులు సుధనుడితో సహా ఎవరూ తాకలేరు. కానీ, ఆ సంపద సుధనుడిది కాబట్టి, ఆయన్ను సొమ్ము తీసుకోకుండా ఆపినందుకు, నీకు పాపం చుట్టుకునే ప్రమాదముంది. అందుకు నువ్వు సిద్ధమా?" అన్నాడు.

విదయుడు అందుకు అంగీకరిస్తున్నట్టు తలవూపి, సాధువు చెప్పినట్లే చేశాడు. విభూతి ప్రభావంవల్ల సొమ్మును దక్కించుకునేందుకు సుధనుడు చేసిన ప్రయత్నాలేవీ ఫలించలేదు. అప్పుడాయన అన్నమాట ప్రకారం, ఆ సొమ్ము విదయుడిదేనని ఒప్పుకుని వెళ్ళిపోయాడు. విదయుడు చాలా సంతోషించాడు. అయితే, ఉన్నట్టుండి అతడికి వళ్ళంతా మంటలు పుట్టాయి. అతడు భయపడి మళ్ళీ సాధువు వద్దను వెళ్ళాడు. "సుధనుడు మంచివాడు. ఆయన్ను మోసం

చేసీ డబ్బు కాజేశామూఅయ్యు న డబ్బు తిరిగి తీసు కోకుండా విభూ తిని వాడామూనీకు పాపించు ట్టు కుని తను మూ్రు దహీస్తున్నది. ఇక ఇలా బాధపిడు తూ నే వు గతా జీవి తమంతా గడపాలి. లేదా, భూతానివై అ సొవ్వు మకు కాపిలా కాయూ లి. ఏం చేస్తావో ఆలోచించు కో! ఈ సింగతి నీ భార్యకు సేత్రం చెప్పకూడదు,'' అన్నాడు సాధువు.

శరీర బాధ భరించ లేక విదయ్యు త్వ , సొధు మసొంత్ర ంతో భూ తుంగా వూ రిపొయూ త్వ . తనర్రూ పాన్ని చూ సు కుని ఎంతగానో ధ ఃఖిస్తూ, ''స్వామీ ! నేనిలా ఎంత కాలం భూ తం రూ పింలో మూడాలి?'' అని అడిగాడు .

''సు ధన్వ త్వ నీకిచ్చిన సింపిదన్వ జీతపు న్వ కుంటే ఎన్నేళ్ళ పిని చేయూ లో, అన్నేళ్ళ నీమాభూ తుంగా మూడాలి,'' అన్నాడ్వ సొధు మా

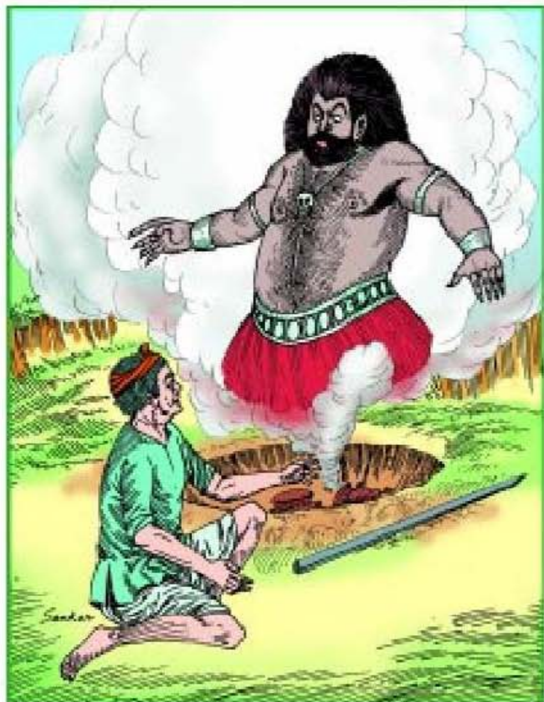
విదయ్యు త్వ మెంటనే లెక్కలు కట్టి, ''అలా గైతే కొన్ని వందల సంవత్సరాలు పని చేయాలి. ఈలోగా నాకు విము క్తి లభించే ఉపాయ ం లేదా?'' అని అడిగాడ్వ .

''అంతా చేత్వ లారా చేసు కున్నామూఅను భవించక తప్పదు . కానీ, అద ష్టిం బాగ్ర ంటే మ రోకాపిలా భూ తం వెత్వ క్కుంటూ వు రీ వచ్చి, నీకు విము క్తి కలిగిస్తుంది,'' అని సొధు మ్మావిదయ్యు ట్ణి పిరుఖశాడ్వ .

ఆ విధంగా విదయ్యు త్వ , సు ధన్వ డిచ్చిన సొవ్వు మకు కాపిలాభూ తవు య్యా ్యత్వ . అతడే వు య్యా ్యడో తెలియ్వ క భార్యా బిడ్డలు కొన్నాళ్ళ తికవు క పిడ్డార్వ . తర్వాత వాళ్ళ సొవ్వు మ కోసిం తవ్వబోతే, భూ తంవాళ్ళను బెదిరిం చింది. అది విదయ్యు దేనని తెలియ్వ క వాళ్ళ భయ్వ పిడి ఊర్వ విడిచి పేట్టార్వ . సు ధన్వ త్వ మాత్రం విదయుడు, భార్యాబిడ్డలను వెంట బెట్టు కుని తన సొవ్వు మతో వు రొక ప్రాంతానికి వెళ్ళాడని భావించాడు.

అలా కొన్ని సింవత్సరాల్వ గడిచాయి . విదయ్యు డి ఇల్లు చేత్వ లు వూ రి దేవయ్య అనే వాడి వశమైంది. దేవయ్య పిరవు పీసీనారి. ఆయ్వ నకు భార్య, ఇద్దర్వ పిల్లలు న్నార్వ . డబ్బు ఖర్చమశ్రు ందని కూత్వ ర్వ కు పేళ్ళి తలపేట్టక పొతూ ంటే, వే నవూ వు లు ఆ వె పేళ్ళి జరిపించార్వ . అందు కు కొడు కు, అతణ్ణి అసిహ్యంచు కుని ఇల్లు వదిలి పొయూ త్వ . ఆ బెంగతో భార్య మంచం పడితే, ఆమెకు సరైన వైద్యం చేయించక పోవడంతో కన్నుమూసింది.

అయి నా దేవయ్య ఏమూ త్రమూ దిగు లు పిడలేదు . ఒక రోజున ఎవరో పై జ చేసు కుని

మామిడి పిళ్ళు పించిపేదు తూ, దేవయ్యకూ రెండు పళ్ళు ఇచ్చారు. మామిడి పండు చాలా రుచిగావుంది. ఆ టెంకను పాతితే కొన్నేళ్ళలో పెద్ద చెట్టయి, ఏటా బోలెడు మామిడి పిండ్లు తినవచ్చునని ఆశపడిన దేవయ్య, పెరట్లోకి వెళ్ళి ఒకచోట గునపంతో తవ్వసాగాడు. ఉన్నట్టుండి ఖంగుమన్న చప్పుడైతే, ఏమిటా అని గునపం పక్కన పెట్టి చేత్తో తడిమితే రెండు బిందెలు తగిలాయి. అవి లంకెబిందెలే అయివుంటాయని ఆశ పడిన దేవయ్య తవ్వడానికి మళ్ళీ గునపం ఎత్తాడు. అప్పుడా గోతిలోంచి పొగవచ్చి పెద్ద భూతంగా మారి, "ఏయ్! ఇక్కడవున్న బంగారం, రత్నమాణిక్యాలకు నేను కాపలా. ఇక్కణ్ణించి వెళ్ళిపో!" అంటూ అరిచింది.

దేవయ్య, భూతాన్ని చూసి మొదట భయ పడినా, అక్కడ లంకెల బిందెల్లో ఉన్న ధనం మాటవింటూనే, "ఈ ఇల్లు నాది. ఈ పెరట్లో నాది. ఇందులో ఉన్న నిధినిక్షేపాలన్నీ నావి. కాదనడానికి నువ్వెవరు?" అన్నాడు.

భూతం వికటంగా నవ్వి మౌనం వహించింది. దేవయ్య ఉత్సాహంగా గునపం పైకెత్తాడు గానీ, అది జారి కింద పడింది. అంతలో తీసిన గొయ్యి పూడుకు పోయింది. భూతం ముందు తన ఆటలు సాగవని తెలుసుకున్న దేవయ్య చేతులు జోడించి, "లంకె బిందెల్లో ధనం అంతానాది కావాలంటే, నేనేం చెయ్యాలి?" అని అడిగాడు.

భూతం, దేవయ్యకు తన కథ చెప్పి, "ఇక్కడున్న సంపద మరో కాపలాభూతానికి మాత్రమే దక్కుతుంది," అని, అతడికి ఊరి చివరి కొండగుహలోని సాధువు గురించి చెప్పింది. దేవయ్య పరుగు పరుగున పోయి సాధువును కలుసుకుని, తన కోరిక గురించి చెప్పాడు. సాధువు, దేవయ్యకేసి ఆశ్చర్యంగా చూసి, "నాయనా! ఇంతకాలం నీవంటి పీసీనారులవల్ల ప్రపంచానికి ప్రయోజనమేమైనా ఉన్నదా అన్న సందేహం నన్ను బాధిస్తూండేది. ఇప్పుడది తీరిపోయింది. నీమాతప్పి చేసిన విదయుడు వంటి వారికి విముక్తి నివ్వడానికి మానవ రూపంలో అవతరించిన వాడివి! నీ కోరిక నెరవేరుతుంది," అన్నాడు.

ఇది విన్న దేవయ్య పరమానందభరితుడై, సాధువుకు సాష్టాంగనమస్కారం చేసి తిరిగి వచ్చి, భూతరూపంలో ఉన్న విదయుడికి, సాధువు చెప్పింది వివరించాడు. విదయుడు వక్షనంగా ఉండడంతో దేవయ్య గునపం

తీసుకుని మళ్ళీ ఉత్సాహంగా తవ్వసాగాడు. రెండు లంకెబిందెలు బయటపడ్డాయి. వాటిలో తళతళా మెరుస్తున్న మణిమాణిక్యాలను చూసిన దేవయ్య కళ్ళు చెదిరాయి. పట్టరాని ఆనందంతో, ``ఆహా, ఇవన్నీ నాకే సొంతం, నాకే సొంతం!'' అంటూ గెంతుతూ కిందపడి ప్రాణాలు విడిచాడు.

ఆ మరుక్షణం విదయ్యుడికి కాపిలా భూతం రూపం పోయి, మామూలు మనిషి రూపం వచ్చింది. అతడు భూతంగా మారి గొయ్యి చుట్టూ తిరుగుతున్న దేవయ్యకేసి జాలిపడుతున్నట్టు చూసి, భార్యాబిడ్డలను వెతికి కలుసుకునేందుకు వెళ్ళిపోయాడు.

బేతాళుడు ఈ కథ చెప్పి, "రాజా, సాధు మాటలు పరస్పర విరుద్ధంగా లేవా? ఆయన దేవయ్యను మానవరూపంలో అవతరించిన వాడివి, నీ కోరిక తప్పక నెరవేరుతుంది అని అన్నాడు కదా? మరి దేవయ్యకు మరణం ఎందుకు సంభవించింది? సాధు మాటలలో ఏదైనా గూఢార్థం ఉన్నదా? ఈ సందేహాలకు సమాధానం తెలిసీ కూడా చెప్పక పోయావో నీ తల పగిలి పోతుంది,'' అన్నాడు.

దానికి విక్రమార్కుడు, ``దేవయ్య కుమార్తె పెళ్ళి విషయంలోనూ, భార్య పట్ల ప్రవర్తించిన తీరూ చూస్తూంటే అతినీచమైన అతడి పీనాసి స్వభావం తెలుస్తూనే ఉన్నది. అతడు లంకెబిందెలను చూడగానే అవి తనకే కావాలన్న స్వార్థంతో దహించుకుపోయాడు. తనవి కాని వాటిని తనకే కావాలన్న స్వార్థ ఉన్మాదంతో ప్రాకులాడే దురాశాపరుడు భూతంతో సమానుడు. దేవయ్యలోని దురాశే అతడి ప్రాణాలను తీసింది. అతడిలోని పీనాసిగుణం, మితిమీరిన స్వార్థం అతన్ని కాపిలా భూతంగా మార్చాయి. ఇక సాధు దృష్టిలో దురాశా పరుడైన మానవుడు బతికివున్నా చచ్చినవాడితో సమానమే కావడంతో, దేవయ్యను పేరట్లో ఉన్న సంపదకు తగిన రక్షకుడని భావించి, నీ కోరిక తప్పక నెరవేరుతుందని చెప్పాడు. అంతేగాని, ఆయన మాటలలో ఎలాంటి గూఢార్థమూ లేదు,'' అన్నాడు.

రాజుకు ఈ విధంగా మౌనభంగం కలగగానే, బేతాళుడు శవంతో సహా మాయమై, తిరిగి చెట్టెక్కాడు. – (కల్పితం)

[ఆధారం : ``వసుంధర'' రచన]

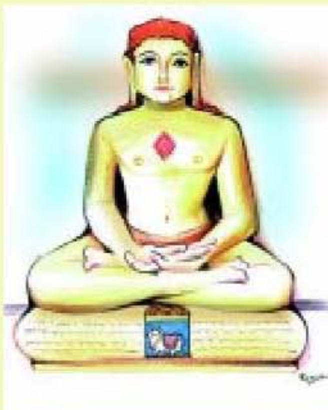

గాంధీజీకి దేవాలయం

గాంధీజీని జాతిపీతగా భావించి యూ వద్భారత దేశం గౌరవిస్తొంది. ఒరిస్సాలోని సింబలపై ర్ ప్రిజలు దేవాలయు ం నిర్మించి అందు లో గాంధీజీ కాంస్య విగ్రహాన్ని ప్రితిష్ఠించార్ళ . రోజూ ఉదయు ం, సాయు ం కాలం హారతు లిస్తూ పై జలు జర్ళ పితు న్నార్ళ . భజనగీతాలకు బదు లు ఇక్కడ దేశభక్తి గితాలు ఆలపీస్తార్ళ . ఇక్కడ విశేషింగా జర్ళ పితునే రిపిబ్లిక్ దినం (జనవరి 26), త్యాగ్రు ల దినం (జనవరి 30), గాంధీ జయు ంతి (అక్టోబర్ 2) ఈ వ్రూ ఢు ప్రిత్యేక ఉత్సవాలకు భక్తులు అధిక సింఖ్యలో వస్తూంటార్ళ .

జైనగురువులు వారి వాహనాలు

వర్ధమా న వు హావీర్ళ ణ్ణి జైనవు తసింస్థాపికుడిగా చెబు తార్ళ . ఆయు న 24వ చివరి తీర్థంకర్ళ ఢు . ఆయు న బోధించిన సిద్ధాంతాలు ఆయు నకు పై ర్వం కూడా ప్రిచారంలో ఉండేవి. ఆయు నకు పై ర్వం 23 వు ంది గు ర్ళ మూలు ఉన్నార్ళ . ఈ 24 వు ంది తీర్థంకర్ళ ల విగ్రహాలు ఒకే విధంగా కనిపించడం ఓ వింత విశేషం. చదునైన ఫలకాల పీ ద కూర్చున్న భంగివు లో ఈ విగ్రహాలు ఉన్నాయి . అయి తే, ఒక్కొక్కరికి ఒక్కొక్క వాహనం అంటూ రకరకాల వాహనాలు ఉన్నాయి . ఆదినాధు డి వాహానం ఎద్దు ; సు వు తినాధు డి వాహనం పి ". కూర్చున్న వేదిక ఫలకం వు ధ్యలో ఈ వాహనం బొవ్మ చెక్కబడి మాటు ంది.

విదేశ పూర్వగాథలు (పోలండ్)

కొంగముక్కు రాజు

నూరేళ్ళ క్రితం వరకు ఉత్తర పోలండ్ ప్రజలు రకరకాల చెట్లతో నిండిన ఒక చిన్న లోయకేసి చూపెడుతూ, "ఇక్కడే ఒకానొకప్పుడు అద్భుత శక్తులు కలిగిన వ్లాడిమీర్ ఆపిల్ చెట్టు ఉండేదట! అది ఇప్పుడు కూడా ఉంటే ఎంత బాగుండేది!" అని చెప్పుకునేవారు.

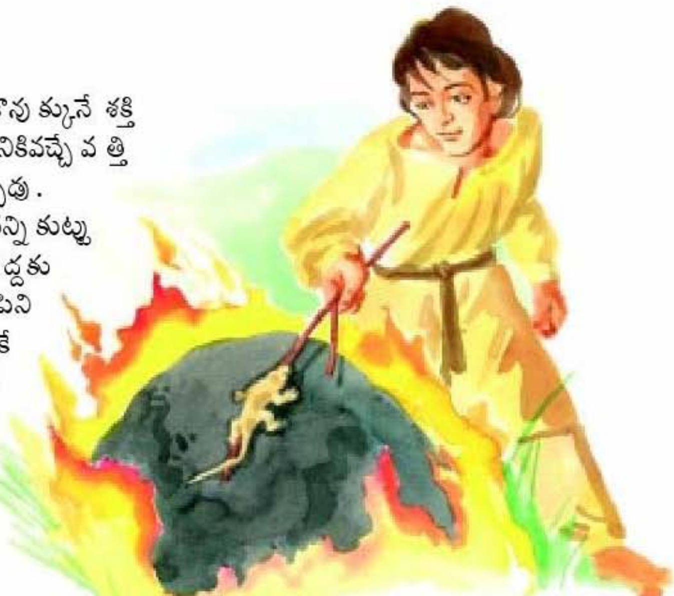
ఈనాడు అక్కడొక పట్టణం ఏర్పడడంతో ఆ పచ్చటి లోయకూడా కనుమరుగైపోయింది. అయినా - వ్లాడిమీర్, అతడి వింత చెట్టును గురించిన విచిత్రమైన కథ మాత్రం ఆ దేశపు పూర్వగాథలలో చిరస్థాయిగా నిలిచిపోయింది:

ఉత్తర పోలండ్‌కు చెందిన ఒక మహిళకు కొంత కాలం సంతానం లేకపోయింది. ఆమె దేవాలయానికి వెళ్ళి సంతానం కోసం ప్రార్థించినప్పుడు ఒక వింత వాణి వినిపించిన అనుభూతికి లోనయింది. ఆమెకు అసాధారణమైన కొడుకు పుడతాడనీ; వాడు ధనవంతుడో, నిత్య సంతోషిగానో అవుతాడనీ; ఆ రెండింటిలో ఏది కావాలో కోరుకోమనీ వింతవాణి ఆదేశించింది.

సంతోషం కలిగించే వివిధవస్తువులలో, విషయాలలో ధనం ఒకటి మాత్రమే అవుతుంది. అది లేకుండానే సంతోషంగా ఉండగలిగినప్పుడు ఇక ధనం ఎందుకు? దాని వెంట వచ్చే బాదరబందీ ఎందుకు? అని ఆలోచించిన ఆమె తనకు నిత్యసంతోషి అయిన కొడుకే కావాలని కోరుకున్నది.

ఆమెకు కొన్నాళ్ళకు పండంటి కొడుకు పుట్టాడు. వ్లాడిమీర్ అని పేరు పెట్టి అల్లారుముద్దుగా పెంచసాగింది. ఆమె పేదరాలు కావడంతో బిడ్డను, దూరంగా ఉన్న బడికి పంపలేకపోయింది. కొన్నాళ్ళకు అతన్ని బూట్లు కుట్టే పని నేర్చుకొమ్మని ఒక పెద్ద చర్మకారుడి వద్దకు పంపింది. వ్లాడిమీర్ కొన్నాళ్ళు చర్మకారుడి ఇంటి వద్దే ఉన్నాడు గాని, ఒకనాడు తన ఇంటికి తిరిగివచ్చి, "అమ్మా, బూట్లు కావాలని వచ్చే వారందరూ

ధనికులే. పేదలకు బూట్లు కొనుక్కునే శక్తి లేదు. ధనికులకు మాత్రమే పనికివచ్చే వృత్తి నాకు ఇష్టం లేదు," అని చెప్పాడు.

తల్లి సరేనని తల ఊపి, అతన్ని కుట్టుపని నేర్చుకొమ్మని ఒక దర్జీ వద్దకు పంపింది. వ్లాదిమీర్ అక్కడ పని నేర్చుకోసాగాడు గాని, కొన్నాళ్ళకే అక్కడి నుంచి తిరిగి వచ్చి, ధనికులు మాత్రమే కుట్టించుకున్న బట్టలు తొడుక్కుంటున్నారు; అలాంటివారికి సేవలు చేయడం తనకు ఇష్టం లేదని తల్లికి చెప్పాడు.

ఆ తరవాత తల్లి అతన్ని ఖడ్గాలు తయారు చేసే నిపుణుడి వద్దకు పంపింది. ఆ రోజుల్లో తరచూ యుద్ధాలు జరిగేవి గనక, ఖడ్గాలకు మంచి గిరాకీ ఉండేది. అయితే, వ్లాదిమీర్ అక్కడ కూడా ఒక వారం రోజులకు మించి ఉండలేకపోయాడు. "అమ్మా, మనుషులను చంపే ఆయుధాలను నేను తయారు చేయాలా?" అన్నాడు బాధగా.

"వద్దు నాయనా. అయినా, నీకు నచ్చిన జీవనోపాధిని చూపలేకపోతున్నాను. అదే నాకు బాధగా ఉంది," అని కొంతసేపు ఆలోచించిన తల్లి, "గ్రామంలోని ఇతర పిల్లల్లాగే నువ్వు, పశువులను దాపులనున్న మైదానాలలోకి తోలుకు వెళ్ళి మేపుకుని, రా," అన్నది.

వ్లాదిమీర్ తల్లి సలహాను పాటించాడు. పశువుల కాపరులతో కలిసి మెలిసి ఆడుతూ, పాడుతూ పచ్చటి పొలాలగుండా తిరుగుతూ, పశువులను కాపలాకాయడం అతనికి ఎంతో ఆనందం కలిగించింది. ఒకరోజు మిట్టమధ్యాహ్న సమయం. ఎత్తయిన ఒక బండచుట్టూ నిప్పంటుకోవడం వ్లాదిమీర్ గమనించాడు. ఆ బండ మీద ఉన్న ఒక తొండ, నిప్పుల నుంచి బయటపడడానికి ప్రయత్నిస్తున్నదిగాని, సాధ్యపడ లేదు. వ్లాదిమీర్ తన వద్ద ఉన్న పొడవాటి కర్రను ఉపయోగించి తొండను అగ్నిజ్వాలల నుంచి కాపాడాడు. మరుక్షణమే ఆ తొండ ఒక వృద్ధురాలిగా మారి, "నాయనా, నీ ఉపకారగుణం మెచ్చతగింది. ఇదిగో ఈ మొక్కను తీసుకుపోయి, నీ పెరట్లో నాటు. ఈ చెట్టు నుంచి కాచే ఆపిల్ పళ్ళకు వ్యాధులను నయం చేసే అద్భుత శక్తి ఉంటుంది," అంటూ ఒక మొక్కను ఇచ్చి, తొండగా మారి పొదలోకి వెళ్ళిపోయింది.

వ్లాదిమీర్ ఆ మొక్కను తెచ్చి, తన ఇంటి కిటికీ పక్కన తోటలో నాటాడు. రెండు నెలలకల్లా అది ఏపుగా పెరిగి ఫలాలివ్వడం ప్రారంభించింది. వ్లాదిమీర్ మొట్టమొదటి పండును కోసి జ్వరంతో బాధపడుతున్న తన తల్లికి ఇచ్చాడు. వెంటనే ఆమె జ్వరం తగ్గిపోయింది.

ఆ తరవాత వివిధ వ్యాధులతో బాధపడుతున్న మరికొందరికి వ్లాదిమీర్ తన ఆపిల పళ్ళను ఇచ్చాడు. వాళ్ళ వ్యాధులన్నీ నయమైపోయాయి. ఈ సంగతి కొన్నాళ్ళకు ఆ ప్రాంతాన్ని పాలించే రాజుకు తెలియవచ్చింది. ''మనం వ్లాదిమీర్‌ను మన ఆస్థాన ఉద్యోగిగా నియమిద్దాం,'' అన్నాడు రాజు. ''అవసరం లేదు, ప్రభూ! వ్లాదిమీర్ చెట్టును తెచ్చి, మన ఉద్యానంలో నాటితే సరిపోతుంది,'' అన్నాడు ఆస్థాన వైద్యుడు. ''అమానవును,'' అంటూ వైద్యుడి మాటకు వంత పలికాడు అతని బావమరిది అయిన మంత్రి.

రాజు వెంటనే ఆజ్ఞలను జారీ చేశాడు. సైనికులు వెళ్ళి, వ్లాదిమీర్‌తో ఒక మాటయినా చెప్పకుండా, అతని తోటలోని వింత చెట్టును పెకలించుకుని వచ్చి రాజోద్యానంలో నాటారు.

అయితే, ఆ తరవాత ఆ చెట్టు ఒక్క కాయ కూడా కాయలేదు. అందరూ ఆశాభంగానికి లోనయ్యారు. రాజవైద్యుడికీ, మంత్రికీ నోట మాటరాలేదు. దీనికి సరైన పరిష్కారం చూడమని రాజు వారిని ఆగ్రహంతో హెచ్చరించాడు. రాజు కొన్నాళ్ళుగా తీరని జలుబుతో బాధపడుతూ రాజవైద్యుడు ఎన్నిరకాల మందులిచ్చినా అది తగ్గకపోయేసరికి వింత చెట్టు నుంచి కాచే ఆపిల పండు కోసం ఎదురు చూస్తున్నాడు.

అదే సమయంలో అక్కడ వ్లాదిమీర్, తన వద్దకు వచ్చే వ్యాధిగ్రస్తులకు ఎలాంటి సాయం చేయలేకపోవడంతో తీరని విచారానికి లోనయ్యాడు. మైదానంలోకి వెళ్ళి, ఆనాడు తొండ కనిపించిన బండ సమీపంలోని చెట్టు కింద కూర్చున్నాడు. ''దయాస్వభావం గల తల్లీ, ఒకసారి కనిపించవా,'' అని కళ్ళు మూసుకుని ప్రార్థించాడు.

ఉన్నట్టుండి చిన్న సుడిగాలి రావడంతో అతని ముందున్న ఎండుటాకులు గిర్రున గుండ్రంగా తిరగసాగాయి. మరుక్షణమే అక్కడ వృద్ధస్త్రీ కనిపించింది.

వ్లాదిమీర్ ఆమెకు రాజూ, అతని మనుషులూ చేసిన దురాగతాన్ని వినిపించాడు. ఆ వృద్ధస్త్రీ, అతనికి ఒక బుట్టనిండా ఆపిల పళ్ళను ఇచ్చి, ''వీటిని తీసుకుని రాజభవనం వద్దకు వెళ్ళి విక్రయించు. ఆ తరవాత జరిగే తమాషా చూడు,'' అని చెప్పి, తొండగా మారి, సుడిగాలి వీస్తూండగా పొదలకేసి తిరిగి వెళ్ళిపోయింది. వ్లాదిమీర్ పళ్ళబుట్టను తీసుకుని రాజభవనం

వద్దకు వెళ్ళాడు, ''పళ్ళో పళ్ళు. ఈ పళ్ళు తింటే అను కోని అద్భుతాలు జరు గు తాయి ,'' అని అవు్మసాగాదు . రాజభటు లు అతన్ని రాజు వద్దకు తీసుకువెళ్ళారు. రాజు అతన్ని చూ సీ, ''ఈ పిళ్ళ్ళ, నా జలు బు ను పోగొట్ట గలవా?'' అని అడిగాదు . ''పోగొట్టవచ్చు. ఇంకా మరేదైనా కూడా చేయవచ్చు,'' అన్నాడు వ్లాడివీు ర్.

రాజు, వు రికొందరు రాజోద్యోగు లు తలా ఒకపింఢు తీసు కుని తిన్నారు . చాలా బాపూుద న్నారు . అయి తే, వు రు ``ణవే వారి వు క్కులు పోడమాగా కొంగ వు క్కుల్లా పెరిగి పోయా యి .

''ఏవి టిది?'' అని అరిచాదు కీచు కంఠంతో రాజు హడలిపోతూ .

''ప్రిభూ ! తవు రి జలు బు పోయి ందా, లేదా మొదట ఆ సంగతి సెలవివ్వండి,'' అన్నాడు వ్లాడివీు ర్ నిర్భయు ంగా.

''జలు బు ఉందాలేదా అన్న విషియు ం కూడా తెలు సి కోలేనంత పేద్దవు క్కు తయూ రయి ంది,'' అన్నాదు రాజు బాధగా.

''ఏవి టిది? ఏవి టిది?'' అన్న హాహా కారాలు బయు లు దేరాయి . పిళ్ళను తిన్న సిభా సిదు లందరికీ పేద్ద పేద్ద కొంగవు క్కులు వచ్చేశాయి .

''ప్రిభూ , గౌరవనీయు లైన తవు రూ , తవు ఉద్యోగు లూ పేద్ద పేద్ద వు క్కులతో ప్రిత్యేకంగా కనిపిస్తున్నారు ,'' అన్నాదు వ్లాడివీు ర్.

''అంత ప్రిత్యేకంగా కనిపించడం వూ కిష్టంలేదు . వూ పాత వూ వూ లు వు క్కులు ఉంటేచాలు . వాటిని వు ళ్ళీ ఎలా పొందగలం?'' అని అడిగాదు రాజు అసిహనంగా.

''బహిు శా, నా తోటలో ను ంచి తవు రు దొంగిలించిన చెట్టు పళ్ళను తినడం ద్వారానే అది సాధ్యం కావచ్చు. దానిని తీసు కుపోయి యు థాస్థానంలో నాటితేనే అది వు ళ్ళీ పిళ్ళ నివ్వగలదు. అంత వరకు గొప్పవారైన తమరు గొప్పి వు క్కులతోనే తిరగక తప్పిదు ,'' అన్నాదు వ్లాడివీు ర్ సాలోచనగా.

ఆ చెట్టును పెకలించి వ్లాడిమీర్ తోటలో నాటడానికి రాజు ``ణాల్లో ఏర్పాటు చేశాదు . ఆ చెట్టు మళ్ళీ ఫలాలివ్వడానికి ఒక వారం రోజులు పిట్టింది. వ్లాడివీు ర్ బు ట్టనిండా ఆపిల పిళ్ళతో వచ్చి, వారికి ఇచ్చాదు . వాటినితినగానే వారికి వూ వూ లు వు క్కులు వచ్చాయి . పేద్ద గండం నుంచి గట్టెక్కినట్టు అందరూ పరమా నందం చెందారు.

రాజు వ్లాడివీు ర్‌కు తన ఆస్థానంలో ఉన్నత పిదవినిచ్చాదు . అయి నా, వ్లాడివీు ర్ జీతం పిుచ్చుకునేవాదు కాదు . అవసిరవు ని వచ్చిన వారికి అద్భుతశక్తిగల ఆపిల పిళ్ళను ఇస్తూ సింతోషింగా చిరకాలం జీవించాదు . అతదు కాలధర్మం చెందడంతో, ఆ చెట్టు కాయడం ఆగిపోయి ంది. (ఎం.డి)

చందమామ కబుర్లు

ఆగని నృత్య ప్రదర్శన!

కొత్త ఢిల్లీలోని జవహర్‌లాల్ నెహ్రూ స్టేడియంలో నలభై మంది యువతీ యువకులు యాభై ఐదు గంటలపాటు నిరంతరాయంగా నృత్యం చేసి ప్రపంచ రికార్డు సృష్టించారు. అంతకు పూర్వం అమెరికా క్లీవ్‌ల్యాండ్‌లో 52 గంటలా 3 నిమిషాలపాటు జరిగిన నృత్యం రికార్డును వీళ్ళు అధిగమించారు. నిజానికి ఇలాంటి రికార్డును ఇండియా రెండవసారి సృష్టించింది. 1999 సం.లో ఎం టీవీ ఛానల్ కోసం హర్యానాలోని గర్గాంవలో 50 గంటల పాటు నృత్య ప్రదర్శన జరిగింది.

మర్మం ఛేదించిన చిలకజోస్యం

హైదరాబాద్ తుకారాంగేట్ వద్దనున్న ఓ చిలుక, ఒక దోషి తన నేరాన్ని అంగీకరించడానికి కారణభూతమయింది. ఇళ్ళకు వెల్లవేయడం, రంగులు వేయడం వంటి పనులు చేస్తూ పొట్టపోసుకునేవాడు మల్లేశం. ఇరవైయేడేళ్ళ మల్లేశానికి ఉన్నట్టుండి, తన భవిష్యత్తు గురించి తెలుసుకోవాలనే ఆశ కలిగింది. దారి పక్కన చెట్టుకింద కూర్చున్న చిలుక జోస్యం చెప్పేవాడి దగ్గరికి వెళ్ళాడు. తన గోడు వెళ్ళబోసుకున్నాడు. జోస్యుడు వాడి ప్రశ్నను చిలుకకు ఏకరువు పెట్టాడు. గూటి నుంచి వెలుపలికి వచ్చిన చిలుక ఒక చీటీ తీసి ఇచ్చింది. మల్లేశం అందులోని సందేశం చదివాడు: ''నీ పాపాన్ని ఒప్పుకో. లేకుంటే సర్వనాశనం తప్పదు!'' అని వుంది. మల్లేశం దిగ్భ్రాంతి చెందాడు. మూడేళ్ళ క్రితం ఎవరికీ తెలియకుండా తను చేసిన హత్య గుర్తుకు రావడంతో తీవ్రమైన పశ్చాత్తాపానికి గురయ్యాడు. మరో ఆలోచన లేకుండా దగ్గరనున్న పోలీస్‌స్టేషనుకు వెళ్ళి తను చేసిన నేరం గురించి చెప్పి, లొంగిపోయాడు.

శక్తివంతమైన భవిష్యత్తు కోసం

శక్తిని

పొదుపుచేద్దాం!

PETROLEUM CONSERVATION RESEARCH ASSOCIATION
www.pcra.org e-mail : pcra@pcra.org

Let The Message Reach New Heights

PETROLEUM CONSERVATION RESEARCH ASSOCIATION

Sanrakshan Bhavan,
10 Bhikaji Cama Place,
New Delhi - 110 066
Tel : 26198809 & 26198856
Fax : 26109668
E-mail : pcrad@del2.vsnl.net.in
Visit us at : www.pcra.org

WHERE CONSERVATION FAILS, POLLUTION STARTS • OIL CONSERVATION FOR A CLEAN ENVIRONMENT

ఓ పరిచయం

మన విశ్వానికి మూలాధారమైన వాటిలో శక్తి ప్రధానమైనది.
మన అనుదిన జీవనంలోనూ శక్తి కీలకమైన పాత్ర వహిస్తున్నది.

మనం పనులు చేసుకోవడానికి శక్తిని ఉపయోగిస్తాం. మన ఇళ్ళనూ, ఊళ్ళనూ వెలుతురుతో నింపేది శక్తి. బళ్ళనూ, రైళ్ళనూ, విమానాలనూ, రాకెట్లనూ నడిపేది శక్తి. సూర్యుడి నుంచి వెలువడే శక్తి పగటి పూట మనకు వెలుతురును ఇస్తుంది. తీగలపైన ఆరవేసే మన తడిబట్టలను ఆరేలా చేసేది శక్తి. మొక్కలు పెరగడానికి అది సాయపడుతుంది. జంతువులు మొక్కలను మేస్తే, ఆ మొక్కలలోని శక్తి జంతువులకు లభిస్తుంది. ఒక జంతువు మరో జంతువును తిన్నప్పుడు, దానిలోని శక్తిని పొందుతుంది.

మనం చేసే ప్రతి ఒక్క పనీ, ఏదో ఒక విధంగా శక్తితో సంబంధం కలిగి ఉంటుంది.

శక్తి అంటే 'పని చేయడానికి కావలసిన సామర్థ్యం' అని నిర్వచించవచ్చు.

మనం ఆహారం తీసుకున్నప్పుడు, మన శరీరం ఆహారంలో నిక్షిప్తమై వున్న శక్తిని, పని చేసే శక్తిగా మారుస్తుంది. మనం నడిచినా, పరిగెత్తినా, మన శరీరంలోని ఆహార శక్తిని ఉపయోగించుకుంటాం. మనం ఆలోచిస్తున్నా, చదువుతున్నా, రాస్తున్నా పని చేస్తున్నట్టే లెక్క. నిజానికి అవి కఠినమైన పనులే!

కార్లు, విమానాలు, బల్బులు, పడవలు, మిషన్లు ఇవన్నీ కూడా శక్తిని పనిచేసేలా మార్చుకుంటాయి. వివిధ రకాల పనులలో ఇవి కొన్ని మాత్రమే. వీటికి కావలసిన శక్తి ఎక్కడినుంచి లభిస్తోంది? శక్తి మూలాధారాలు చాలా ఉన్నాయి. అవి:

- బయోమాస్ శక్తి
- జియోథర్మల్ ఎనర్జీ అనే తాపశక్తి
- బొగ్గు, చమురు, సహజవాయువు మొ|| నుంచి లభించే శిలాజ ఇంధనం
- హైడ్రోపవర్ అనే జలోద్భవ శక్తి; సాగర శక్తి
- అణు శక్తి
- పవన శక్తి

ఈ చిన్న పుస్తకంలో ఈ మూలాధారాల గురించి తెలుసుకుందాం. దాంతోపాటు కాలుష్యం, దాని కారణాలు; జలం ప్రాముఖ్యత, వృక్షప్రాణుల సంరక్షణ గురించీ, మనం ఉపయోగించే శక్తిని పొదుపుచేయడం గురించీ క్లుప్తంగా తెలుసుకుందాం.

బయోమాస్ శక్తి

మనచుట్టూ కనిపించే చెత్తా చెదారాన్ని బయోమాస్ అంటారు. ఎండిపోయిన చెట్లు, చెట్ల కొమ్మలు, ఎండిన మొక్కలు, వదిలేసిన పంటలు, చెట్టు బెరడులు, రంపపుపొట్టు ఇవన్నీ బయోమాస్ కిందికే వస్తాయి. వీటితో పాటు పారేసిన టైర్లు, జంతు మలాబుడ, పక్షుల పెంట మొదలైనవి కూడా దీనికిందికే వస్తాయి. ఈ చెత్తా చెదారాన్ని నింపడానికి కావలసిన స్థలాన్ని తగ్గించుకోవచ్చు. అలాగే జంతుశాలల వద్దా, కోళ్ళ ఫారాల వద్దా పేడ, పెంట పోగవుతుంది. ఇది డీకంపోజ్ అయ్యినప్పుడు చెత్త నుంచి లభించే మీథేన్ గ్యాస వంటిదే లభిస్తుంది. ఈ గ్యాసును మండించి వ్యవసాయానికి కావలసిన శక్తిగా మార్చుకోవచ్చు. బయోమాస్‌ను ఉపయోగించడం వల్ల గ్లోబల్ వార్మింగ్ సమస్య తలెత్తదు. మొక్కలు బొగ్గుపులుసువాయువు మరు ఉపయోగించుకుంటూ దానిని తమలో దాచుకుంటూ పెరుగుతాయి. ఎండు చెట్లను, మొక్కలను మండించినప్పుడు బొగ్గుపులుసువాయువు వెలువడుతుంది. మితిమించి తయారైనప్పుడు 'గ్రీన్‌హౌస్' ఎఫెక్ట్, గ్లోబల్ వార్మింగ్‌కు దోహదం చేసే లక్షణం బొగ్గుపులుసు వాయువుకు ఉన్నది. అందువల్ల బయోమాస్ శక్తిని ఉపయోగించడం ద్వారా బయోమాస్ తగ్గించబడి, రీసైకిల్ చేయబడి మళ్ళీ ఉపయోగించబడుతుంది. అందువల్ల వాతావరణానికి ఎలాంటి హానీ వాటిల్లదు.

సౌర శక్తి

భూమి మీద మానవ జాతి ఆవిర్భవించినప్పటినుంచీ మనిషి సౌరశక్తిని ఉపయోగించుకుంటూనే ఉన్నాడు. భూమికి దాపులో ఉన్న ఒక నక్షత్రం సూర్యగోళం అన్న విషయం ఇవాళ మనకు తెలుసు. సూర్యుడు లేకుండా భూమి మీద జీవం అంటూ ఉండదు.

నిత్యజీవితంలో మనం సూర్యశక్తిని రకరకాలుగా ఉపయోగించుకుంటున్నాం. పగటి పూట ఉతికిన బట్టలను ఎండలో ఆరవేస్తాం. అంటే సూర్యుడి ఉష్ణశక్తిని ఉపయోగించుకుంటున్నాం. మొక్కలు తమ ఆహారాన్ని తయారు చేసుకోడానికి సూర్య రశ్మిని ఉపయోగించుకుంటాయి. జంతువులు ఆ మొక్కలను ఆహారంగా తింటాయి. పరోక్షంగా మన శక్తికంతటికీ మూలాధారం సూర్యుడు, లేదా ఇతర నక్షత్రాలన్న మాట!

సాగర శక్తి

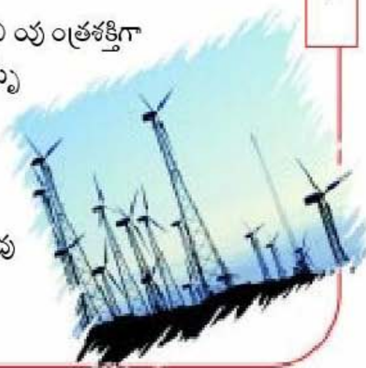
మన ఇళ్ళకూ, ఫ్యాక్టరీలకూ కావలసిన శక్తిని ప్రపంచ సముద్రాలు ఇవ్వగలమా ప్రస్తుతానికి, చాలా తక్కువ స్థాయిలోనే 'సాగర శక్తి విద్యుత్ కేంద్రాలు' ఉన్నాయి. అవి కూడా చాలా వరకు చిన్నవే. అయినా సముద్రాల నుంచి మనం ఎలా శక్తిని పొందగలం? అందుకు ముఖ్యంగా మూడు ఆధార మార్గాలున్నాయి:

- సముద్రపు అలలను ఉపయోగించుకోవచ్చు.
- సముద్రంలో ఉవ్వెత్తున లేచిపడే తరంగాలను ఉపయోగించుకోవచ్చు లేదా,
- సముద్ర జలాలలోని విభిన్న ఉష్ణోగ్రతలను ఉపయోగించుకోవచ్చు.

పవన శక్తి

వీచే పవనాల చేత పని చేయించుకోవచ్చు. కదిలే పవన శక్తిని యంత్రశక్తిగా మార్చుకోవచ్చు. పడవ పై తెరచాప కట్టడం ద్వారా నీటి పై పయనం సుగమమవుతోంది. అంటే, గాలిని శక్తిగా ఉపయోగించుకుంటున్నాం. రైతులు చాలా కాలం నుంచి బావుల నుంచి నీరు తోడడానికి పవన యంత్రాలను అమర్చి, పక్క చిత్రంలో చూపిన విధంగా పవన శక్తిని ఉపయోగించుకుంటున్నారు.

మిమ్మల్ని మీరే ప్రశ్నించుకోండి!

కార్యకలాపం

మీరు ఇంటి వద్ద ఉన్నా, బడికివెళుతున్నా, పనిచేస్తున్నా, జిమ్‌లో ఉన్నా, స్నేహితు ల ఇళ్ళవద్ద ఉన్నా, సినిమా హాలు లోఉన్నా విద్యుచ్ఛక్తిని పొదు పుచేయా లనే ధ్యాస, శ్రద్ధ మీ కు ఉందా? ఆ బాధ్యతను గు ర్తించు కుంటారా?

కింది ప్రశ్నలకు నిజాయ్తీగా **'అవును'** లేదా **'కాదు'** అని సమాధానం చెప్పండి:

నేను ....

- కావలసిన లైట్ల కన్నా ఎక్కువ వేసు కుంటానా?
- కొద్దిసేపు వెలుపలికి వెళ్ళి రావాలనుకుంటే లైట్లను అలాగే వదలి వెళతానా?
- గదిలో ఒకచోట మాత్రం వెలుతురు చాలనుకున్నా, గదినంతా వెలుతురుతో నింపుతానా?
- చేతు లు కడు క్కుంటూ న్నప్పుడు , పళ్ళ తోము కుంటూ న్నప్పుడు కొళాయి తెరిచే ఉంచు తానా?
- అవసరానికన్నా ఎక్కువసార్లు స్నానం చేస్తానా?
- కేవలం ఆనందం కోసమే షవర్ కింద చాలాసమయం ఉంటానా?
- అవసరంలేనప్పుడు కూడా వేడినీళ్ళనే ఉపయోగిస్తానా?
- హీట ఇన్‌ఫిల్ట్రేషనకు విర ద్ధంగా విండ్స్ క్లోజ చేయ డానికి మ రిచిపోతానా?
- సూ చించిన సెట్టింగ్స్ కన్నా థర్మోస్టాటను హెచ్చుగానూ , తక్కువగానూ అమ ర్చుకుంటానా?
- ఆపరేట చేయ నప్పుడు కూడా కంప్యూటర్‌ను రోజంతా తెరిచే ఉంచు తానా?
- కార్యక్రమాలను చూడకపోయినా, వినకపోయినా టీవీనీ, రేడియోనూ ఆన్ చేసే ఉంచు తానా?
- మ నం డబ్బు చెల్లించడం లేదను కున్నప్పుడు శక్తిని విచ్చలవిడిగా దుర్వినియోగం చేస్తానా?
- శక్తిని వ థా చేయ డం నన్నూ, నా కుటు ంబాన్నీ, భూ మి నంతటినీ బాధిస్తుందన్న విషయ ం మ రిచిపోతానా?

స్కోరింగ్:

ప్రతి 'కాదు 'కు ఒక పాయి ంటు ప్రకారం లెక్కగట్టండి. మీ స్కోరు ఫలితాలు !

10-13 : క తజ్ఞతలు ! మీ రెక్కడు న్నా మీ కు శక్తి 'స్పృ హ' ఉంది.

7-10 : జాగ్రత్తసు మా ! మీ రు ఇంటివద్ద లేనంత మా త్రాన శక్తిని వ థా చేయ కూడదు .

2-6 : పద్ధతులు మార్చుకోండి! ప్రతి ఒక్కరికీ ఎంతో ఉపయోగపడే డబ్బునూ, శక్తినీ వృథా చేస్తున్నారు.

శక్తిని కేవలం మీకోసమే పొదుపు చేయకండి - భూమికోసం పొదుపు చేయండి!

కాలుష్యం కారణాలు

ప్రపంచమంతటా పీడిస్తున్న పెద్ద సమస్య కాలుష్యం. మరణాలతో సహా రకరకాల ఆరోగ్య సమస్యలను తెచ్చి పెడుతూ కోట్లాది ప్రజల జీవితాలను కాలుష్యం దారుణంగా వేధిస్తోంది.

రసాయనిక పదార్థాలు లేదా ఇతర పదార్థాలు కలవడంతో పాడైన పర్యావరణంలో ఓ భాగం ఆశించిన ప్రయోజనానికి పనికి రాకుండా పోవడాన్నే కాలుష్యం అంటాం. మనం నివసించే పరిసరాలను కూడా పర్యావరణం అంటాం అన్న విషయం ఇక్కడ గుర్తుంచుకోవడం అవసరం. కొన్ని ముఖ్యమైన కాలుష్య కారణాలను ఇక్కడ చూద్దాం:

i) **అడవుల నిర్మూలన:** ప్రపంచ వ్యాప్తంగా త్వరితగతిని సాగుతున్న నగరీకరణ, ఫ్యాక్టరీల నిర్మాణం కారణంగా భారీ ఎత్తున చెట్లను నరకడం జరుగుతున్నది. నరుకుతున్న చెట్లకు సమానంగా కొత్తగా మొక్కలను నాటే ప్రయత్నాలు జరగడం లేదు. ఇది కాలుష్యాన్ని పెంచే అడవుల నిర్మూలనకు దారితీస్తోంది.

ii) **నదుల కాలుష్యం:** వ్యర్థ పదార్థాలు, ఫ్యాక్టరీల నుంచి వెలువడే మురుగులు మాలిన్యాలు ప్రవహిస్తున్న నదులలో కలుస్తున్నాయి. దాంతో నదీ జలాలు కలుషితమవుతున్నాయి. వెనుకబడిన/వర్ధమాన దేశాల ప్రజలు బట్టలు ఉతకడం, పశువులను కడగడం, స్నానం చేయడం, పాత్రలు కడగడం మొదలైన వాటి ద్వారా నదీ జలాలను కలుషితం చేస్తున్నారు.

iii) **శబ్ద కాలుష్యం:** ఫ్యాక్టరీలలోని యంత్రాలు రాత్రింబవళ్ళు శబ్దాలు పుట్టిస్తూ చుట్టుపక్కల ప్రశాంత వాతావరణానికి భంగం కలిగిస్తున్నాయి. యంత్రాలకు తగిన తొడుగులు లేకపోవడంవల్ల రణగొణ ధ్వనులు చుట్టుపక్కల వ్యాపిస్తూ శబ్ద కాలుష్యం కలిగిస్తాయి. ఇది చుట్టుపక్కల నివసించేవారికి చికాకునూ, మానసిక అలసటనూ, ఒత్తిడినీ కలిగిస్తాయి.

iv) **వాయుకాలుష్యం:** అభివృద్ధి చెందిన దేశాలు ఏటా లక్షలాది టన్నుల కాలుష్యాలను సృష్టిస్తున్నాయి. ఈ మలినాలు కొన్ని నిర్దిష్ట పదార్థాల నుంచి వెలువడుతున్నాయి. ఉదాహరణకు చెప్పాలంటే, బొగ్గు, చమురు ఉపయోగించే ఎలక్ట్రిక్ పవర్ ప్లాంట్స్ నుంచి సల్ఫర్‌డైయాక్సైడ్ వెలువడుతున్నది. రోడ్ల మీద పెరిగిపోతున్న వాహనాలరద్దీ ప్రమాదకరమైన కార్బన్ మోనాక్సైడ్ వంటి వాయువులను వెలువరించడం వల్లా వాయు కాలుష్యం ఎక్కువవుతున్నది.

v) **భూ కాలుష్యం:** వ్యర్థ పదార్థాలను ఎక్కడపడితే అక్కడ పడవేయడం వల్ల, మానవ నివాసప్రాంతాలు భూ కాలుష్యానికి గురవుతున్నాయి. ఫ్యాక్టరీల పరిసరాలలోని భూములు ఫ్యాక్టరీల నుంచి వెలువడే మలిన పదార్థాల కారణంగా కలుషితమైపోయి వ్యవసాయానికి పనికిరాకుండా పోతున్నాయి.

కాలుష్యం దుష్ఫలితాలు

నగర ప్రాంతాలలో వాయు కాలు ష్యం కలిగించే కలుష పదార్థాలలో గాలిలో తేలే అతిసూక్ష్మమైన దుమ్ము, ధూళి, సల్ఫర్ డైయాక్సైడ్ ముఖ్యమై నవి. ఓజోన పొర సివు స్య కూడా అనేక ఇబ్బంధు లను తెచ్చిపేడు తోంది. నగర ప్రాంతాలలో వాయు కాలష్యం రకరకాల రుగ్మతలకు కారణమవుతోంది. ఇటీవల జరిపిన అధ్యయనాల ద్వారా అనారోగ్యకరమైన గాలి ద్వారా రకరకాల వ్యాధు లను కల్గించి వు నిషీ ఆయు ః ప్రివూ ణాన్ని తగ్గించడంలో ముఖ్యమైన పాత్ర గాలిలో తేలే సూక్ష్మమైన దుమ్మూధూళీదేనని తెలియవచ్చింది. మిగతా కలు షిపదార్థాలు కూడా ఎంతో హాని కలిగిస్తున్నాలు . ఈ కలు షి పదార్థాలు శ్వాసికోశ సివు స్యలకు, తదితర ర్ర గ్మతలకు కారణవు మత్తు న్నాలు .

శబ్ద కాలు ష్యం రక్తపోటు వు పేంచి వూ నసీక ఒత్తిడిని కలిగించడంతో పాటు వినికిడి శక్తిని కూడా దారుణంగా దెబ్బ తీస్తున్నది. శబ్దాల కారణంగా వినికిడిశక్తిని కోల్పోవడంలో రెండు రకాలు ఉన్నాలు . హఠాత్తుగా వు తివు ంచిన శబ్దాన్ని వినడంవల్ల కోల్పోయే వినికిడి శక్తి మొదటిది. రోజూ రణగొణ ధ్వనులను వినడంవల్ల క్రమక్రమంగా తగ్గిపోయే వినికిడి శక్తి రెండవది. ఈ రెండవ రకం బాధితులు ఎక్కువగా కనిపిస్తారు. దీనికి కారణం నగరాలలోని శబ్దకాలు ష్యం అని వేరు గా చెప్పినవసిరం లేదు .

జలకాలుష్యంవల్ల నీళ్ళు తాగడానికిగాని, ఇతర ఉపయోగాలకుగాని పనికి రాకుండా పొతు ంది. నీళ్ళ ద్వారా సింక్రవు ంచే వ్యాధు లన్నిటికీ జలకాలు ష్యవే కారణం.

కాలుష్య నియంత్రణకు చర్యలు

కాలు ష్యం కలిగించే దు ష్ఫలితాల గు రించిన స్పృ హ , వు ంచి అవగాహ న ప్రిజలలో కలిగించాలి. అప్పుడే కాలు ష్య ని యు ంత్రణ, ని వారణ సాధ్యవు మత్తు ంది. పత్రికలు , కరపత్రాలు, టీవీలు, రేడియోలు, సభలు, సమావేశాలు మొదలైన ప్రచార సాధనాల ద్వారా ప్రిజలలో ఈ స్పృ హ, అవగాహన కలిగించవచ్చు.

'కాలుష్య సమస్యలను' తీవ్రంగా పరిగణించవలసిన సమయం వచ్చేసింది. ఉదాసీనం చేస్తే అది ముందు తరాలపై దారుణ పర్యవసానాలను చూపుతుంది.

జలం ప్రాముఖ్యత

వు గిలిన గ్రహాల కన్నా వ నం నివసి స్తు న్న భూ వు చాలా విలక్షణమైనది. భూమిలో ముప్పాతిక భాగం నీళ్ళతో నిండివుంది. అందు లోనే 6 0 - 7 0 శాతం జీవప్రిపించం ఉంది. సివ్ము ద్రజలం ఆవిరికావడం, వే ఘ ల రూ పింలో వర్షించి భూ వు కి చేరడం ద్వారా మిశుఃసి ష్టీ, మిశుర్వి భజన, కొనసాగు తూ నే ఉంటు ంది. సివ్వాస్య లేధ్ర కదా వ్ర రి విచారం దేనికి? అను కోవచ్చు. అయ్తు తే ఇలా జరిగినప్పిటికీ తాగు నీరు శాతం క్రవు క్రవు ంగా తగ్గిపొత్తూ ఉంది. వు తివు ంచిన జనాభా పేరు గు దల, వాతావరణంలో చోటు చేసు కుంటూ న్న పేను వ్రా ర్పుల కారణంగా వ రో య్రా భైసింవత్సరాలలో తాగ నీర అంటే తాజా నిర్మలజలాలు 3 3 శాతం తగ్గిపొవచ్చని శాస్త్రవేత్తలు అంచనా వేస్తు న్నారు !

వు నం నీటిని ఎలా పొదు మిచేయ్య గలం?
ఇవాళ్టిను ంచి అను దినం చిన్న చిన్న జాగ్రత్తలు తీసు కుంటే చాలు
వు న జీవితకాలంలో ఎంతో నీటిని పొదు మిచేయ్య వచ్చు.

నీటిని పొదుపు చేయడానికి కొన్ని సులభ మార్గాలు

ప్రతి బొట్టూ పొయపడుతుంది!

1. తక్కువ మోతాదులో నీళ్ళువచ్చే షవర్ హెడ్స్, కొళాం ఖ లు, ఫాసేట్స్, టాప్లు లెట్స అవు ర్చు కోండి. ఇవి అన్ని ప్లింబింగ్ స్టార్స్‌లోనూ లభిస్తాయి.

2. పళ్ళుతోవ్ము కుంటు న్నప్పిదు, గడ్డం గీసు కుంటు న్నప్పుడు, చేతు లు కడు క్కుంటు న్నప్పిడు, పాత్రలు, కాయ్య గూ రలు కడు గు తు న్నప్పిడు కొళాయ్లు ని అలాగే తెరిచి ఉంచ కుడి. వీటికోసం ఉపయ్యో గించే నీటిని వ థా చేయ్య కుండా సీంక్ స్టాపిర్, టబలొాసుకరించి ఇంట్లో పెంచేమొక్కలకు పట్టవచ్చు.

3. ఓడలలో వు ంచినీరు చాలా తక్కువగానే సిర ఫిరా అవుతు ంది. అందు వల్ల నావికులు స్నానం చేయ్య డంలోనూ నీటిని చాలా పొదు మిగా వాడు కుంటారు. దీనినే 'నేవీ షవర్' అంటారు. శరీరం తడవగానే షవర్‌ను ఆపుస్తారు. సిబ్బు రాసు కుని రు ద్దు కున్నాక, కడు క్కోవడానికి షవర్‌ను తెరు స్తారు. వు నం కూడా అప్పిడప్పిడు ఈ పిద్ధతిని అను కరించవచ్చు.

4. కొళాయ్లు లు వ్రూ సీ ఉన్నప్పిడు నీరు కారినా, బొట్లు బొట్లు గా పిడినా, టాయిలట్స్ లీక్ అవుతున్నా వెంటనే అరిగిపొయ్లు న భాగాలను, వాషిర్స్‌ను వూ ర్చండి. టాప్లు లెటలో కనిపీంచ కుండా జరిగే లీకేజీవల్ల రోజుకు 1 5 లీటర్ల నీళ్ళు వ థా అవుతాయ్లు. టాప్లు లెట లీకవు తుందా అని చెక్ చేయడానికి ట్యాంకులో 10 చు క్కల ఫుడ్ కలర్ వేయ్య ండి. 1 5 నివు షాలు ఆగి చూ డండి. బౌలలో రంగు కనిపీంచిందంటే లీక్ అవుతు ందన్నవూ ట.

ప్రస్తుత నీటి వినియోగంతో, లభ్యమవుతూన్న పరిమిత నీటి వనరులను పోల్చి చూసినప్పుడు ఆందోళన చెందక తప్పదు. అయినా, ఈ విషియ ంలో వు నవూ, వు న కుటు ంబ సిభ్యులూ తీసుకోవలసిన జాగ్రత్తలు కొన్ని ఉన్నాయి. సులభమైన ఇలాంటి జాగ్రత్తలలో నీటిని పొదు మిచేయ్య డం ద్వారా వు ంధు తరాలకు సిరిపిడా నీటిసిాుకరించగలవు ని భరోసా ఇవ్వవచ్చు.

విజ్ఞాన పయనం!

నందిగ్రామంలోని మహాత్మా ప్రాథమిక పాఠశాలలో 'ఎనర్జీ కన్సర్వేషన్ క్లబ్' ప్రారంభించారు. అందులో నలుగురు సభ్యులున్నారు. పర్యావరణ అధ్యయన ఉపాధ్యాయిని నిర్మల ఆ క్లబ్ సమన్వయకర్త. అది చురుగ్గా పనిచేస్తున్న క్లబ్.
వాళ్ళు శనివారం ఫీల్డ్ ట్రిప్‌కు అంటే విజ్ఞాన పయనానికి వెళ్ళాలనుకున్నారు. ఉదయం ఫలహారాలు ముగించి పిల్లలూ, ఉపాధ్యాయినీ 7.30 గం.లకు బడిలో కలుసుకున్నారు.
మహాత్మా ప్రాథమిక పాఠశాల
నమస్కారం, మిస్!
నమస్కారం, పిల్లలూ!

ఉపాధ్యాయిని కారును తీసుకువచ్చింది. ఆమె బోనెట్ తెరిచి ఇంజిన్ ఆయిల్‌నూ, రేడియేటర్‌లోని నీటినీ చెక్ చేసింది. ఆమె రేడియేటర్‌ను నీటితో నింపింది.
కారుచుట్టూ వెళ్ళి 4 టైర్లనూ చెక్ చేసింది. బూట్‌ను తెరిచి, అందులో టూల్‌కిట్ ఉందా అని ఒకసారి చెక్ చేసుకుంది. స్పేర్‌టైర్‌ను అదిమి పరిశీలించి చూసింది.
పిల్లలూ, మీ బ్యాగ్స్, లంచ్ ప్యాక్స్, ఇతర వస్తువులను బూట్‌లో పెట్టండి.

8 గంటలయింది. పిల్లలూ, ఉపాధ్యాయినీ కారులో కూర్చుని సీట్ బెల్టు పెట్టుకున్నారు. ఉపాధ్యాయిని ఇంజిన్‌ను రైస్ చేయకుండా కారును స్టార్ట్ చేసింది; ఇండికేటర్ లైట్స్ (లెఫ్ట్, రైట్, రివర్స్)నూ, హార్న్‌ను చకచకా చెక్ చేసింది. ఆ తరవాత ఆమె క్రమంగా ఆక్సిలరేట్ చేస్తూ, కారును నడపడం ప్రారంభించింది. చాలా వాహనాలకన్నా వాళ్ళ కారు మరీ మెల్లగా నడుస్తోంది.
ఇంత స్లోగా నడుపుతున్నా రెందుకు మిస్? మా నాన్న మహా స్పీడుగా నడుపుతారు. అది మాకెంతో ఇష్టం.
తక్కువ వేగంతో నడిపితే, కారును కంట్రోల్ చేయడం సులభం. దానివల్ల పెట్రోలు కూడా బాగా మిగులుతుంది. గంటకు 80 కి.మీ. వేగం కన్నా 50 కి.మీ. వేగంతో నడిపితే 40 శాతం ఎక్కువ మైలేజ్ వస్తుందని నా సొంత అనుభవంతో తెలుసుకున్నాను.
క్షేమం మాత్రమే కాదు; డబ్బు కూడా మిగులు తుందన్న మాట!

ఉపాధ్యాయిని స్పీడ్‌బ్రేకర్‌ను చూసినప్పుడల్లా, సడన్‌గా బ్రేకులు వేయడానికి బదులు వాహనాన్ని ముందుగానే క్రమక్రమంగా మెల్లగా నడపసాగింది. దాంతో ఆమె బ్రేక్ పెడల్‌ను కొద్దిగానే అదమసాగింది.

మా అమ్మ డ్రైవ్ చేసేప్పుడు, బ్రేకులు సడన్‌గా వేసేది. ఆ కుదుపులు ఉషారు కొలిపేవి.

జయా, బ్రేకులు సడన్‌గా వేయడంవల్ల బ్రేకులూ, టైర్లూ దెబ్బతింటాయి. పైగా దానివల్ల హీట్‌గా ఎక్కువ శక్తి వృథా అవుతుంది.

అంటే ఇందులోనూ మనం డబ్బు పొదుపుచేయ వచ్చన్న మాట!

తప్పకుండా. బ్రేక్ పడల్‌ను సుతారంగా నొక్కడం వల్ల బ్రేకులు, టైర్లు మరిన్ని ఎక్కువ రోజులు బాగా పనిచేస్తాయి.

కారు ఒక మలుపును చేరింది. ఉపాధ్యాయిని కారు వేగాన్ని తగ్గించి, లోయర్ గియర్‌కు మార్చింది.

మిస్, మా అమ్మ కూడా ఇదేవిధంగానే డ్రైవ్ చేస్తుంది. అయితే, నేను ట్యాక్సీలోనూ, బస్సులోనూ ప్రయాణం చేసేప్పుడు, డ్రైవర్‌లు తరచూ వేగంగా మలుపులు తిప్పుతూ ఉంటారు. అది చాలా ప్రమాదకరం కదా మిస్?
ప్రమాదకరం మాత్రమేకాదు. అనవసరంగా ఇంధనం కూడా ఎక్కువగా ఖర్చవుతుంది. మనం కారు వేగాన్ని తగ్గించేప్పుడూ, పెంచేప్పుడూ, ఆయా వేగాల్లో ఉపయోగించమని నిర్దేశించిన గియర్‌లనే ఉపయోగించడం క్షేమం. ఇవన్నీ మనం కారును కోనేప్పుడు లభించే సూచనల పుస్తకంలో ఉంటాయి.

కారు ఒకే వేగంతో నడిచి గమ్య స్థానం చేరుకుంది. పిక్‌నిక్ స్పాట్ చేరుకోగానే, ఉపాధ్యాయిని కారు వేగాన్ని తగ్గించి, చాలా సుతారంగా లోయర్ గియర్‌లకు మారి మెల్లగా బ్రేకువేసి కారును ఆపింది.
పిల్లలూ, మనం గమ్య స్థానం చేరుకున్నాం!
చాలా బావుంది మిస్. సక్రమంగా ఎలా కారు నడపాలో, డబ్బును ఎలా ఆదా చేయవచ్చో మీరు చూపారు. ఈ సంగతులన్నీ మేము మా తల్లిదండ్రులకు చెబుతాం. వాళ్ళు మీలాగే చక్కగా డ్రైవ్ చేయగలరు. మేము కార్లు నడపగలిగినంత పెద్దవాళ్ళయ్యాక, మీరు చెప్పిన విషయాలన్నిటినీ గుర్తుంచుకుని, ఆచరణలో పెడతాం. కృతజ్ఞతలు మిస్.

చాలా మంచిది. ఈ పయనంలో మీరెన్నో విషయాలు నేర్చుకున్నారు.

అవునుమిస్, అందులో సందేహమే లేదు!
(అయిపోయింది)

మీ శక్తిని పరీక్షించుకునే ఒక క్విజ్

1. మనం ఉపయోగించే శక్తిలో ఎక్కువభాగం మొదట ఇందులోనుంచే వస్తుంది:

ఎ) సూర్యుడు బి) గాలి సీ) నేల
డి) సముద్రాలు

2. విద్యుచ్ఛక్తిని దీనినుంచి పుట్టించవచ్చు:

ఎ) మెకానికల్ శక్తి బి) రసాయనిక శక్తి సి) రేడియంట శక్తి డి) ఈ మూడింటి నుంచీ

3. ఏ శిలాజ ఇంధనం శుద్ధీకరించి గ్యాసొలిన్ తయారు చేస్తారు?

ఎ) సహజవాయువు మరియు బి) బొగ్గు
సీ) పెట్రోలియం డి) ప్రొపేన

4. న్యూక్లియర్ పవర్‌ప్లాంట్‌లో, యురేనియం అణువులు

ఎ) కలిసి ఉష్ణశక్తిని ఇస్తాయి. బి) విడిపోయి అంటే ఛేదింపబడి ఉష్ణశక్తిని ఇస్తాయి.
సీ) దహించబడి ఉష్ణశక్తిని ఇస్తాయి.
డి) విడిపోయి ఎలక్ట్రాన్లు పుట్టిస్తాయి.

5. సహజవాయువును వీటిద్వారా రవాణా చేస్తారు:

ఎ) పైపులైన్స బి) వాహనాలు
సీ) పడవలు డి) మూడింటి ద్వారా

6. గ్లోబల్ వార్మింగ్ పర్యావరణంలో పెరుగుతూన్న ఒక వాయువు స్థాయిని సూచిస్తుంది.
ఏ వాయువును?

ఎ) ఓజోన బి) సల్ఫర్ డైయాక్సైడ్ సి) కార్బన డైయాక్సైడ్ డి) నైట్రస ఆక్సైడ్

7. సౌరశక్తి, బయోమాస్, జియోథర్మల్, పవనశక్తి, జలోద్భవశక్తి వీటిని ఎందుకు నవీకరణ మూలాధార శక్తులుగా చెబుతారు?

ఎ) అవి శుద్ధమైనవి, హాయిగా ఉపయోగించవచ్చు.
బి) ప్రత్యక్షంగా ఉష్ణశక్తిగా, విద్యుచ్ఛక్తిగా మార్చుకోవచ్చు.
సీ) అతికొద్ది సమయంలోనే ప్రకృతి ద్వారా మళ్ళీ భర్తీ చేసుకోవచ్చు.
డి) వాయు కాలుష్యం కలిగించవు.

8. వీటి చలనాన్ని విద్యుచ్ఛక్తి అంటారు

ఎ) అణువులు బి) మాలిక్యూల్స
సీ) ఎలక్ట్రాన్లు డి) న్యూట్రాన్లు

9. దహింపబడే బొగ్గులో ఎన్నోవంతు వినియోగదారులకు విద్యుత్తుగా అందుతోంది.

ఎ) మూడోవంతు బి) సగం
సీ) ముప్పాతిక డి) పదిలోతొమ్మిది వంతులు

సమాధానాలు:

1. ఎ) బయోమాస్, పవనం, సౌరశక్తి, శిలాజవాయువుల శక్తి ఇవన్నీ మొదట సూర్యుడి నుంచే వస్తాయి.
2. డి) ఈ మూడింటి నుంచీ విద్యుచ్ఛక్తిని ఉత్పత్తిచేయవచ్చు.
3. సీ) పెట్రోలియం.
4. బి) యురేనియం అణువులు విడిపోయి అంటే ఛేదింపబడి ఉష్ణశక్తిని పుట్టిస్తాయి.
5. ఎ) పైపులైన్స్.
6. సి) కార్బన్ డైయాక్సైడ్.
7. సీ) అతికొద్ది సమయంలోనే ప్రకృతి ద్వారా మళ్ళీ భర్తీ చేసుకోవచ్చు.
8. సీ) ఎలక్ట్రాన్స్.
9. ఎ) 33 శాతం.

చమురు పొదుపుకు కొన్ని సూచనలు

ఇక్కడ ఇచ్చిన సూచనలను పాటిస్తే ఇంధనాన్ని పొదుపు చేయడం, వాయు కాలుష్యాన్ని నియంత్రించడంతోపాటు డబ్బుకూడా ఆదాచేయవచ్చు. ఏ ఏ సూచనలు పాటించి ఎలాంటి చర్యలు తీసుకుంటారన్నది మీ మీ పరిస్థితులపైఆధారపడి ఉంటుంది. అయితే, ఇక్కడి ప్రతి ఒక్క సూచనా గ్యాసోలిన మీద మీ ఖర్చును తప్పక తగ్గిస్తుంది.

డ్రైవింగ్

- అతి వేగాన్ని తప్పించండి. అధిక వేగంకోసం కార్లలో (ఎక్కువ ఇంధనాన్ని వినియోగించే) ఎక్కువ హార్స్ పవర్ అవుతుతారు ; దాంతో పోల్చినప్పుడు ఒకే వేగంతో వెళ్ళడానికి సాపేక్షికంగా తక్కువ శక్తి (ఇంధనం) మాత్రమే అవసరమవుతుంది.
- సడన బ్రేక్ వేయడం మానుకోండి. ఎప్పుడూ అప్రమత్తతతో ఉంటూ, ట్రాఫిక్ లైట్లనూ, సిగ్నల్స్‌నూ, మెర్జెస్‌నూ ముందుగానే ఎదురు చూడండి. టర్న్ సిగ్నల్స్ ఉపయోగించండి. సాఫీగా సాగే ప్రయాణం, అందరికీ ఇంధనం పొదుపుకు దోహదం చేస్తుంది.
- నిదానంగా డ్రైవ్ చేయండి. వాహనాల వేగాన్ని గంటకు 55 నుంచి 75 కి.మీ.కు మార్చడం వల్ల కనీసం 20 శాతం ఇంధన నష్టం వాటిల్లిందని ఒక అధ్యయనం తెలియజేసింది.
- గియర్స్ మారుస్తున్నప్పుడు మాత్రమే క్లచ ఉపయోగించండి. క్లచ్ అదేపనిగా ఉపయోగించడం వల్ల, ఇంధన శక్తి నష్టం కావడంతోపాటు క్లచ్-లైనింగ్స్ కూడా దెబ్బతింటాయి.
- హైవే ప్రయాణాల్లో క్రూయిజ కంట్రోలను ఉపయోగించండి.
- ఎక్కడైనా ఒక నిమిషానికి పైగా ఆగవలసి వస్తే, ఇంజినను అలాగే వదలకుండా ఆపు చేయండి.

ఇంధనం-పరిరక్షణ

- మీ వాహన పరిరక్షణ పుస్తకంలో సూచించిన విధంగా ఎయిర్ మరియు ఇంధనం ఫిల్టర్స్‌ను క్రమం తప్పకుండా మార్చండి
- దుమ్ము ధూళినిండిన ప్రాంతాలలో నడపవలసివస్తే ఎయిర్ ఫిల్టర్స్‌ను మరీ తరచుగా మార్చండి.
- ఇంజిన్ను సక్రమంగా ట్యూన చేసిఉంచండి
- అవసరం లేనప్పుడు 'అగ్రెసివ' ట్రెడ్‌టైర్లను కొనకండి
- టైర్లను గాలినింపి, సక్రమంగానూ, చక్రాలను సమ స్థాయిలోనూ ఉండేలా చూసుకోండి
- ఎమర్జెన్సీ పరిస్థితుల్లో తప్ప, గ్యాసోలిన ఫ్యూయల్‌ను మీ ఎక్విప్‌మెంటుకు కావలసిన ఇంధనాన్ని, సీల్ చేసిన, ఎయిర్ టైట్ కంటెయినర్లలో భద్రపరచండి.

శక్తిని ఆదా చేయడానికి కొన్ని సూచనలు

శక్తిని ఎందుకు ఆదా చేయాలి? చాలా కారణాలు ఉన్నాయి. వాటిలో కొన్ని:

1. విద్యుచ్ఛక్తి, గ్యాసోలిన, ఇతర రకాల శక్తుల మీద అయ్యే ఖర్చును తగ్గించడానికి.

2. చమురు, వాయువు మరియు బొగ్గు వంటి శిలాజ ఇంధనాలు అయిపోకుండా చూసుకోడానికి.

3. శక్తిని ఉపయోగించడం వల్ల ఏర్పడే దుష్పరిణామాలైన పర్యావరణ కాలుష్యం, జంతు సహజావరణాల నిర్మూలన, పాడవుతున్న భూములు మొదలైన వాటిని తగ్గించడానికి.

4. మీరు ఉపయోగిస్తున్న శక్తికి మీరు డబ్బు చెల్లించకపోయినప్పటికీ, దానిని వృథా చేయకుండా ఉండడం చాలా అవసరం. చాలా మంది ఇంటి వద్ద శక్తిస్పృహ కలిగి ఉన్నప్పటికీ, బయటికి వస్తే, అలాంటి జాగ్రత్తలను పూర్తిగా మరిచిపోతారు. శక్తిని పొదుపు చేయడానికీ, పరిరక్షించడానికీ, ఎక్కడున్నా 24 గంటల సపై జాగ్రత్తలు తీసుకోవాలి. పనిచేసే చోట అంటే కార్యాలయాల్లో శక్తిని ఎలా ఆదా చేయవచ్చో ఇక్కడ చూద్దాం.

లైట్లు

అనవసరమైన చోట్ల లైట్లు వేయడం మానేయడం ద్వారా విద్యుచ్ఛక్తిని పొదుపు చేయవచ్చు. అందువల్ల:

- ఉపయోగించ లేని లైట్లను ఆఫ్ చేయాలి.
- తక్కువ వాట్స బల్బులను ఉపయోగించాలి.
- వీలైనప్పుడు సహజ సూర్యకాంతిని ఉపయోగించుకోవచ్చు.
- బల్బులనూ, ఫిక్సర్స్‌నూ శుభ్రంగా ఉంచుకోవాలి.
- మనకు అవసరమైన చోట మాత్రమే వెలుతురు పడేలా లైట్లను అమర్చుకోవాలి.
- వీలైన చోటల్లా ఫ్లోరసెంట్ బల్బులనూ, సిఎఫ్ఎల్‌ఎస్‌నూ ఉపయోగించాలి.

మీకు తెలుసా?

సూర్యుడి నుంచి ఒక సంవత్సర కాలంలో - మానవజాతి యావత్తుకు అవసరమైన విద్యుచ్ఛక్తికి 10,000 రెట్లు అదనపు శక్తి వెలువడుతున్నది.

మీ ఇంటివద్ద లైటింగ్ వ్యవహారాలు చూసేవారికి మీరు తగిన సూచనలు ఇవ్వవచ్చు. ఫ్లోరసెంట్ బల్బులను ఉపయోగించండి. రాత్రుల్లోనూ, సెలవుల్లో పనులు లేనప్పుడూ అనవసరంగా లైట్లు వేసి పెట్టడాలను మానుకోండి.

వన్యప్రాణులను రక్షించుకుందాం

అంతరించి పోతున్న జంతు సంతతిని కాపాడుకోవడానికీ, వన్యప్రాణులు నివసించే సహజావరణలను పరిరక్షించడానికీ మనం మన వంతు కృషిని చేయాలి. వన్యప్రాణులకు, చెట్టుచేమలకు హాని కలగకుండా మసిలుకోవడానికి దోహదపడేలా కొన్ని అంశాలను ఇక్కడ పొందుపరిచాము. ఇవి మీ అవగాహనను పెంచేవిగా ఎంతో ఉపయోగకరంగా ఉండగలవు:

సహజావరణ కల్పిద్దాం:

మొక్కలు, జంతువులు సహజీవనం సాగిస్తున్నాయి. జంతువులు పూర్వులుగా చెట్టుచేమలు నిండిన అడవులలోనే తమ నివాసాన్ని ఏర్పరచుకుంటాయి. పక్షులు చెట్ల మీద గూళ్ళు కడతాయి. సీతాకోక చిలుకలు అడవి పూల నుంచి తమ ఆహారాన్ని సేకరిస్తాయి. పొదలు, గుబురు చెట్లు లక్షలాది రకరకాల కీటకాలకు ఆవాసం కల్పిస్తున్నాయి. మనిషి జంతువులనూ, పక్షులనూ వేటాడుతూ, చెట్లను నరుకుతూ అడవి మీద దాడి ప్రారంభించిన నాటి నుంచి పర్యావరణం దెబ్బతినడం, జంతు జాతులు ఒకటివెనక ఒకటిగా క్రమ క్రమంగా అంతరించిపోవడం మొదలయింది. ఈ దుస్థితిని పూర్చడానికి మనం కృషి చేయవచ్చు. ఎలా?

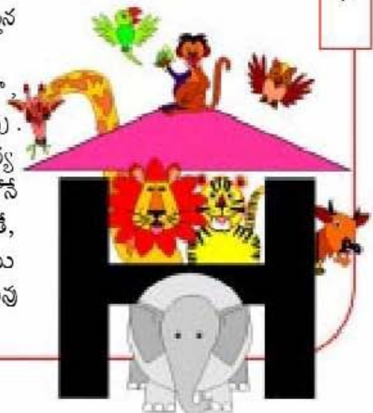
- జంతువులను, పక్షులను వేటాడడం మానుకోవాలి.
- జాతీయోద్యానాలలో, శరణాలయాలలో, అభయారణ్యాలలో జంతువులు, పక్షులు నివసించడానికి అనువుగా సహజావరణం కల్పించాలి.
- మానవ నివాసాలు ఉన్నచోట పక్షులు నివసించడానికి ఇబ్బంది కలగనివిధంగా వాటికి ప్రత్యేకంగా నివాసాలు ఏర్పరచాలి.

మన పెరడును సురక్షితం చేద్దాం

మన ఇంటి ఆవరణలో కొత్తగా తోట వేయాలనుకున్నప్పుడుగాని, దానిని ఇతరత్రా ఉపయోగించుకోవాలనుకున్నప్పుడుగాని, అక్కడున్న చిన్న పొదలను, పాత చెట్లను పూర్తిగా తీసివేయకుండా కొద్దిగానైనా అలాగే ఉంచాలి. అప్పుడే అక్కడున్న ప్రాణులు ఇబ్బంది లేకుండా అక్కడే కొనసాగగలవు.

గాలి ద్వారాగాని, పక్షుల ద్వారాగాని స్థానికేతర విత్తనాలు వచ్చి తోటలో పడినట్లయితే, వాటినుంచి మొలిచే మొక్కల దురాక్రమణ బారినపడి అక్కడ అంతకు ముందున్న గడ్డి, పువ్వులు, పొదలు, చెట్లు మొదలైన వాటికి హానికలగవచ్చు. ఆ కారణంగా ఒక చెట్టు నశించిందనుకుంటే, దాని మీద ఆధారపడిన కీటకాలు కూడా నశిస్తాయి. ఆహారం కోసం అలాంటి కీటకాల మీద ఆధారపడిన పక్షులు, చెట్టు మీద గూడు కట్టుకునే పక్షులు మరోచోటికి తరలి వెళ్ళిపోతాయి. దాంతో పక్షులను పట్టితినే సస్తన జంతువులు కూడా ఆ చోటును వదిలిపెడతాయి.

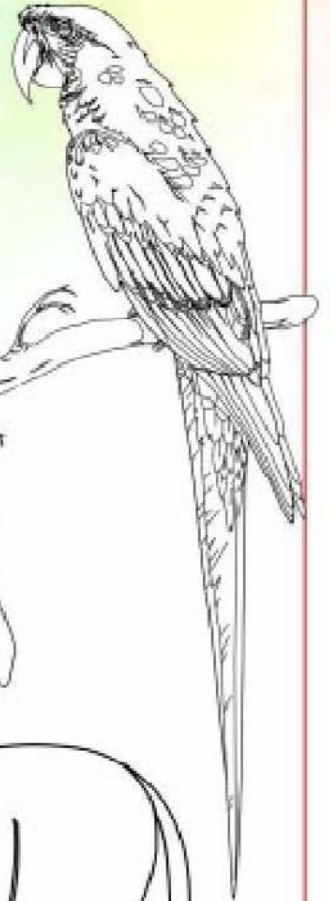
అయితే, స్థానికంగావున్న మొక్కలు స్థానిక పక్షులనూ, సీతాకోక చిలుకలనూ, కీటకాలనూ, అంతరించిపోతున్న ఇతర జాతుల జంతువులనూ ఆకర్షిస్తాయి. స్థానికేతర జాతుల మొక్కలు రాకుండా జాగ్రత్త తీసుకున్నట్లయితే, వన్యప్రాణుల సంరక్షణకు జాగ్రత్తలు తీసుకున్నట్టే అవుతుంది. మన తోటలోనే ఆకులలములతో, చెత్తాచెదారంతో ఎరువును తయారుచేసుకున్నట్లయితే, చెత్తా చెదారం శుభ్రం కావడంతో పాటు మన మొక్కలకెంతో మేలు జరుగుతుంది. స్థానిక వన్యప్రాణులకు హాని కలిగించే రసాయనిక ఎరువులను వాడవలసిన అవసరం ఉండదు.

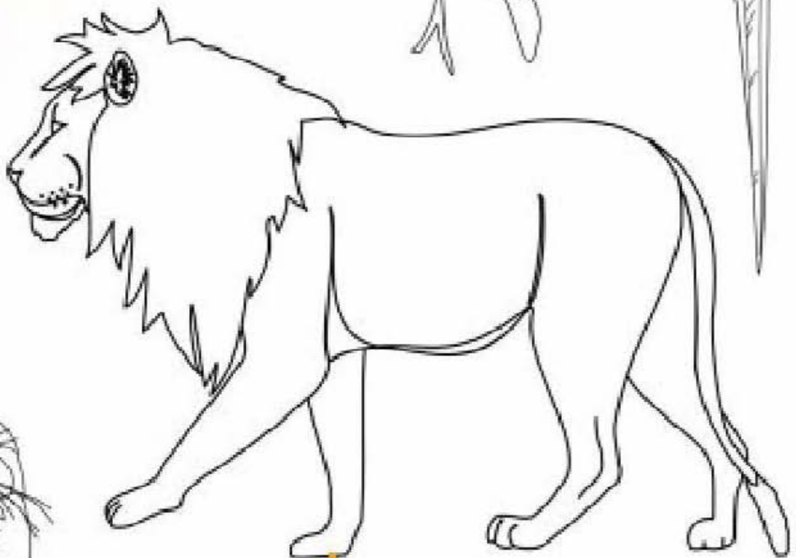

రంగుల

వినోదం

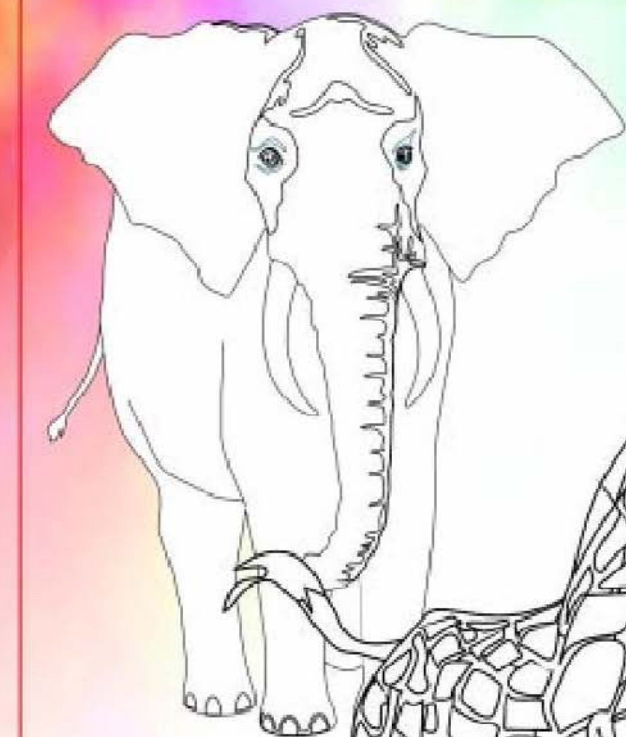
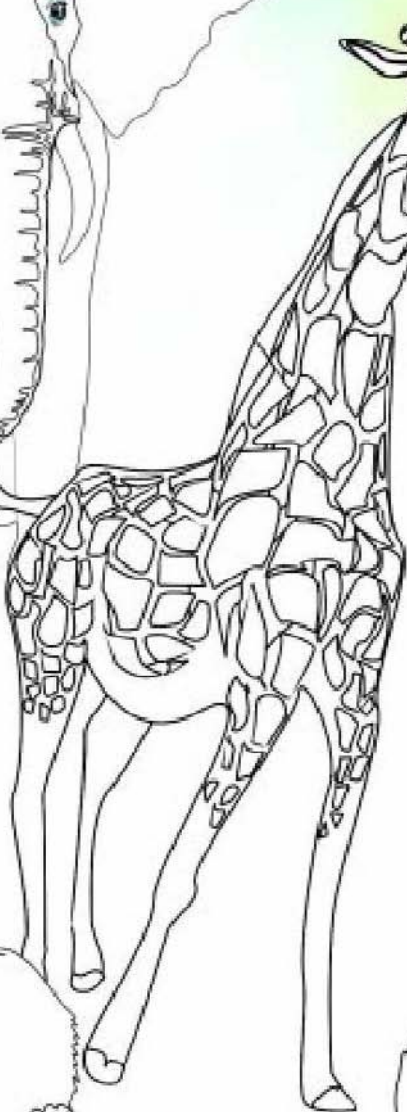
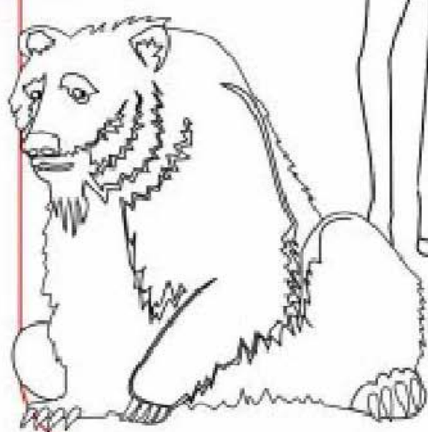

రంగుల

వినోదం

చుక్కలను కలపండి

1 నుంచి 33 వరకు గల చుక్కలను కలిపి దాగిఉన్న చిత్రాన్ని కనుగొనండి.

తేడాలు కనుగొనండి

పైన ఉన్న రెండు చిత్రాలు చూడడానికి ఒకేవిధంగా ఉన్నాయి. అయితే, ఈ రెండింటికీ మధ్య కొన్ని తేడాలు ఉన్నాయి. సరదాగా కనుగొనండి మరి.

Listen, Enjoy & Learn

about the benefits of

Oil Conservation & Environment Protection

"Boond Boond Ki Baat"

The programme is telecast from 47 other stations in Hindi and regional languages

PETROLEUM CONSERVATION RESEARCH ASSOCIATION
E-mail : pcra@pcra.org
Visit us at : www.pcra.org

Learn conservation with fun

Every Sunday on DD-I at 11.00 AM

(Repeat telecast on Wednesday at 9.00 AM)

Watch the programme & know all about :

- Oil Conservation
- Wildlife Preservation
- Significance of Water
- Environment Protection etc.

PETROLEUM CONSERVATION RESEARCH ASSOCIATION
E-mail : pcra@pcra.org
Visit us at : www.pcra.org

Petroleum Conservation Research Association

"Sanrakshan Bhavan",10, Bhikaiji Cama Place, New Delhi-110 066
Phone : 26198856 Fax : 26109668

Northern Region :

Chief Regional Co-ordinator, "Sanrakshan Bhavan", 10, Bhikaiji Cama Place,
New Delhi-100 066. Phone : 26198753, 26182161 Fax : 26109668

Eastern Region :

Chief Regional Co-ordinator, Everest House (2nd Floor), 46-C, Chowringhee Road,
Kolkata-700 071. Phone : 22887250 / 22881913 Fax : 22880763

Western Region :

Chief Regional Co-ordinator, C-5, Keshva Building (Ground Floor),Bandra-Kurla Complex,
Bandra East, Mumbai-400 051. Phone : 26592587 / 26592181 Fax : 26590034

Southern Region :

Chief Regional Co-ordinator, TMB Mansion (1st Floor),739, Anna Salai,
Chennai-600 002. Phone : 28521662 / 28520417 Fax : 28521662

అద్దంలో యుద్ధం

పదహారేళ్ళ వయసువాడైన శంకరయ్య ఒట్టి అవూ యు కుడు . అతడు పుట్టిన వూ డేళ్ళకు తల్లి చనిపోవడంతో తండ్రి సాంబయ్య, న్రా కా లమ్మ అనే ఆమెను రెండో పెళ్ళి చేసుకు న్నాడు . క్రవు ంగా న్రా కాలవ్మకు ఇద్దరు వు గ పిల్లలు కలిగారు. ఆమె తన బిడ్డలను గారా బంగా చూ స్తు కుంటూ , వాళ్ళన గ్రావు ంలోని పాఠశాలకు పంపిస్తూ ండేది. శంకరయ్య తో వూ త్రం ఇంటిపను లతో పాటు , పొలం పను లు కూడా చేయి స్తూ ండేది.

ఇలా కొంత కాలంగడిచింది. ఉన్నట్టుండి సాంబయ్య అంతు బట్టని వ్యాధితో వు ంచాన పడ్డాడు . అతడు భార్యాబిడ్డలను దగ్గరకు పిలిచి, అ వూ యు కుడైన శంకరయ్య ను భార్యకు అప్పగిస్తూ , అతడి బాగోగు లు చూ స్తు కోమని మరీమరీ చెప్పికన్నుమూశాడు.

అయి తే, న్రా కాలవ్మ, శంకరయ్య ను ఇంట్లోంచి పంపియ్యా లను కుని, ఒకనాడు అతడితో, ''నాయ నా! రాత్రి వీ నాన్న నాకు కలలో కనిపించి, ఈ అద్దం ఇచ్చాడు . ఇది ఎంతో వు హిమ కలదట! దీన్ని నీకివ్వవు ని,ఇదే తన ఆస్తిలో నీ భాగమనీ చెప్పాడు,'' అని, వు ట్టా రానగిషెలు చెక్కిన అద్దాన్ని అతడి కిచ్చింది.

ఆ అద్దం, న్రా కాలవ్మకు ఇంకా పెళ్ళికాక వు ందు , పొలం పని చేసి వు ధ్యాహ్నం వేళ ఇంటికి తిరిగివస్తూ ండగా, ఏనాడో శిథిలమై పోయి న ఒక సాధు మాఆశ్రవు ం రాళ్ళగు ట్టలో మెరుస్తూ కనిపించింది. ఆ సాధు మహాప్పి వు హిమలుకలవాడని జనం చెప్పుకునేవారు. ఆ అద్దాన్ని పెళ్ళాయ్యా కఆమె భర్త సాంబ య్య కు ఇచ్చింది.

శంకరయ్య , న్రా కాలవ్మ చెప్పిందంతా విని అద్దం తీసు కుని, ''అవ్మా! నేనిప్పుడు ఇంట్లోంచివెళ్ళిపోవాలా?'' అంటూ అవూ యు కంగా అడిగాడు .

''అంతేగదా, నాయ నా! వీ నాన్న తన ఆస్తిలో నీ భాగంగా, ఈ అద్దంఇచ్చేయ వు న్నా

మల్ల ధర్మరాజు

డంటే, నిన్ను బయు టికి పొ్ర్లు , నీ బతు కు నిన్ను బతకవు నే కదా,'' అన్నది న్రూ కాలవ్మ, శంకరయ్య చేతిలో నాలు గ్ర ర్రూ పాయు లు పేడ్రు త్రూ .

ఆరోజే శంకరయ్య, ఒక చిర్ర గ్ర ల సించీలో రెండు జతల బట్టలు పెట్టుకుని, వాటి మధ్య భద్రంగా అద్దాన్నుంచి, ఇంటి న్ర ంచి బయు లు దేరి, చీకటి పిడ్రు త్రూ ండగా రాజుగారి కోట సిప్రి పింలో మ్రున్న సిత్రాన్ని చేరాడ్రు . సిత్రంలో ఒక అర్ధ ర్రూ పొ్ర్లు ఇచ్చి భోజనం చేసీ, సిత్రం వాళ్ళ్ర చూ పీన గదిలో చాపి ప్రీ ద కూర్చుని, సించీలో మ్రున్న అద్దాన్ని బయు టకు తీశాడ్రు .

అద్దం చూ డ వు చ్చటగామ్రున్నది. శంక రయ్య దానిలో తన ప్రితిబింబాన్ని చూ స్రి కుంటూ , ''నాన్నా, ఈ అద్దం చాలా వు హీవు గలదని అవ్మ చెప్పింది. అ వ్ర హీవు న్ర ఎలా తెలుసుకోవాలో మాత్రం చెప్పలేదు. నువ్వు ఆ సంగతి అమ్మకు చెప్పివుండవు,'' అను కుంటూ అద్దాన్ని గుండెల ప్రీ ద పేట్చుకుని అలాగే నిద్రపోసాగాడ్రు .

సిరిగ్గా అర్ధరాత్రి సివు యు ంలో, సిత్రంలో పేద్ద కలకలం లేచింది. రాజైన వి త్రవర్మ ప్రీ దికి వ్యాఘ్రకేతు డనే పోరు గ్ర రాజు సేన్యంతో వచ్చి హఠాత్తుగా కోటను వు ట్టడించాడ్రు . కోట ర ఃణలో మ్రున్న సేనికులు శత్రు మూకను ఎదిరించార్రు . ఆ సివు యు ంలో వి త్రవర్మ కోటలోని తన శయు నాగారంలో నిద్రపోతు న్నాడ్రు . ఆయు న ప్రిజారంజకంగా పిరిపాలన చేసు వు ంచి రాజుగా అందర్రూ కీర్తించేవార్రు .

సిత్రం యు జవూ ని, సిత్రంలో బసిచేసీన వారికి, వ్యాఘ్రకేతు డ్రు ఎలాంటి దు ష్టిడో చెప్పి, ''ధర్మాత్ముడైన మన మిత్రవర్మ రాజు యు ద్ధానికి సీద్ధంగా మ్రున్నాడో లేదో తెలి యు దు . ఆయు న జర్లు ంచాలని ప్రార్థిద్దాం,'' అన్నాడ్రు .

ఆ వూ టలు వింటూ నే శంకరయ్య, తన చేతిలో మ్రున్న వు హీవు గల అద్దంలోకి చూ స్రి, ''ధర్మాత్ముడైన రాజు మిత్రవర్మ జయిస్తే ఎంత వే లు !'' అన్నాడ్రు .

అంతే! ఆమరుక్షణం అద్దంలో ఒక మెరుపు మెరిసింది. అద్దంలోంచి కందిరీగంత సైని కులు పిుట్టగొడ్రు గ్ర ల్లా పిుట్టుకొచ్చి, అంత లోనే ద ఃకాయు లైన సేనికుల్లా వూ రిపొ్ర్లు , శరవేగంతో వెళ్ళి వ్యాఘ్రకేతు సైనికులపై కలియు బడ్డార్రు .

ఈ భయు ంకర పిరిణావు ం చూ సీ వ్యాఘ్రు కేతు నివ్వెర పోతున్నంతలో, అతడి సైనికులు

ఒక్కొక్కరుగా నేలకొరగ సాగారు. ఇంతలో, అద్దంలోంచి పొడవాటి తాడు ఒకటి వేగంగా దూసుకు వెళ్ళి, వ్యాఘ్రకేతును చుట్టివేసి బంధించింది.

ఆ సరికి నిద్ర లేచి కోటదిగి వచ్చిన మిత్రవర్మ, అద్దంలోంచి వచ్చిన సైనికులు శత్రు మూకలతో యుద్ధం చేయడం, వ్యాఘ్రకేతు బంధితుడు కావడం తెలుసుకుని, స్వయంగా సత్రానికి వచ్చి శంకరయ్యను చూసి, "నీ మహిమ గల అద్దం వల్ల రాజ్యం రక్షించబడింది! ఇంతకూ నీ పేరేమిటి? ఏ ప్రాంతంవాడివి?" అని అడిగాడు.

శంకరయ్య తన పేరూ, ఎక్కడి నుంచి వచ్చిందీ, తండ్రి మరణించినప్పటి నుంచి జరిగిందంతా రాజుకు వివరంగా చెప్పి, "అసలు ఈ అద్దం నాకేం మేలు చేస్తుందో నాకు తెలియదు. ధర్మాత్ములైన మీరు జయించాలని కోరుకున్నాను. అద్దంలోంచి వచ్చిన సైనికులు, శత్రు మూకను ఓడించారు," అన్నాడు సంతోషంగా.

రాజు అంతా విని ఎక్కడలేని ఆశ్చర్యంతో, "నీ సవతి తల్లి ఏం ఆశించి, ఈ అద్దం నీ కిచ్చిందో కానీ, రాజ్యానికి గొప్ప ఉపకారం జరిగింది. నిన్ను ఈ రోజే గురుకులంలో చేర్పించి విద్యాబుద్ధులు నేర్పిస్తాను. అది పూర్తయ్యాక ఆస్థానంలో మంచి పదవి ఇస్తాను, ఇష్టమేనా?" అని అడిగాడు.

శంకరయ్య సంతోషంగా ఇష్టమేనంటూ తల ఊపేంతలో, అద్దం అతడి చేతి నుంచి ఐదారడుగులు గాలిలోకి లేచి, ఫెళ్ళుమంటూ పెద్ద ధ్వనితో పగిలి ముక్కలు ముక్కలై పోయింది.

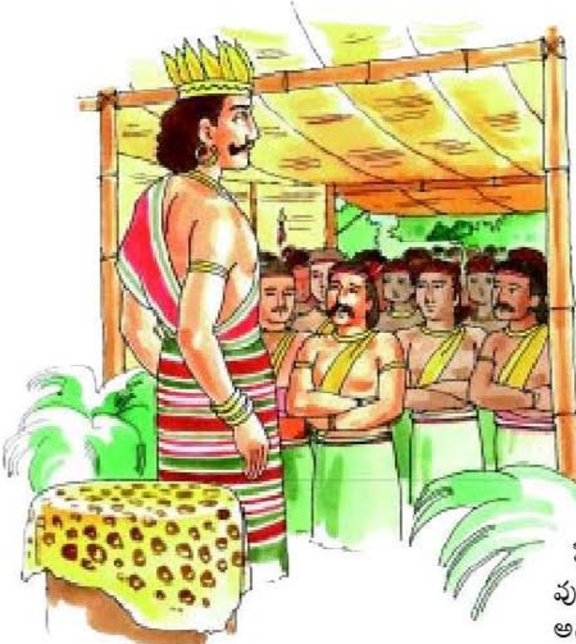
ఇది చూసి శంకరయ్య దిగాలు పడి, పగిలిన అద్దం ముక్కలకేసి చూశాడు. రాజు అతడి భుజం మీద చెయ్యి వేసి చిన్నగా నవ్వి, "అద్దం పగిలి పోయిందని బాధ పడకు. మహిమలు, మంత్రాలు మనిషి అభివృద్ధికి ఎంతో కాలం సాయపడవు. మనిషి ఆత్మవిశ్వాసంతో, ధైర్యసాహసాలతో తన అభివృద్ధిని తానే సాధించుకోవాలి. ఇక రా!" అంటూ అక్కణ్ణించి కదిలాడు.

శంకరయ్య నవ్వుముఖంతో, చుట్టూ ఉన్న వారికేసి ఒకసారి చూసి, రాజును అనుసరించి నడిచాడు.

సంతాలి జానపద కథ

రాజుగారి మనోగతం!

ఒకానొకప్పుడు అపరిమితమైన పశుసంపద కలిగిన రాజు ఉండేవాడు. ఆయన వద్ద లెక్కలేనన్ని పశువులు, ఏనుగులు, గుర్రాలు, ఒంటెలు, గాడిదలు ఉండేవి.

ఒకనాడాయనకు ఒక వింత ఆలోచన వచ్చింది. వెంటనే తన ఆస్థానంలో పనిచేసే ఉద్యోగులనూ, సేవకులనూ రాజభవనం ముందు గుమిగూడమని ఆజ్ఞాపించాడు. కారణం ఫలానా అని చెప్పకుండా రాజు రమ్మనడంతో, అందరూ ఆశ్చర్యపోయారు.

మరునాడు తెల్లవారగానే రాజు ఎందుకు పిలిపించాడా అన్న ఉత్కంఠతతో అందరూ రాజభవనం ముందు గుమిగూడారు. రాజు వారి ఎదుటికి వచ్చి, ''అందరూ వచ్చారా?'' అని అడిగాడు. అందరూ చేతులు కట్టుకుని మౌనం వహించారు.

''మీ మౌనాన్ని చూస్తుంటే అందరూ వచ్చారనే భావిస్తున్నాను. నేనొక ప్రశ్న అడిగి, మీ ఒక్కొక్కరి నుంచీ విడివిడిగా సమాధానం రాబట్టాలనుకుంటున్నాను,'' అన్నాడు రాజు వారందరి కేసి పరిశీలనగా చూస్తూ.

కొంతసేపటి తరవాత రాజు మళ్ళీ, ''నా మనసులో ఇప్పుడు ఏముందో మీరు చెప్పాలి. నాలో విచారం ఉందా? సంతోషంగా ఉన్నానా? ఆదుర్దాతో ఉన్నానా? నా మనసులో ఎలాంటి ఆలోచనలు ఉన్నాయి? అన్న విషయం మీరు చెప్పాలి. అందుకే మిమ్మల్ని పిలిపించాను. ఒక్కొక్కరుగా ముందుకు వచ్చి మీ సమాధానం చెప్పండి,'' అన్నాడు.

ఒక్కొక్కరు ముందుకు వచ్చి తమకు తోచిన సంగతి చెప్పారు. రాజు అంగీకరించి సంతోషిస్తాడనుకున్నారు. అయితే, ప్రతి ఒక్కరి సమాధానానికీ రాజు తల అడ్డంగా ఊపసాగాడు. అయినా, రాజు ముఖంలో ఎలాంటి ఉద్వేగమూ కనిపించకపోవడంతో ఆయన ఆగ్రహం చెందాడా? ఆశాభంగం చెందాడా? విచారంతో ఉన్నాడా? అన్న విషయం ఎవరూ ఏమాత్రం పసిగట్టలేకపోయారు.

''మీలో ఏ ఒక్కరి అభిప్రాయంతోనూ ఏకీభవించలేక పోతున్నందుకు విచారిస్తున్నాను. వెళ్ళి మీ మీ పనులు చూసుకోండి,'' అన్నాడు రాజు నిర్వికారంగా.

రాజభవనానికి ముందు ఒక మూలలో నిలబడి మంత్రి జరుగుతూన్న తతంగాన్నంతా వక్షనంగా చూడసాగాడు. ఇప్పుడు రాజు దృష్టి మంత్రి మీదికి మళ్ళింది ఆయన మంత్రిని దగ్గరికి రమ్మని పిలిచి, ''నా మనోభావాలను చదవగల మనిషిని ఒక నెలలో వెతికి తీసుకురా. అలా వెంటబెట్టుకు రాకపోతే నిన్ను మంత్రి పదవినుంచి తొలగిస్తాను,'' అని చెప్పి, భవనం లోపలికి వెళ్ళిపోయాడు.

మంత్రి దిగ్భ్రాంతి చెందాడు. మౌనంగా ఇంటికి వెళ్ళి పైకప్పును చూస్తూ పడుకుని, ''రాజు మనసును చదవగల మేధావిని నేనెక్కడని వెతకగలను?'' అని ఆలోచిస్తూ గడిపాడు. ''రేపు వెళ్ళి వెతుకుతాను,'' అన్న ఆలోచనతో చిన్న కునుకు తీశాడు.

తెల్లవారక ముందే లేచాడు. గబగబా వెళ్ళి, దారిలో ఎదురుపడిన ప్రతివాడికీ తన సమస్యను ఏకరు మాబెట్టాడు. ఎవరూ పరిష్కారం చూపలేక పోయారు. కొందరయితే రాజు గారి వ్యవహారం గనక, ఎటు పోయి ఎటు వస్తుందో నన్న అనుమానంతో అసలు నోరు కదపలేక పోయారు. రాజు పట్ల భయంతో ఎలాంటి సలహా ఇవ్వలేక ఊరుకున్నారు. మంత్రి ఇలా మరికొన్ని రోజులు తిరిగాడు.

రాజు చెప్పిన నెలరోజుల గడువు దగ్గర పడుతున్నది. కాని సమస్యకు పరిష్కారం కనుచూపు మేరలో కనిపించక పోయే సరికి మంత్రికి నిద్ర కరువయింది. ఆకలి నశించింది. నిద్రాహారాలు మాని రాత్రుల్లో సైతం పడక మీద కూర్చుని దిగులు పడసాగాడు. భోజనం చేయమని భార్య ప్రాధేయపడేది. అయినా అతడు వినిపించుకునేవాడు కాదు. ఈ స్థితిని చూసిన మంత్రి కుమార్తె ఒకరోజు ఆయన దగ్గరికి వెళ్ళి, ''నాన్నా, మీ విచారానికి కారణం ఏమిటి? ఎందుకిలా ఆవేదనపడుతున్నారు? నాకు చెప్పండి,'' అని అడిగింది.

అయినా మంత్రి, ఆమె మాటలు పట్టించుకో లేదు. ఒకనాటి ఉదయం ఆయన విచారంతో స్నానం చేయడానికి సైతం నిరాకరించాడు. దాన్ని చూస్తూ ఆయన కుమార్తె ఊరుకోలేకపోయింది. ''నాన్నా, మీరు ఆహారం తీసుకోలేదంటే, నేనూ, అమ్మ కూడా అసలు తిండి ముట్టుకోం. మీ విచారానికి కారణం చెప్పండి. ఎవరు చూశారు, నేనే దాన్ని పరిష్కరించవచ్చు,'' అన్నది పట్టుదలతో.

ఆ మాటతో మంత్రి లేచి కూర్చున్నాడు.

మొదటి మనిషిని చూడడంతో ప్రాణాలు లేచి వచ్చినట్టయి, రాజాజ్ఞను గురించీ, తన విఫల

ఫి

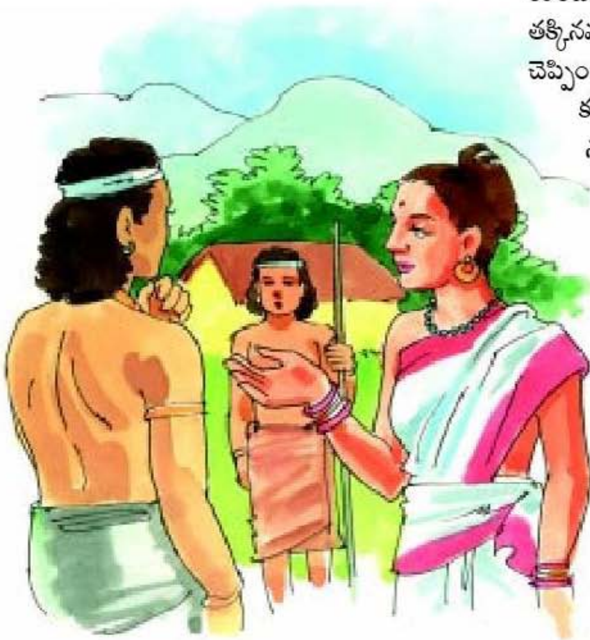
ప్రియత్వం గురించీ కుమార్తెకు వివరించి చెప్పాడు. అంతావిన్న మంత్రి కుమార్తె, ''గడువు పూర్తికావడానికి ఇంకా ఎన్ని రోజులున్నాయి?'' అని అడిగింది.

''ఒకటి రెండు రోజులే ఉన్నాయి, తల్లీ,'' అన్నాడు మంత్రి.

''సరిగ్గా ఎప్పుడు ముగుస్తుందో చెప్పు. రాజుగారికి కావలసిన మనిషిని తెచ్చి అప్పగించే బాధ్యత నాది. ఇప్పుడు వెళ్ళి స్నానం చేసిరా. అందరం కలిసి భోజనం చేద్దాం,'' అంటూ తండ్రి చేతులు పట్టుకుని లేపి, గది వెలుపలికి తీసుకువచ్చింది.

భోజనం చేస్తూ మంత్రి, ''నేను ఎల్లుండి, రాజుగారి దగ్గరికి మనిషిని తీసుకువెళ్ళాలి,'' అన్నాడు కుమార్తెతో.

''ఎల్లుండే కదా! దిగులు పడకండి నాన్నా. నేను తప్పక మీకు కావలసిన మనిషిని ఆలోగా తీసుకువస్తాను,'' అని ధైర్యం చెప్పింది కుమార్తె.

మంత్రి కుమార్తె మరెక్కడికీ వెళ్ళలేదు. తమ గొర్రెలు, మేకలు కాచే యువకుడు ఆమెకు గుర్తుకు వచ్చాడు. ఆ గొర్రెల కాపరి యువకుడికి సొంతంగా మూడు గొర్రె పొట్టేళ్ళు ఉన్నాయి. పైగా వాడు మాట్లాడలేడు; చెవులు వినిపించవు. మంత్రి కూతురు వాణ్ణి పిలిచి, కడుపునిండా భోజనం పెట్టి, వాడు తన తండ్రితో కలిసి రాజదర్శనానికి వెళ్ళాలని సంజ్ఞలతో వాడికి అర్థమయ్యేలా తెలియజేసింది.

వాడు సరేనని సంతోషంగా తల ఊపాడు.

ఆమె ఆ సంగతి తన తండ్రికి చెప్పలేదు. మంత్రి రాజదర్శనానికి బయలుదేరుతూన్న సమయంలో తన కూతురు గొర్రెలకాపరిని తీసుకు రావడం చూసి ఆయన దిగ్భ్రాంతి చెందాడు. ''మూగ చెవిటివాణ్ణి తీసుకువచ్చావేమిటి తల్లీ,'' అని అడిగాడు.

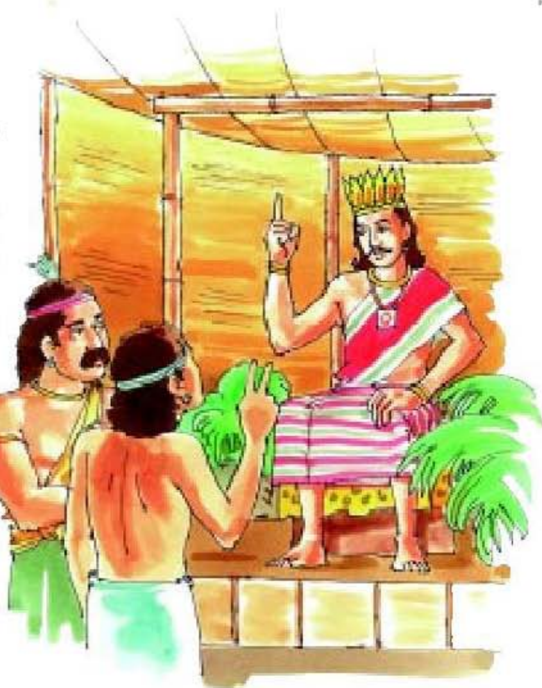
''రాజుగారి మనసులో ఉన్నదంతా వాడికి స్పష్టంగా తెలుసు. మీరు ఏమాత్రం సంశయించకుండా వాణ్ణి మీ వెంటబెట్టుకు వెళ్ళండి. తక్కినవన్నీ వాడే చూసుకుంటాడు,'' అని ధైర్యం చెప్పింది కూతురు.

కూతురి తెలివి తేటలపట్ల మంత్రికి అపార నమ్మకం ఉంది. అందువల్ల మరేమీ మాట్లాడకుండా, ఆయన గొర్రెల కాపరిని వెంట బెట్టుకుని రాజాస్థానానికి బయలుదేరాడు.

రాజు అప్పటికే కొలువు తీరి ఉన్నాడు. మంత్రి వెంటబెట్టుకుని వచ్చే మనిషి రాజు గారి మనోభావాలను ఎలా వెలిబుచ్చగలడో చూడాలని సభికులందరూ ఉత్సాహంతో ఎదురు చూస్తున్నారు. మంత్రి వచ్చి రాజుకు తలవంచి నమస్కరించాడు. గొర్రెల కాపరి యువకుడు

కూడా అదే విధంగా తలవంచి నవు స్కరించాడు. రాజు వాడి కేసీ ఒకసారి పరిశీలనగా చూసీ వక్షనంగా చేయి పైకెత్తి ఒక వేలు ను చూపాడు. గొర్రెలకాపరి యువకుడు రెండు వేళ్ళు చూపాడు.

రాజు వు ందహాసం చేసీ, మూడు వేళ్ళు చూపాడు. గొర్రెల కాపరి యువకుడు తల అడ్డంగా ఊపుతూ వుళ్ళీ రెండు వేళ్ళే చూపాడు.

రాజు వు రింత పెద్దగా నవ్వుతూ, వు ంత్రి వైపు తిరిగి, "గొప్ప ప్రతిభావంతుణ్ణి తీసుకు వచ్చావు. నాకు సరైన సమాధానాలిచ్చాడు. నిన్ను వు నసారా అభినందిస్తున్నాను, వు ంత్రీ," అన్నాడు.

"కృ తజ్ఞతలు, వు హారాజా!" అంటూ వు ంత్రి వు ళ్ళీ ఒకసారి వంగి నవు స్కరించి, "తవు రు అన్యథా భావించలేదంటే ఒక వు నవి. తవు రు అడిగిన ప్రశ్నలనూ, ... కుడు ఇచ్చిన సవూధానాలనూ తెలియ జేశా రంటే సభికులు కూడా విని ఆనందించ గలరు," అన్నాడు వినయు ంగా.

"అలాగే వు ంత్రీ! ఈ రాజ్యానికి నేనొక్కడినే కదా అధిపతిని అని అడు గు తూ ఒక వేలిని చూపాను. అతడు అందు కు – కాదు, నాతో పాటు దేవుడు కూడా ఉన్నాడంటూ రెండు వేళ్ళు చూపాడు. ఈ రాజ్యం వీ ద ఆధిపత్యం వహించేవారు వేరెవరైనా ఉన్నారా అంటూ నేను మూ డు వేళ్ళు చూపాను. అతడు మళ్ళీ రెండు వేళ్ళే చూపుతూ, లేదు దేవుడూ, నేను వూ త్రవే ఈ రాజ్యాధినేతలవు ని సూ చించాడు. అతడు నా వు నోభావాలను ఎంత చక్కగా స్పష్టంగా అర్థం చేసు కున్నాడో, చూశావా?" అన్నాడు పరవూ నందంతో.

ఆ తరవాత రాజు మంత్రినీ, గొర్రెలకాపరి ... పంపాడు.

ఇల్లు చేరగానే వు ంత్రి తన కూతు రి సాయు ంతో, ఆ యు వకుడు రాజుగారి వు నోగతాన్ని ఎలా గ్రహించగలిగాడో అడిగాడు. ఆ వూ గవాడు – రాజుగారు ఒకవేలు చూపుతూ నన్ను ఒక పొట్టేలు పిల్లనిస్తావా? అని అడిగాడు. రెండు వేళ్ళు చూపుతూ రాజుగారు కదా కావాలంటే రెండు తీసు కోండి, అన్నాను నేను. రాజుగారేవూ నా వద్ద వున్న మూ డు పొట్టేళ్ళనూ ఇవ్వవు ని అడిగినప్పుడు సాధ్యం కాదని అడ్డంగా తలూపుతూ రెండే అవ్ముతాను, అని రెండు వేళ్ళే చూపాను అంతే – అని సౌంజ్ఞలతో వివ రించాడు.

అసలు సంగతి గ్రహించిన వు ంత్రీ, ఆయు న కూతు రూ నవ్వు ఆపుకోలేక పోయూ రు!

మహాసాధ్వి

(బహ్మదత్తుడు కాశీరాజ్యాన్ని పరిపాలించే కాలంలో, బోధిసత్వుడు నగరానికి సమీపాన వున్న ఒక గ్రామంలో, ఒక సంపన్న గృహస్థుడి కుమారుడుగా జన్మించాడు.

అతడు చిన్నతనంలోనే సమస్త విద్యలూ నేర్చాడు. యుక్తవయస్సు రాగానే అతని తల్లిదండ్రులు కాశీనగరంలో ఒక పెళ్ళి సంబంధం చూశారు. సుజాత అనే ఒక కన్యను తెచ్చి బోధిసత్వుడికి పెళ్లి చేశారు. సుజాత సౌందర్యవతి మాత్రమే కాక సుగుణవతి, వివేకవతి. అటు భర్తకూ, ఇటు అత్తమామలకూ కూడా పరిచర్యలు చేస్తూ, తలలో నాలుకగా మసలుకునేది.

బోధిసత్వుడు కూడా ఆమె పైన ఎంతో అనురాగం చూపేవాడు. ఇలా ఆ ఇద్దరిదీ ఒక్క మాట, ఒక్క మనస్సు అయ్యి, చూడ ముచ్చటగా మసలేవారు. అందరూ వారిని గురించి గొప్పగా చెప్పుకునేవారు.

కొంత కాలం గడిచిన తరవాత ఒకనాడు, సుజాత తన భర్తతో, "నాకు మా అమ్మనూ, నాన్ననూ చూసి రావాలని వున్నది. వాళ్ళ వృద్ధులైపోయారు. మీరు తోడు వస్తే, ఇద్దరం కలిసి వెళ్లి చూసి వద్దాం," అన్నది.

ఇందుకు బోధిసత్వుడు చాలా సంతోషించి, "అలాగే తప్పకుండా వెళదాం. నాకూ అత్తమామల్ని చూడాలని చాలా కాలంగా కోర్కెవున్నది. ఇటీవల కొన్నాళ్ళుగా ఇంటిదగ్గర తొందర పనుల కారణంగా వూరుకున్నాను. లేకపోతే నేనే ముందు బయలుదేరదామని చెప్పేవాణ్ణి," అన్నాడు.

మరుసటి రోజున ప్రయాణానికి అన్నీ సిద్ధం చేసుకున్నారు. అవసరమైన వస్తువులన్నీ బండిలో సర్దుకుని బయలుదేరారు. సుజాత బండిలో కూర్చున్నది. బోధిసత్వుడు తొట్టిలో కూర్చుని బండితోలుతున్నాడు. అలా కొంతసమయం ప్రయాణంచేసి వాళ్ళు, కాశీనగరం పొలిమేరలు చేరాక, ఒక చెట్టు కింద బండి విప్పి, అక్కడవున్న కొలనులో కాళ్ళూ, చేతులూ కడుక్కుని, వెంట తెచ్చుకున్న ఆహారం భుజించారు. కొంచెంసేపు చెట్టు నీడలో విశ్రాంతి

తీసుకున్న తరవాత మళ్ళీ సంతోషంగా బండి పైనెక్కి, నగరంలోకి బయలుదేరారు.

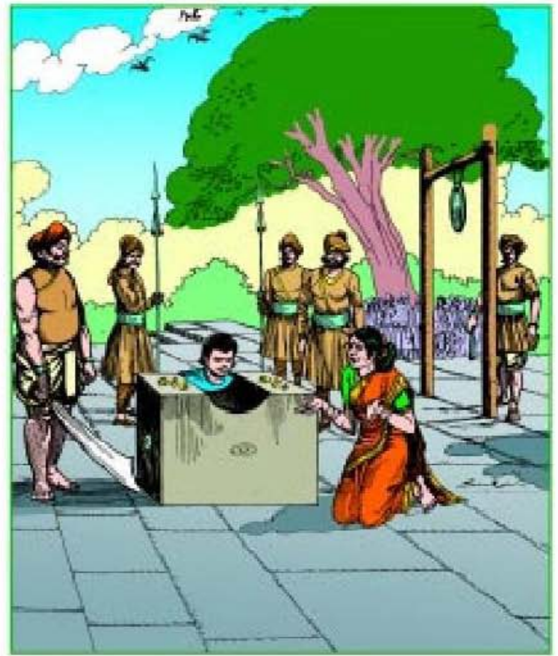
సరిగ్గా బోధిసత్త్వుడి బండి నగరం ప్రవేశించే సమయాన, కాశీరాజు ఏనుగు అంబారీ ఎక్కి నగరంలో ఊరేగుతున్నాడు. ఆ ఉత్సవం చూడ వేడుక కలిగి, సుజాత భర్త అనుమతితో బండి దిగి, కాలినడకన ముందు నడవ సాగింది. బోధిసత్త్వుడు బండిలో వెనకగా వస్తున్నాడు.

అంబారీ పైన ఉన్న కాశీరాజు, అతిరూప సౌందర్యవతి అయిన సుజాతను చూశాడు. ఆమెను పెళ్ళాడాలన్న బుద్ధి పుట్టింది రాజుకు. ఆమెను గురించి భోగట్టా చేయగా, ఆమె ఫలానావారి అమ్మాయి అనీ, బండిలో కూర్చున్న వ్యక్తే ఆమె భర్త అనీ తెలియవచ్చింది.

రాజు ఒక దురాలోచన చేశాడు. సుజాత భర్తను ఏదో విధంగా తుదముట్టించి, తరవాత ఆమెను తన రాణిగా చేసుకుందామనుకున్నాడు. ఇందుకు అతడు తిరుగులేని ఒక వ్యూహం పన్నాడు.

తనకు విశ్వాసపాత్రుడైన ఒక భటుణ్ణి పిలిచి, రాజు అతడికి తన కిరీటం ఇచ్చి, ''ఈ కిరీటాన్ని ఎవరూ చూడకుండా, ఆ కనపడే బండిలో పడవేసిరా,'' అని చెప్పాడు.

భటుడు, రాజు చెప్పిన విధంగానే మరొకంటికి తెలియకుండా కిరీటాన్ని బండిలో వేసి, ఆ సంగతి రాజుకు చెప్పాడు. ఒక పావు గంట కాలం గడిచేలోపలే, జనంలో, ''రాజుగారి కిరీటాన్ని ఎవరో అపహరించారు!'' అన్న గగ్గోలు ప్రారంభమైంది.

రాజు, తన భటులకు కిరీటం దొంగిలించినవాణ్ణి వెంటనే వెతికి పట్టుకోమని ఆజ్ఞ ఇచ్చాడు.

ఒక భటుడికి బోధిసత్త్వుడి బండిలో ఉన్న కిరీటం కనిపించింది. వాడు బోధిసత్త్వుణ్ణి దొంగ అంటూ లాక్కుపోయి రాజు ముందు నిలబెట్టాడు.

రాజు ఉగ్రుడైపోయి, ''వీడా, నా కిరీటాన్ని అపహరించినవాడు! ఈ దుర్మార్గుణ్ణి తీసుకుపోయి శిరచ్ఛేదం చెయ్యండి,'' అని ఆజ్ఞాపించాడు.

ఈ విధంగా తన వ్యూహం జయప్రదమైనదని రాజు సంతోషిస్తుండగా, భటులు బోధిసత్త్వుణ్ణి కొరడాలతో కొడుతూ, వీధులన్నీ తిప్పి అవమానించారు. తరవాత, తల నరికేందుకు నగరం వెలుపలవున్న బలిపీఠం దగ్గిరకు తీసుకుపోయారు.

ఈ సంగతి తెలిసి సుజాత దుఃఖిస్తూ, భర్త వెనకగా బయలుదేరింది. "మీకు, ఈ కీడు తెచ్చిపెట్టినది, నేనే!" అని విలపిస్తూ, ఆమె బలిపీఠం దగ్గరకు చేరి, ఆవేదనతో, "అమాయకులను రక్షించగల, దేవుడే లేడా? దుష్టుల దుండగాలు, ఇలా సాగవలసిందేనా?" అని ఆక్రోశించ సాగింది. మహాసాధ్వి అయిన సుజాత ఇలా విలపించే సరికల్లా, స్వర్గలోకంలో ఇంద్రుడి సింహాసనం వణకసాగింది.

"కారణం ఏమిటి?" అనుకుంటూ ఇంద్రుడు దివ్యదృష్టితో చూశాడు. జరుగుతున్న ఘోరం ఆయనకు తెలిసింది.

ఇంద్రుడు ఒక విచిత్రపరిస్థితి కల్పించాడు. రాజు స్థానంలో బోధిసత్వుడూ; బోధిసత్వుడు ఉన్న చోట రాజూ ఉండేటట్టు, తన మహిమ వల్ల ఇద్దరి స్థానాలూ మార్చివేశాడు.

ఏనుగు అంబారీలో ఉన్నవాడు రాజే అనుకున్నారు, ప్రజలు. కాని, అక్కడ ఉన్నది రాజ లాంఛనాలన్నీ ధరించి ఉన్న బోధిసత్వుడు. అలాగే తలార్ల వశంలో బలిపీఠం మీద ఉన్న బోధిసత్వుడు, అతడి దుస్తులు ధరించి ఉన్న రాజు!

ఈ రహస్యం ఎరగని తలార్లు, తమ అధీనంలో ఉన్న మనిషిని, రాజాజ్ఞ ప్రకారం తల నరికారు. ప్రాణం పోగానే దుర్మార్గుడైన కాశీరాజుకు, అతడి నిజస్వరూపం వచ్చింది. అప్పుడు ఆ చంపబడినవాడు రాజు అని ప్రజలకందరికీ తెలిసిపోయింది. వెంటనే గొప్ప కలకలం రేగింది. ఈ విచిత్ర సంఘటనకు కారకులెవరా అని వాళ్ళు ఆశ్చర్యపడసాగారు.

అప్పుడు ఇంద్రుడు బోధిసత్వుడికీ, ప్రజలకూ కనిపించి, జరిగినదంతా చెప్పి, "ఈనాటి నుంచీ బోధిసత్వుడే మీ రాజు, సుజాత పట్టమహిషి!" అని అంతర్ధానమయ్యాడు.

పాపం పండి, దుర్మార్గుడైన రాజు బలిపీఠానికి ఆహుతి అయినందుకు రాజ్యంలోని ప్రజలందరూ సంతోషించారు. ఇంద్రుడు చెప్పినదాని ప్రకారం బోధిసత్వుణ్ణి రాజుగానూ, సుజాతను రాణిగానూ సంతోషంగా అంగీకరించారు.

ఆనాటి నుంచీ కాశీరాజ్యంలో ధర్మం నాలుగు పాదాల నడిచింది. నెలకు మూడు వర్షాలు కురుస్తూ దేశం సుభిక్షంగా ఉంటూ వచ్చింది.

విష్ణు కథ

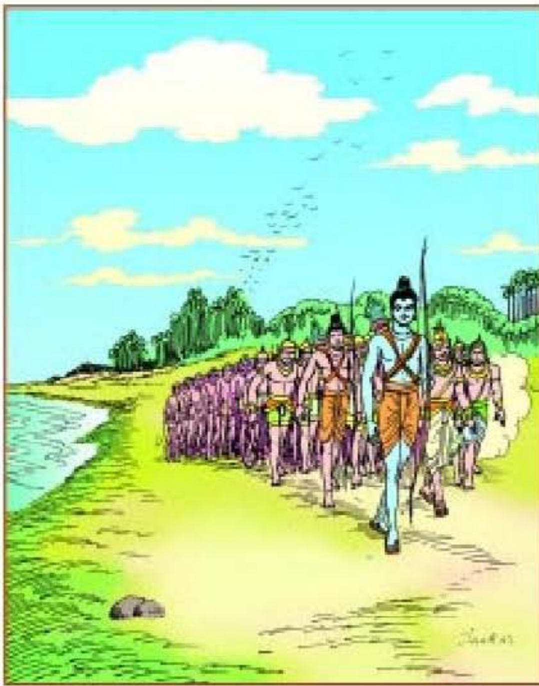
విభీషణు డిలాగే రావణు డి పిట్టవు హీ షీ వు ండోదరి కూడా భర్తకు హీతవు చెప్పింది. ''నాథా! ముక్కు చెవులు కోసినందుకో, వరించమంటే వరించనందుకో, నీ చెల్లెలు అవవూ నం భరించలేకపొర్లు నప్పిడ్త; ఒంటరిదాన్ని, అసిహాయ్ర్పు రాల్ని, బంగారాన్నో, పిశ్ర మణో, పి నోలాగ ఎత్తుకు వచ్చినంధు కు, నెత ఎంత బాధపిధ్ర తు ందో ఊహీంచావా? శూ ర్పణఖ ప్రితీకారంతో నెతను ఎత్తుకు రవు మ్కన్నట్లే, నెతకు జరిగిన అవవూ నానికి ఆమెకు ఇంకెంత కసి ఉంటుందో ఆలో చించు!'' అన్నది.

రావణు ధ్ర, ''ఔను వు ందోదరీ, ఇప్పిడ్ర తెలుస్తున్నదిగానీ, కానీ-ఏమైనా కానీ, రావ ణు ధ్ర తల వంచడం అనేది లేధ్ర! నీ భర్త భీర్ర మణాధ్ర. పీరికివు ంధ్ర న్రూ రి పొయ్ర కు! కేవలం మానవుడైన ఆ రావ్ర ధ్ర ఏం చేయ్ర గలడో నేన్రూ చూ స్తాన్ర,'' అన్నాధ్ర.

ఎక్కడెక్కడి వనాల్లోని వానర్ర లంతా చేర్ర కొని రావ్ర డిూనగా తయ్రూ రయ్రూ ్యర్ర. సి గ్రీవఘ్ర, నీల్ర ధ్ర, అంగధ్ర ధ్ర, సిూఘ ణుడు, జాంబవంతుడు మొదలైన ప్రముఖు లంతాూనానాయ్ర కుల్రైరావ్ర డికి అండ దండల్ర గా నిల్చార్ర. హిన్ర వు ంత్ర ధ్ర రావ్ర డి కార్యకర్తగా, అంగరకుడిగా లంకప్రై దాడికి సిర్వసిన్నాహాల్ర ప్రారంభవు య్రూ ్యర్ర.

హిన్ర వు ంత్ర ధ్ర పిర్వతాల్ర, కొండల్ర తెచ్చి సివు ద్రంలో వేశాధ్ర. వానర్ర ల్ర పేద్ద బండల్ర, శిలల్ర తెస్తున్నార్ర. చిన్న కోత్ర ల్ర రాళ్ళు మోసుకొస్తున్నారు.

న్రూ ర్ర యోజనాల పొడవఘా లంకకు సివు ద్రం పీ దాూత్ర నిర్మాణం అతివేగంగా

ఎంతో ఉత్సాహంతో ప్రారంభమైంది. నీలుడు సేతు నిర్మాణ [illegible] బాధ్యత తీసుకు న్నాడు.

విభీషణుడు ఆకాశమార్గాన రాముడి శరణాగతుడై వచ్చాడు. రాముడతనికి అభయమిచ్చి లంకకు రాజును చేస్తానని చెప్పాడు. అప్పటికప్పుడు సముద్ర జలాలతో అతణ్ణి లంకకు రాజుగా అభిషేకించాడు.

రాముడు వారధికట్టించి, కోదండాన్ని, రామ బాణాన్ని రెండు చేతులతో పట్టుకొని, వానరసేనలు వెంటరాగా, ఇరుపక్కల లక్ష్మణుడు, హనుమంతుడు నడుస్తుండగా, లంకను ముట్టడించడానికి బయలుదేరాడు. విభీషణుడు వారిని అనుసరించాడు.

వేగులు రాముడు వానరసేనలతో సముద్రం దాటి వస్తున్న వార్త తెచ్చారు. రావణుడు చకితుడయ్యాడు. ఒక నరుడు వానరులను కూడగట్టుకొని, సముద్రం మీద నూరు యోజనాల పొడమావంతెన కట్టి, ముల్లో కాలను గడగడలాడించే రావణాసురుడంతటి వాడిని కొట్టి తన సొత్తయిన భార్యను తెచ్చుకున్నాడు అని అనిపించుకోవడమా! ఏమిటిది? ఇది జరుగుతుందా? కట్టడం మాత్రమే జరిగినంత మాత్రాన ముగతా రెండూ జరుగుతాయని భయపడ్డం దేనికి? అని అనుకుంటూన్న రావణుడితో, మంత్రి ప్రహస్తుడు, "శత్రువును దారిలోనే ఎదుర్కొని తుదముట్టించడం మంచిది!" అన్నాడు.

రావణుడు నవ్వి, "మన కుంభకర్ణుడికి తగినంత ఆహారం దొరకడం లేదు. వాళ్ళు లంకకు రానీ! సాలెగూటిలో చిక్కుకున్న ఈగల్లాగ, నా తమ్ముడి ఆకలికి పనికొస్తారు!" అన్నాడు.

రాముడు వానరసేనలతో వారధిని దాటి లంకా తీరాన్ని చేరాడు.

లంకానగరం ఎత్తయిన పర్వతం చివరంటా నిర్మించబడింది. పర్వతాగ్రం మీది సౌధంలో రావణుడు ఉంటాడు.

ఆ సౌధాగ్రం నుంచి రావణుడు రాముదండు విడిసిన తీరాన్ని చూశాడు. తీరం పొడమునా చీమలబారుల్లాగ వానరసేనలు వ్యూహాలు పన్నుతున్నారు.

అంగదుడికి వీరావేశం వచ్చింది. రివ్వున ఎగిరి వెళ్ళి రావణాసురుడి సౌధం మీద వాలాడు.

"ఓ, రావణా! ఒకప్పుడు నిన్ను తోకతో చుట్టి విసిరేసిన వాలి కుమారుణ్ణి నేను, అంగదుణ్ణి! అప్పటి నుంచి నువ్వూ, మా

తండ్రిపిట్ల గౌరవవు ర్యాదలతో వ్రు త్రు డిగా ఉన్నావు గనుక, చెబుతున్నాను. ఇప్పటికైనా మించిపోయింది లేదు. రాముడితో వైరం వ్రూ న్ర . శరణు వేత్త . వానరవ్యూ కతో రావ్రు డేం చేయ్యు గలడన్న ధీవ్రూ తో మూడకు. వానర్రు లెంతటి వారో నీకు వు శ్ళీ చెప్పనవసరం లేదు !'' అన్నాడు .

రావణు డికి కోపిం వచ్చి కత్తి ఎత్తాడు . అంగదు డు రావణు డి కిరీటాన్ని కాలితో తన్ని పిడద్రోసీ, తిరిగి వానరసేన్యం వున్న చోటు కు ఎగిరి వెళ్ళాడు.

వానరుసన విజ ంభించి లంకా నగరాన్ని వ్రు ట్టడించి చికాకు పిర్రు స్తూంటే, రావణు డు కుంభకర్ణు డి నిద్ర చెడగొట్టించి, అతణ్ణి వెంటనే యుద్ధానికి వెళ్ళమన్నాడు.

కుంభకర్ణుడు ఘోరమైన తపస్సు చేసీ నప్పుడు బ్రహ్మ సిరస్వతి చేత అతని కోరికలు తార్రు వ్రూ ర్రు చేయించాడు. ఆరు నెలలు తిండి, ఒకరోజు నిద్ర కోర్రు కోవాలను కున్న కుంభకర్ణ డు , ఆర్రు నెలల నిద్ర, ఒకరోజు తిండి కోర్రు కున్నాడు . బ్రహ్మ అతడికి అలాగే వరవ్రి చ్చాడు .

అరు నెలల నిద్ర పూర్తిగా తీరకపోతే, కుంభకర్ణుడి శక్తి తగ్గిపోత్రు ంది. అతడు రావణు డు చేసీన పనికి ఏస్రు క్కున్నాడు , అన్నకు వినయు ంగా హితబోధ కూడా చేశాడు .

రావణు డు , ''చేస్తే య్రు ద్ధు చెయ్యి, లేదా వెళ్ళి పడుకో!'' అన్నాడు.

నిద్ర చెడిన కోపింతో కుంభకర్ణ డు వానర్రు లను పిట్టకు తినసాగాడు . రామ లక్ష్మణు లు నిర్విరావు ంగా య్రు ద్ధం చేశార్రు . ఆ య్రు ద్ధంలో రావ్రు డు కుంభకర్ణ డిని సింహిరించాడు .

ఆ తరవాత యోధానయోధులైన రాక్షస ప్రవ్రు ఖు లందర్రూ కూలిపాయూ ర్రు . రావణు డి పేద్దకొడు కు ఇంద్రజిత్తు య్రు ద్ధాని కొచ్చాడు .

రావణు డు అతని వ్రీ ద పేద్ద ఆశ పేట్టు కొని ఉన్నాడు . వ్రే ఘూ ల్లోంచి య్రు ద్ధం చేసు వాడవడంవల్ల వ్రే ఘనాథు డు అసిపురొంది, ఇంద్రు ణ్ణి జర్రు ంచి కట్టి తెచ్చి, ఇంద్రజిత్తు అనిపించు కొన్న వు హావీర్రు డు . వు ంత్ర తంత్రాలు నేర్చిన ఇంద్రజిత్తు జిత్తులవూ రి, వు హావూ యూ వి. పిధ్నాలు గేళ్ళు బ్రహ్మ చర్యంతో నిద్రాహారాలు లేకుండా కఠోరదీ గడిపిన వాడివల్లనే గాని, మరెవ్వరివల్లా అతనికి ప్రాణభయు ం లేదు .

సెతారావు లాఁవలో పిధ్నాలు గేళ్ళ కరో రదీ ́ గడిపీన లక్ష్మణు డి చేతిలో ఇంద్రజిత్తు చామాలాసీ ఉందని విభీషణుడు చెప్పాడు. లక్ష్మణు ఢూ , విభీషిణ, ˚హాను వు ంతు లూ వెళ్ళి నల్లటి మేకపోతులను బలిచేస్తూ, ఇంద్రజిత్తు చేస్తున్న హోవూ న్ని ధ్వంసిం చేశారు . లక్ష్మణు ఢు ఇంద్రజిత్తును సింహి రించాఢు .

రావణుడు పాతాళ లంకాధిపతియైన మై రావణు డిని రావు లక్ష్మణు లను కాళికి బలి వేయు వు న్నాఢు .

నిద్రిస్తున్న రావు లక్ష్మణు లను మైరావ ణు ఢు తన వూ యూ జాలంతో ప్రితివు ల్ని చేసీ, పాతాళ లంకకు ఎత్తుకుపొల్రు , కాళి కాలయు ంలో బలికి సీద్ధంగా ఉంచాఢు .

ఇంద్రజిత్తు వూ యు సెతను కల్పించి, రావు డికి కనిపీంచేలాగ వు క్క వు క్కలు గా నరికాఢు . లక్ష్మణు ఢు అది అంతా వూ యూ జాల మని అన్నను ధైర్యం చెప్పి గొప్పగా యు ద్ధం చేశాఢు .

అలాగే రావణు ఢు విద్యు జ్జిహ్వుడనే వాడి చేత రావు డి తలను తయూ రు చేయు ంచి, శొ లానికి గ్ర చ్చి సెతకు చూ పివు ని పింపాఢు .

దానిని చూ సీన సెత, ''ఇలాంటి చేతి పినివి కాకుండా, రావణు డి అసిలు తలలు తెగి నేల దొర్లేరోజు వచ్చిందిలే,'' అని చెప్పింది ఆవేశంగా.

ఇంద్రజిత్తు వే ఘూ ల్లో దాగి రావు లక్ష్మ ణు లపైనాగాస్త్రాన్ని వేశాఢు . గరు త్మంతు ఢు నాగు లను ని ర్మూలించి రావు లక్ష్మణు లను పావు ల వల ను ంచి తప్పించాఢు .

హిను వు ంతు ఢు పాతాళ లంక చేరి, ద్వారపాలకుఢు గా ఉన్న వు త్స్యవల్లభు డితో పొరాఢు తూ ండగా, స్వి వర్చలాదేవి వారిద్దరూ తంఢ్రీ కొఢు కులౌ తారని చెప్పి పొరు వూ న్పించింది.

హిను వు ంతు ఢు సూ క్ష్మరూ పింతో కాళి కాలయు ం ప్రివేశించి, రావు లక్ష్మణు లను భు జాల వీ ద ఎక్కించు కొని ఇవతలకు తెచ్చాడు. రామలక్ష్మణులు మైరావణుడితో యు ద్ధం చేశారు .

రాముణ్ణి తన దైవంగా ఆరాధించే చంద్ర సేనను మైరావణుడు చెరతెచ్చాడు. ఆమెవల్ల హిను వు ంతు ఢు మైరావణుడి ప్రాణరహి స్యాన్ని తెలు సు కొని దాన్ని ధ్వంసిం చేశాఢు . మైరావణుడిని రాముడు సులభంగా హత వూ ర్చాఢు .

రాముడు చంద్రునకు ఆత్మతత్వాన్ని బోధించి, మరు జన్మలో విష్ణువును పొందగలవని ఆశీర్వదించాడు.

పాతాళలంకకు మత్స్యవల్లభుడిని అధిపతిని చేసి, హనుమంతుడు రామలక్ష్మణులను భుజాల మీద మోసుకొని లంకకు వచ్చాడు.

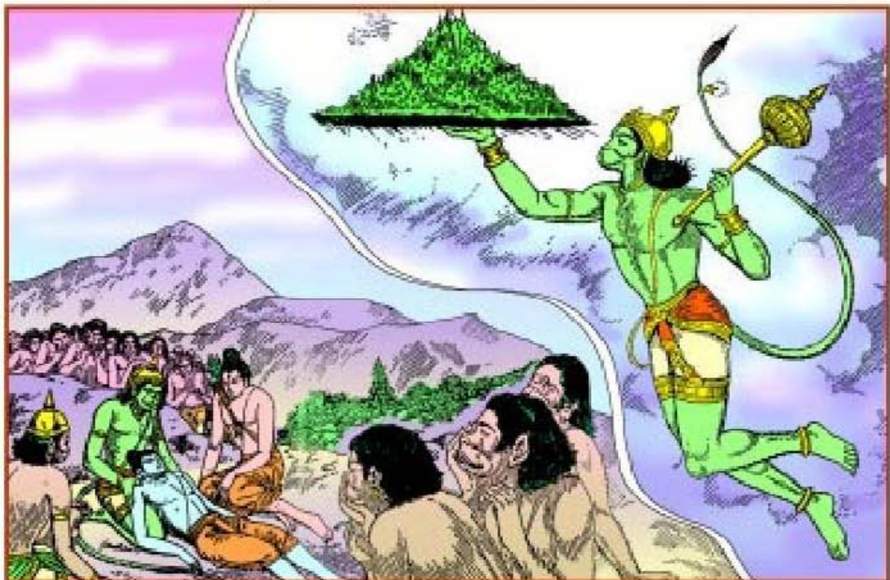
మాయోపాయాలన్నీ విఫలం కాగా, రావణుడు ఉక్కుయోధుల్నీ, చతురంగ బలాల్నీ సృష్టించే పాతాళలంకాయాగాన్ని ప్రారంభించాడు. విభీషణుడు ఆ రహస్యాన్ని తెలుసుకొని దాన్ని భంగపుచ్చే ఉపాయం చెప్పాడు.

అంగదుడు అదృశ్యకరణి విద్యాప్రభావంతో వెళ్ళి మందోదరి జుట్టుపట్టి రావణుడి ఎదుటికి ఈడ్చుకెళ్ళాడు. రావణుడి దీక్ష భగ్నమై యాగం ధ్వంసం అయింది. రావణుడు హితాశుడై చివరకు యుద్ధానికి బయలుదేరాడు. అప్పుడు కూడా మందోదరి సీతను రాముడికి అప్పగించమని భర్తకు హితమూ చెప్పింది. "రావణుడు రావణుడే!" అని సింహగర్జన చేసి పది గుర్రాలు పూన్చిన రథం మీద రావణుడు యుద్ధానికి వెళ్ళాడు.

ఇంద్రజిత్తును చంపిన లక్ష్మణుడిని చూడగానే అతడికి ఆగ్రహావేశం ముంచుకొచ్చింది. ఒకప్పుడు బంధవిమోచనకు మారుపణంగా ఇంద్రుడి నుంచి తీసుకున్న శక్తి మహాయుధాస్త్రాన్ని రావణుడు లక్ష్మణుడిపైకి వేశాడు. లక్ష్మణుడు పడిపోయాడు.

హనుమంతుడు క్షణాల మీద హిమాలయ పర్వతానికెళ్ళి సూర్యోదయంలోపలే సంజీవిని తెచ్చి, మూర్ఛ నుండి లక్ష్మణుడిని కాపాడాడు.

రామరావణుల మధ్య యుద్ధం జరుగుతున్నప్పుడు, దేవలోకం నుండి ఇంద్రుడు

రాముడికి మాతలి సారథిగా ఒక దివ్యరథాన్ని పంపాడు.

రామ రావణ భీషణ సంగ్రామంలో రావణుడి తలలు తెగిపడి నేలమీద దొర్లుతూంటే తిరిగి తలలు మొలుచుకొస్తున్నాయి.

అప్పుడు విభీషణుడు రాముడితో రావణుడి కడుపులో ఉన్న అమృతభాండం ఊడి పడేలాగ భేదించమని చెప్పాడు. రాముడు బ్రహ్మాస్త్రంతో ఆ పని చేశాడు.

రావణుడు ఒంటితలతో ఏకాకిగా నేల కూలాడు.

ఆ విధంగా గుట్టుమట్లన్నీ చెప్పిన విభీషణుడివల్ల, "ఇంటిగుట్టు లంకకు చేటు!" అనే సామెత వచ్చింది.

రావణ సంహారంతో లంకాసామ్రాజ్యం పతనమై రాక్షస రాజ్యం అంతరించింది. విభీషణుడు లంకకు రాజయ్యాడు.

రావణ కుంభకర్ణుల చావుతో జయ విజయుల రెండో జన్మ ముగిసింది.

అశోకవనం నుండి సీత వచ్చింది.

రాముడు, "సీతా! ధర్మాన్ని ఆశ్రయించి రాజుగా నా కర్తవ్యాన్ని నిర్వర్తించాను. నిన్ను రావణుడు ఎత్తుకెళ్ళి లంకలో ఉంచాడు. నిన్ను నేను ఎలాగ స్వీకరించి అయోధ్యకు తీసుకెళ్ళగలను? ఇక నీ ఇష్టాను సారంగా నీ మార్గం చూసుకోవచ్చును!" అని చెప్పాడు.

సీత అక్కడున్నవారితో ఆజ్ఞాపిస్తున్నట్లుగా తనకోసం అగ్నిగుండాన్ని సిద్ధం చేయమని చెప్పింది.

సీత రాముడి పాదాలపైన దృష్టి నిలిపి భక్తితో నమస్కరించి, అగ్నిలోకి దూకింది. అగ్ని గుండంలో జ్వాలలు ఉవ్వెత్తున లేచాయి.

ఆ జ్వాలల్లోంచి అగ్నిదేవుడు సీతను నవవికసిత పద్మంలాగ దోసిట ఎత్తివచ్చి, "రామా! సీత నిప్పులాంటిది! పావని! స్వీకరించు!" అని చెప్పాడు.

అదే సమయంలో స్వర్గం నుండి దశరథుడు విమానంలో అందరికీ కనిపించి, "నాయనా! రామచంద్రా! అగ్నిపరీక్షలో సీత పవిత్రురాలని నిరూపణ అయింది. సీతతో అయోధ్యకు వెళ్ళి రాజ్యపాలన చెయ్యి!" అని కుమారుని సమ్రాట్టుతో ఆదేశించాడు.

రాముడు ఎందరు ఎక్కినా నిండని పుష్పక విమానంలో అందరితో అయోధ్యకు చేరాడు.

పాఠకులకు కథల పోటీ
ఉత్తమ రచనకు రూ. 250 బహుమతి

ఈ కింది కథను చదవండి:

ధనశేఖరుడు, గుణశేఖరుడు పక్క పక్క ఇళ్ళల్లో నివసించేవారు. ధనశేఖరుడు ధనికుడు. గుణశేఖరుడు పేదవాడు. అతనికి నలుగురు కొడుకులు. వారిని కష్టపడి పెంచసాగాడు.

సంతానం లేని ధనశేఖరుడు, గుణశేఖరుడి కొడుకులలో ఒకణ్ణి దత్తు తీసుకుని పెంచుకోవాలనుకున్నాడు. గుణశేఖరుడి ఇంటికి వెళ్ళి, పిల్లల వివరాలడిగి తెలుసుకుని, తన కోరికను బయటపెట్టాడు. అయితే, గుణశేఖరుడు మరేమీ మాట్లాడకుండా మౌనం వహించాడు. ధనశేఖరుడు ఆశ్చర్యంతో, "నీ కొడుకులలో ఒకరికి కలుగనున్న అద్భుత అవకాశాన్ని ఎందుకు వదులుకోవాలనుకుంటున్నావు?" అని అడిగాడు.

ఇప్పుడు ఈ అంశాలు ఆలోచించండి:

- ధనశేఖరుడి ప్రశ్నకు అతడిచ్చిన సమాధానం ఏమిటి?
- గుణశేఖరుడి కొడుకును దత్తత తీసుకోవడంలో ధనశేఖరుడి అసలు ఆంతర్యం ఏమిటి?
- ఒకవేళ ధనశేఖరుడు తన కోరికను, గుణశేఖరుడి పిల్లల ఎదుట చెప్పివుంటే, వాళ్ళు ఎలా స్పందించి ఉండేవారు?

100-150 మాటలతో కథను ముగింపునిస్తూ, చక్కని పేరు పెట్టి మాకు పంపండి. కవరు మీద 'కథల పోటీ'కి అని రాయండి. కింది కూపన్‌ను తప్పక జతచేయండి.

కథలు మాకు చేరవలసిన ఆఖరు తేదీ: ఫిబ్రవరి 28, 2005

పేరు ______________________ వయసు _______ పుట్టిన తేదీ __________

పాఠశాల ______________________________ తరగతి _______________

ఇంటి చిరునామా ____

____

_________________________________ పిన్‌కోడ్ ______________

తల్లి/తండ్రి సంతకం   విద్యార్థి/విద్యార్థిని సంతకం

ఆకలిమందు

ఒక దేశంలో ఒక ఏడు కరువు ఏర్పడింది. ఆ దేశపు రాజు మంత్రులనూ, తదితర ప్రభుత్వోద్యోగులనూ సమావేశపరచి, "మన దేశంలో ఆకలి చావులు రోజురోజుకూ ఎక్కువైపోతున్నాయి. ఆకలిని శాశ్వతంగా నివారించేటందుకు వైద్యుల చేత ఆకలి కలగకుండా మందు తయారు చేయిస్తాను," అన్నాడు.

ఏమంటే ఏమి ముంచుకొస్తుందోనని సభికులు ఏమీ అనకుండా ఒకరి ముఖాలు ఒకరు చూసుకున్నారు. వృద్ధమంత్రి సుబుద్ధి మాత్రం, "మహారాజా, మన దేశానికి కరువు కొత్తది కాదు. దాన్ని నివారించాలంటే, నీటిపారుదల సౌకర్యాలు పెంచి దేశాన్ని సస్యశ్యామలం చెయ్యాలి. అంతేగాని, ఆకలి మందుతో కాటకాన్ని అరికట్టటం జరిగేపని కాదు," అన్నాడు.

"ఎందుకు జరగదో నేనూ చూస్తాను," అంటూ రాజు ముసిలి మంత్రి మీద విరుచుకుపడ్డాడు.

అయినా మంత్రిని శకునపక్షి అనీ, తాను అనుకున్న ప్రతి ఆలోచనకూ అభ్యంతరం చెబుతాడనీ అన్నమీదట, మిగిలిన వాళ్ళంతా రాజుగారి ఆలోచన దివ్యంగా ఉందన్నారు.

రాజు దేశంలోని వైద్యులందరినీ పిలిపించి, "మీకు ఒక నెలరోజులు గడువిచ్చాను, ఆకలికి మందు తయారుచెయ్యండి," అన్నాడు.

వైద్యులు నిర్ఘాంతపోయారు. వారిలో ఒకరు, "ప్రభూ మమ్ము క్షమించాలి, ఆకలి కలగకుండా చెయ్యటానికి ఔషధం ఏ వైద్యగ్రంథంలోనూ చెప్పబడలేదు," అన్నాడు.

"అయితే మీరు తయారు చేయలేరన్నమాట... ఈ నకిలీ వైద్యులందరినీ కారాగారంలో బంధించండి. నిష్ప్రయోజకులు," అన్నాడు రాజు రౌద్రంగా తన సేనానితో.

ఒక ముసలివాడు, "మహారాజా, ఈ వైద్యులను విడుదల చేయించండి. ఒక వారం రోజులలో నేను మీరు కోరిన ఔషధం తయారు చేసి ఇవ్వగలను," అన్నాడు.

"వైద్యుడంటే అలా ఉండాలి," అని రాజు వైద్యులందరినీ విడుదల చేయించాడు.

తరవాత కొన్ని రోజులకు ఆ ముసలివాడే రాజు వద్దకు వచ్చి, తాటికాయ ప్రమాణమంత మందు తెచ్చి ఇచ్చి, మనిషికి ఒక గురిగింజ ఎత్తు ఆ మందు తినిపించినట్టయితే జన్మలో మళ్ళీ ఆకలి ఉండదన్నాడు.

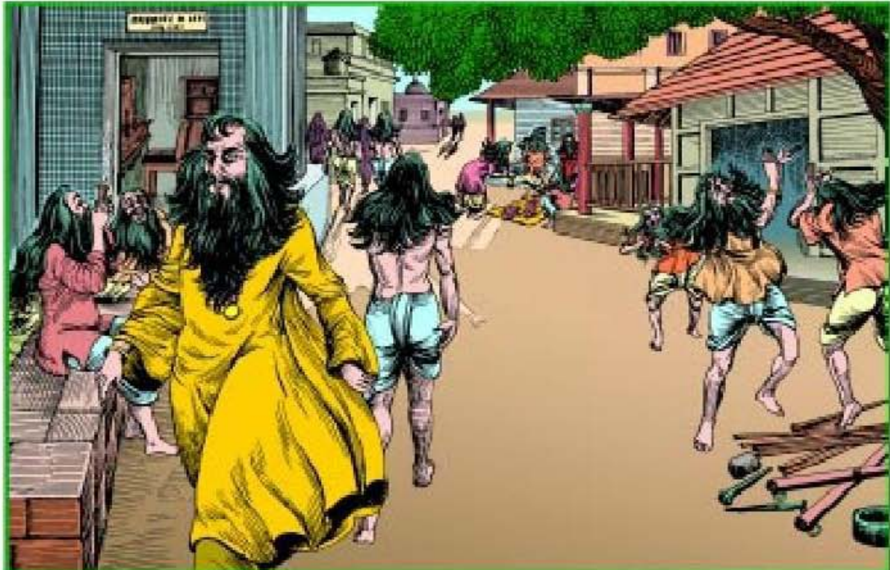
రాజు ఆ లేహ్యాన్ని అందుకుని, ముసలివాణ్ణి సన్మానించి, ఆ లేహ్యాన్ని నగరవాసులకు పంచాడు. రాజప్రాంగణంలో ఎవరూ మందు తినలేదు గనక వారికి ఆకలి మామూలుగానే ఉండిపోయింది. కాని నగరంలో అందరికీ ఆకలి పోయినట్టు వార్త వచ్చింది.

వృద్ధమంత్రి రాజు వద్దకువచ్చి, "మహారాజా, ప్రజలు పనిపాటలు మానేశారు. వారికిప్పుడు ఆకలి బాధలేదు గనక, ఎంతసేపూ వినోదాలలోనూ, వేడుకలలోనూ, నిద్రలోనూ కాలం గడుపుతున్నారు. చిన్నా, పెద్దా తారతమ్యం పోయింది," అన్నాడు.

"అన్నిటికన్న పెద్దది, ఆకలి సమస్య పోయింది గదా!" అన్నాడు రాజు.

మరిరెండు రోజులకు మంత్రి రాజుతో, "మహారాజా, అందరూ కులవృత్తులు మానేశారు. నేతగాళ్ళు బట్టలు నెయ్యటం లేదు. పరకులు పరకర్మ చెయ్యటం లేదు. ప్రజలు గడ్డాలూ మీసాలూ పెరిగి అరణ్యవాసుల లాగా ఉన్నారు. అన్ని వస్తువులకూ కరువు ఏర్పడింది. వెనక తిండి గింజలు మాత్రమే లేమా ఇప్పుడు ఏ వస్తువూ దొరకటం లేదు. దొరికితే ఎత్తుకెత్తు బంగారం పోసి కొనవలసి వస్తున్నది," అన్నాడు.

రాజు ఈ మాటలు విని, ఏమీ అనకుండా ఊరుకున్నాడు.

మ రో రోజు మ ంత్రి రాజుతో, ''మ హారాజా, ప్రజలు శాసనధిక్కారం చేసి, తిరగబడు తు న్నారు. అరాజకం ఏర్పడు తు న్నది,'' అన్నాడు.

రాజుకు కోపం వచ్చింది, ''ప్రజలు ఇంత క తప్పులా? సైన్యాన్ని సిద్ధంగా ఉంచమ ని సేనాపతికి చెప్పండి,'' అన్నాడు ఆయన.

''ఇంకా మ నకు సైన్యం ఎక్కడు న్నది, మ హా రాజా? సైనికులలో చాలా మ ంది కొలువు మా చాలించు కుని వెళ్ళిపోయా రు,'' అన్నాడు మ ంత్రి.

ఇంతలో సేనాపతి కంగారు పడు తూ వచ్చి, ''మ హారాజా, మ న విరోధి చుడమణి చంద్రుడు తనసేనలతో వచ్చి, మ న రాజధానిని చు ట్టు ముట్టాడు,'' అని చెప్పాడు.

''ఇప్పుడు ఏం చేయటం?'' అన్నాడు రాజు ఆదు ర్దాగా.

''శత్రు మేకు లొంగిపోవటం తప్పి గత్యం తరం లేదు, మ హారాజా,'' అన్నాడు సేనాపతి.

అతను ఇలా అంటూ ఉండగానే శత్రు సైని కులు వచ్చారు. వాళ్ళనాయ కుడు రాజును సమీ పించి, ''మీ రాజ్యం మా కు హ స్తగత మ య్యింది. అనవసరంగా ప్రతిఘటించి ప్రాణాలకు ము ప్పు తెచ్చుకోవద్దు,'' అన్నాడు.

''ఇంకెక్కడి ప్రతిఘటన? ఈ ఆకలి మ ందు నన్ని గతికి తెచ్చింది. నే నిప్పుడు మీ కు బందీని,'' అంటూ రాజు కదిలాడు.

అంతలో ఊతకర్ర పోడు చు కుంటూ ముసలి వైద్యుడు వచ్చి, ''ఆకలి మందు అన్ని అనర్థాలకూ మూ లమ ని నేను చెబితే విన్నారా, మ హారాజా?'' అన్నాడు. ''అందు కే అను భవిస్తున్నాను,'' అన్నాడు రాజు.

''ఇప్పటికైనా అసలు విషయాన్ని గ్రహిం చారు. సంతోషం!'' అంటూ వైద్యుడు తన వేషాన్ని తీసేశాడు. ఆయ న మ ంత్రి సు బు ద్ధి!

''ప్రభు మన్నించాలి. మ ంత్రాలకు చింతకాయ లు రాలమా మ ందు మా కులతో ఆకలి సమ స్య తీరదు. మీ చేత సరిఅయిన ప్రణాళికలు అమ లు జరిపించాలని ఈ నాటకం ఆడాం. శత్రు సైనికులందరూ మ న సైనికులే. దేశీంపిదను సద్వినియోగం చెయ్య టానికి ప్రణాళికలు తయా రు చేయ్యిం చి, దేశాన్ని సస్యశ్యామ లం చేసి, కాటకాన్ని రూ పుమా పండి,'' అన్నాడు మ ంత్రి సు బు ద్ధి.

జయనగరం శిథిలాలయంలో బయటపడిన స్వర్ణ విగ్రహాన్ని చేజిక్కించుకోవడానికి వీరసింహుడి సేనలు, జయనగరం సామంతరాజు సుఖదేవుడి భవనాన్ని చుట్టుముట్టాయి. దళనాయకుడు ఇద్దరు సైనికులతో వెళ్ళి స్వర్ణవిగ్రహాన్ని కబళించడానికి ప్రయత్నించాడు. కాని వాళ్ళు విగ్రహాన్ని ఏమాత్రం కదిలించలేకపోయారు.

20

ఆర్య

అజ్ఞాత యువరాజు
విచిత్ర సాహస గాథ

చిత్రాలు:
గాంధి అయ్య

దళనాయకుడు గది నుంచి వెలుపలికి వచ్చాడు.

ప్రభూ, ఆ విగ్రహాన్ని కదిలించలేక పోతున్నాం.

సుఖదేవా! నువ్వా విగ్రహాన్ని అప్పుడే ప్రతిష్ఠించావా?

సుఖదేవుడు ఆ ప్రశ్నకు సమాధానం చెప్పకుండా మౌనం వహించాడు.

పీఠాన్ని పగలగొట్టి, విగ్రహాన్ని వెలుపలికి లాగండి.

చిత్తం, ప్రభూ!

విగ్రహాన్ని తెచ్చి బండిలో ఉంచారు. సేనాధిపతీ, దళనాయకులూ వాహనానికి రక్షణగా నడవసాగారు.

పీఠాన్ని బద్దలుకొట్టి, నేలను తవ్వే ధ్వనులు వినిపించాయి. కొంత సేపయ్యాక ....

దివ్యమాతా! మేము నీకు ఆలయం నిర్మిస్తాము.

విగ్రహాన్ని వెలుపలికి తీసుకువచ్చారు.

రండి, ఇలా తీసుకురండి!

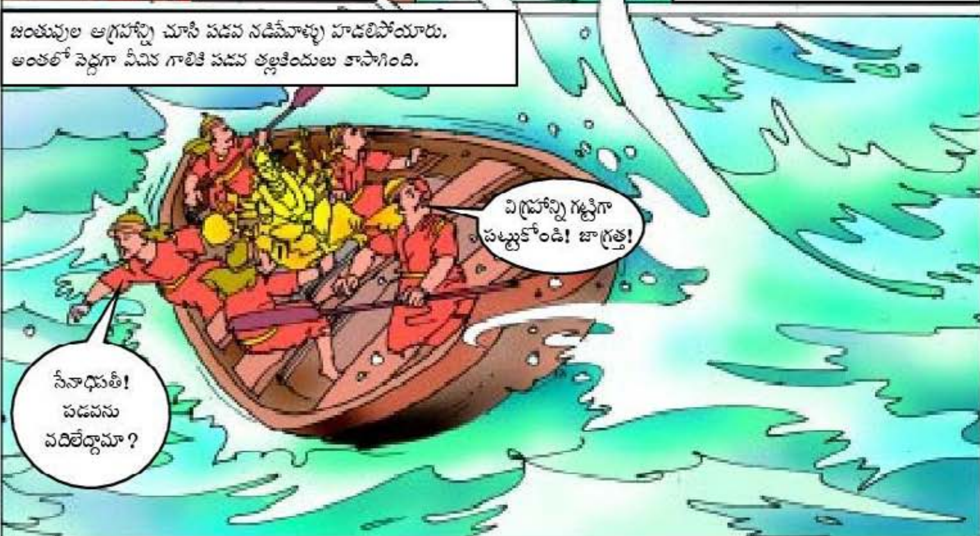

అక్కడ ఆశ్రమంలో ముని జయానందుడు ధ్యానంలో కూర్చున్నాడు.

ముని హఠాత్తుగా లేచి నిలబడ్డాడు.
ఆర్యా! గోవిందా! అమ్మవారి విగ్రహాన్ని దర్శించాను.

దానిని పడవలో దాటవేస్తున్నారు! నది పశ్చిమతీరం చేరుకోండి!

విగ్రహాన్ని పడవలో ఉంచాక, పడవ ముందుకు సాగింది. సేనాధిపతీ, దళనాయకులూ పడవను అనుసరించి వెళ్ళసాగారు.

జంతువులు! త్వరగా నడిపించు!
అవన్నీ ఎక్కడి నుంచి వచ్చాయి?
జంతువులు పడవను సమీపించాయి.

జంతువుల ఆగ్రహాన్ని చూసి పడవ నడిపేవాళ్ళు హడలిపోయారు. అంతలో పెద్దగా వీచిన గాలికి పడవ తల్లకిందులు కాసాగింది.
విగ్రహాన్ని గట్టిగా పట్టుకోండి! జాగ్రత్త!
సేనాధిపతీ! పడవను వదిలేద్దామా?

బలంగా వీచిన పెనుగాలులకు పడవ అటూ ఇటూ ఊగసాగింది. అంతలో మర్రి ఊడను పట్టుకుని రివ్వున ఊగుతూ వచ్చిన ఒక యువకుడు విగ్రహాన్ని చేజిక్కించుకున్నాడు.

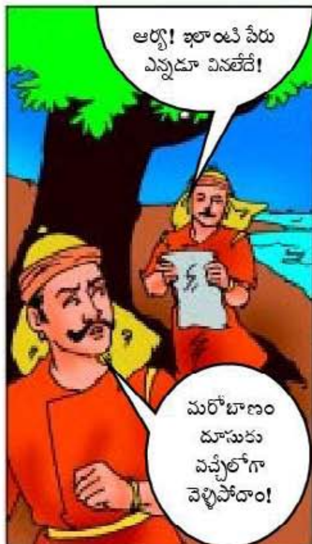

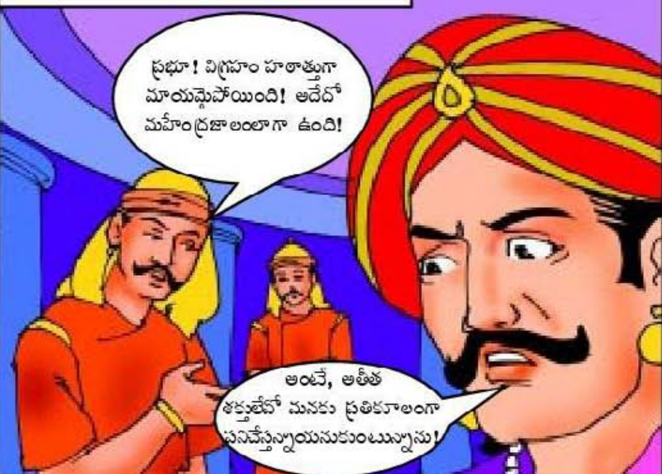
కనిపించని సైనికుల కోసం సేనాధిపతీ, దళనాయకుడూ వెదకసాగారు.

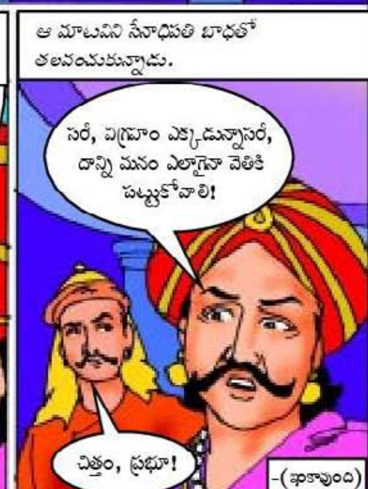

ఆర్యా! ఇలాంటి పేరు ఎన్నడూ వినలేదే!
మరో బాణం దూసుకు వచ్చేలోగా వెళ్ళిపోదాం!

సేనాధిపతి మాటలు వినగానే వీరసింహుడికి ఆశాభంగం కలిగింది.
ప్రభూ! విగ్రహం హఠాత్తుగా మాయమైపోయింది! అదేదో మహేంద్రజాలంలాగా ఉంది!
అంటే, అతీత శక్తులేవో మనకు ప్రతికూలంగా పనిచేస్తున్నాయనుకుంటున్నాను!

అర్థరహితం! అలా అనడానికి నీకు సిగ్గులేదా? నీ మాటలు నేను నమ్మను!
ఏమను కుంటున్నాడు?

ప్రభూ ఆనాడు అడవిలో జరిగిన దానిని ఒకసారి గుర్తుకు తెచ్చుకోండి!

వీరసింహుడికి పట్టరాని ఆగ్రహం కలిగింది.
సేనాధిపతీ! దానిని నాకు గుర్తు చేయవద్దు. విగ్రహం తీసుకురావడానికి మరెవరినైనా పంపి ఉంటే బావుండేది!

ఆ మాటవిని సేనాధిపతి బాధతో తలవంచుకున్నాడు.
సరే, విగ్రహం ఎక్కడున్నాసరే, దాన్ని మనం ఎలాగైనా వెతికి పట్టుకోవాలి!
చిత్తం, ప్రభూ!
-(ఇంకావుంది)

మానవ నిర్మిత మహాద్భుతాలు:

మహాబలిపురం

మహాబలిపురం తూర్పు సముద్ర తీరంలో చెన్నయ్ నగరానికి దక్షిణంగా 60 కి.మీ. దూరంలో ఉన్నది. ఏడవశతాబ్దంలో పల్లవరాజులు ఇక్కడొక సుందర నగరాన్ని నిర్మించారు. ఈ నగరాన్ని మామల్లపురం అని కూడా అంటారు.

గత పదమూడు శతాబ్దాల కాలంలో నగరం శిథిలమై పోయినప్పటికీ, అపూర్వమైన పల్లవ శిల్పాలు కొంతవరకు ఇప్పటికీ నిలిచి ఉన్నాయి. దక్షిణ భారతదేశంలో శిల్పకళను మొట్టమొదట ఆదరించి పోషించినవారు పల్లవరాజులు. వీరి కాలంలో చెక్కిన శిల్పాలు, కాంచీపురంలోనూ, మహాబలిపురంలోనూ ఉన్నాయి.

మహాబలిపురంలోని శిల్పాలు పెద్దపెద్ద రాళ్ళను మలిచి తయారుచేసినవీ, కొండరాళ్ళలో చెక్కిన వీనూ. వీటిలో ముఖ్యమైనవి ఐదు రథాలు. వీటిని పాండవుల రథాలు అంటారు.

మహిషాసుర మండపం గుహలో నిర్మించిన గుడి, ఇందులోని అద్భుత చెక్కడాలు–శేషశాయి అయిన విష్ణువూ, మహిషాసురమర్దినీ ఉన్నాయి.

కృష్ణమండపంలో కృష్ణలీలలకు సంబంధించిన చెక్కడాలున్నాయి. అర్జునుడి తపస్సు మరొక అద్భుత చెక్కడం!

సముద్ర తీరాన ఉన్న అద్భుత ఆలయం రాజసింహుడు కట్టినదని చెబుతారు.

ఇక్కడ ఏడు ఆలయాలు ఉండేవనీ, ఒక్క ఆలయం తప్ప మిగిలినవి సముద్రంలో మునిగి పోయాయనీ ప్రతీతి.

ఇక్కడి శిల్పసందను తిలకించడానికి విదేశీయులు తరచూ వస్తూంటారు.

విజ్ఞానం .... వినోదం .... వికాసం ....

విజ్ఞాన వీచికలు :

కంప్యూటర్ తెలివితేటలు

1950లో స్రి ప్రసిద్ధ గణిత శాస్త్రవేత్త అలన ఎం. టూ రింగ్ కంపి ్యటర్ తెలివితేటలను పిరీ ించ డానికి ఒక పిద్ధతిని రూ పొందించాడు . ఈ పిద్ధతి ప్రకారం ఒక వుూ సీన గదిలోపిల ఒక వు నిషిని మూచి ఒక (కనిపించని) వు నిషితోనూ , కంపి ్యటర్ తోనూ వూ ట్లాడేలా చేస్తార .

పి చ్ఛకుడికి అంటే ఆ ప్రిశ్నలడిగే వు నిషికితను వూ ట్లాడు తు న్నది వు నిషితోనా? కంపి ్యటర్‌తోనా అన్న విషయం తెలియనివ్వరు. ఈ రెండింటిలో ఎవర వు నిషి? ఏది కంపి ్యటర్; ఎవర ఏది ఎక్కువ తెలివితేటలు గలది? అన్న విషివు ం కను గొనడం పి చ్ఛకుడి పిని.

ఒక నిర్ణీత సిన్ర య ంలోపిల, పి చ్ఛకుడ్ర నిర్ణయు ం చలేకపొతే, మే షెన తె లివిగలదిగా పిరిగణించ బడు తు ంది. అయి నా ఈనాటి వరకు టూ రింగ్ పరీక్షలో నెగ్గగల మెషీన రాలేదు . ఆదు నిక కంపి ్య టర్ స్పైటిస్టులు ఎదు ర్క ంటూ న్న పేద్ద సివాళ్ళలో ఇదొకటిగా ఉంటోంది!

మన పరిసరాలు :

అద్భుతమైన మెంతికూర!

మెంతికూర మొ క్కలు చాలా చిన్నవిగా ఉంటాయి . తెల్లటి పూలుపూచే ఈ మొక్కలు 10 – 20 గింజలు గల చిన్న చిన్న కాయ లు కాస్తాయి .

వీటి గింజలు పిసు పిుపచ్చ– డూదా రంగ లో వు ంచి వాసినతో చేదు రు చి కలిగి ఉంటాయి . ఈ గింజల్లో విటవి న లు , ఖనిజలవణాలు పిుష్కలంగా ఉన్నాయి . వీటిలో ప్రోటీన్లు కూడా ఉన్నాయి .

వె ంతు ల్ని వు న వంటలలో ఎక్కువగా ఉపయో గిస్తార . దీని ఔషిధ గు ణాలను గు రించి ఆయు ర్వేదం గొప్పగా చెబుతున్నది:

✤ రక్తంలోని చక్కెరను తగ్గించడం వల్ల మధుమేహ చికిత్సకు ఇది చాలా ఉపయోగ పిడు తు ంది.

✤ మెంతికూరలో ఫైబర్ శక్తి అంటే పెచు పిదార్థం లభిస్తొంది.

✤ మెంతులను క్రమం తప్పకుండా తీసు కుంటే రక్త ీణత నశిస్తుంది.

✤ మెంతి ఆకులను మెత్తగా నూరి చర్మం పీ దపిట్టుగా వేస్తే చిన్న చిన్న వామీలు తగ్గిపోతాయి .

విజ్ఞానం .... వినోదం .... వికాసం ....

మీకు తెలుసా?

పెన్సిళ్ళ చరిత్ర

పెన్సిల్ అనే వూ ట ల్యాటిన పేన్సిలుుు (చిన్న తోక) అనే పిదం నుంచి వచ్చింది. ప్రాచీన రోవు న లు ప్యాపీరుు రెల్లును ఉపయోగించిరాసే వారు . ఒక రకం గ్రాఫేట్ అంటే కర్బన పిుల్లల చు ట్టూ దారాలు చు ట్టి ప్రిప్రిథవు ంగా పేన్సిళ్ళ తయూ రు చేశారు . గ్రాఫేట్ పేలు సి గా మాడి సి లభంగా విరిగి పొవడం వల్ల ఇది అంత ఉపయోగకరంగా లేకపోయింది. అందువల్ల

ఉత్తరోత్తరా కర్బనపిుుుల్లలను డొల్లగా మున్న కొయ్యలలోపిల అవు ర్చడం ప్రారంభించారు .

వు నం ఈనాడు ఉపియో గించే పేన్సిళ్ళను దాదాపిురెండు శతాబ్దాలకు పూర్వం ఎన్.జె. కోంటే కను గొన్నారు .

పేన్సిలను నాన టాక్సిక్ గ్రాఫేట్ ను ంచి తయూ రు చేసినప్పిటికీ, దానిని ఇంకా సెసిమా కడ్డీలనే అంటు న్నారు .

మన దేశం క్విజ్

చరిత్ర చాలా ఆసక్తికరమైన అంశం. మనదేశ చరిత్ర చాలా రసవత్తరమైనది. మనదేశ చరిత్ర గురించి మీకు ఎంత వరకు తెలుసో ఇప్పుడు చూద్దాం:

1. ఒక చైనా యా త్రికుడు వు నదేశంలోని ఒక విశ్వ విద్యాలయ కులపితిగా పిదవీబాధ్యతలు సర్వ హించాడు . ఆయ న ఎవరు ? ఏ విశ్వవిద్యాలయా నికి?

2. విక్రవు శకం ఎప్పిడు ప్రారంభవు య్యి ంది?

3. అశోకుడి శిలాశాసినం ఒకటి రెండు భాషిలలో ఉన్నది. అది ఎక్కడ ఉన్నది? ఆ రెండు భాషిలు ఏవి?

4. రామే శ్వరంలో విజయ స్తింభాన్ని నిర్మించిన రాష్ట్రకూట పాలకుడు ఎవరు ?

(సివూ ధానాలు 90వ పేజీలో)

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ

ఈ ఫొటోలకు ఒక్క మాటలోగాని, చిన్నవాక్యంలోగాని వ్యాఖ్యలు రాయగలరా? రెండు వ్యాఖ్యలకూ సంబంధం ఉండాలి.

SOURAA

KALANIKETAN BALU

వ్యాఖ్యలను కాంపిటీషన్ పోస్టుకార్డు పైన రాసి ఈ నెల 25వ తేదీలోగా మాకు అందేలా పంపాలి. పోటీ ఫలితాలు ఏప్రిల్ 2005 సంచికలో ప్రచురిస్తాం.
ఉత్తమమైన వ్యాఖ్యకు రూ. 100 బహుమానం.
ఫొటో వ్యాఖ్యల పోటీ: చందమామ, 82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ,
ఈక్కాట్టుతాంగల్, చెన్నయ్ - 600097.

అభినందనలు

డిసెంబర్ నెల పోటీ ఫలితాలు

సి. హెచ్. పద్మ
W/o. సి. హెచ్. శ్రీనివాసాచార్యులు,
7-4-106, విద్యానగర్,
జగిత్యాల పోస్టు - 505 327
కరీంనగర్ జిల్లా (ఆం.ప్ర.)

మొదటి ఫొటో : కాలక్షేపానికి ఆట!
రెండవ ఫొటో : కడుపు నింపడానికి వేట!

సమాధానాలు

1. హ్యూన్ త్సాంగ్ - నలందా విశ్వవిద్యాలయం
2. క్రీ.పూ. 58
3. కాంధార; ఆరవిక్ - గ్రీసు
4. రెండవ కనిష్కుడు

Printed and Published by B. Viswanatha Reddi at B.N.K. Press Pvt. Ltd., Chennai - 26 on behalf of Chandamama India Limited, No. 82, Defence Officers Colony, Ekkatuthangal, Chennai - 600 097. Editor : B. Viswanatha Reddi (Viswam)

శబ్ద కాలుష్యం

వీణకు ఒంట్లో బాగోలేదు. చెవిపోటు వల్ల రాత్రంతా పడకమీద పొర్లి పొర్లి పడుకున్నదే తప్ప, నిద్రపోలేకపోయింది. బాగా అలిసిపోవడం వల్ల తెల్లవారుతూండగా గాఢనిద్రలోకి జారుకున్నది. హఠాత్తుగా కారు హార్న్ శబ్దం వినిపించడంతో ఉలిక్కిపడిలేచింది. ఆమెకు చెవిపోటు మళ్ళీ వచ్చేసింది.

"అది కారు హార్న్ వీణా," అంటూ వేడివేడిపాల కప్పుతో లోపలికి వచ్చిన వీణ తల్లి, "మీ బాబాయి నరేషును పిక్ అప్ చేయడానికి వచ్చిన కారు. ఆయన ఉమ్మడి కారు ఉపయోగించే విషయం నీకు గుర్తులేదా?" అని వివరించింది.

వీణకు ఇప్పుడు చెవిపోటు మాత్రమే గుర్తుంది. "ఆ డ్రైవర్ అంత పెద్దగా ఎందుకు హార్న్ ఇస్తాడు? ఇతరుల ఇబ్బందులనెందుకు అతడు పట్టించుకోడు. అసలు అంత గట్టిగా హార్న్ కొట్టాలా?" అని అడిగింది వీణ చిరాకుతో.

"కొందరు అంతే, వీణా," అంటూ గాఢంగా నిట్టూర్చిన ఆమె తల్లి, "వాళ్ళకు వచ్చేవారి దగ్గరికి వెళ్ళి పిలిచే ఓపిక లేదు. తామెంత శబ్ద కాలుష్యం కలిగిస్తున్నదీ వాళ్ళు గ్రహించడంలేదు," అన్నది బాధగా.

"గట్టిగా హార్న్ చేయడం శిక్షార్హమైన నేరం అన్న విషయం నీకు తెలుసా?" అని అడుగుతూ అప్పుడే లోపలికి వచ్చిన వీణ తండ్రి, "నగరాలలో ఆటో మొబైల్ హార్న్లకు 91 డెసిబుల్స్ వరకే అనుమతిస్తారు. పైగా, నగర సరిహద్దులకు లోపల ఎయిర్ హార్న్లు నిషేధించబడ్డాయి. అయినా, వాహనాలు నడిపేవారు ఆ చట్టాలన్నిటినీ పట్టించుకోవడం లేదు. చాలామంది పట్టుబడి శిక్షింపబడుతున్నారు. కొందరేమో పట్టుబడకుండా తప్పించుకుంటున్నారు. పర్యవసానంగా రోజురోజుకూ శబ్దకాలుష్యం పెరిగిపోతున్నది," అన్నాడు.

వీణ తల్లి, "శబ్దకాలుష్యం వినికిడి శక్తిని దెబ్బతీస్తుంది. ఎక్కువ రక్తపోటునూ, గుండె సమస్యలను కూడా తెచ్చిపెడుతుంది," అన్నది.

"వాహనాలు నడిపేవారు ఇతరుల మనోభావాలను అర్థంచేసుకుని, దానికి అనుగుణంగా మసలుకోవాలి. అదొక్కటే మార్గం. వాహనాలు నడిపేటప్పుడు, మన ముందున్న వాహనం ముందుకు కదిలేంత వరకు ఓపికపట్టాలి. అదేపనిగా హార్న్ కొట్టకూడదు; మన వెనక కూడా అనేక వాహనాలు కాచుకునిఉన్నాయన్న విషయం కూడా గుర్తుంచుకోవాలి," అన్నాడు.